

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

13 juni 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2533
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	2538
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2550
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	2550
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	2562
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	2573
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	2582
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	2597
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	2606
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	2607
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2614
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	2620
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	2622

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 2627

Op 19 maart 2003 werd de heer Gilbert Bossuyt Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, werd tevens minister vice-president van de Vlaamse regering, dit ter vervanging van de heer Steve Stevaert, die ontslag nam. Op 26 mei 2003 werden mevrouw Mieke Vogels en mevrouw Vera Dua opgevolgd door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, en de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking.

De vragen worden gepubliceerd onder de minister aan wie ze zijn gesteld, en met diens op dat ogenblik geldende titel. Indien het antwoord werd verstrekt door zijn opvolger, wordt dat uitdrukkelijk vermeld.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

**Vraag nr. 66
van 11 april 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Kampeertreinen – Vlaams Ecologisch Netwerk

Op 19 juli 2002 werd door de Vlaamse regering een voorlopig ontwerpplan goedgekeurd voor de eerste fase van de afbakening van het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN).

Naar verluidt is een aantal kampeertreinen in het VEN-gebied ingedeeld. Hierdoor worden de kampeeruitbaters voor een tweede keer getroffen; vooreerst was er het kampeerdecreet en nu de VEN-afbakening.

Er wordt gevreesd dat deze afbakening de recreatieve sector zal raken.

1. Is het wel verantwoord en eerlijk om deze sector opnieuw te treffen, ditmaal door de indeling als VEN-gebied ?
2. Werd de minister betrokken bij de indeling van een aantal kampeertreinen in VEN-gebied ?

Heeft hij hiervoor overleg gepleegd met de toeristische sector?

3. Vreest de minister niet dat de indeling in VEN-gebied het kampeergebeuren zal beknotten ?

Lijkt het niet logischer dat kampeertreinen die aan het nieuwe kampeerdecreet voldoen, ook al zijn er waardevolle natuurelementen aanwezig, ingedeeld blijven in de recreatieve sector ? Verzoening van natuur en recreatie moet toch mogelijk zijn!

Antwoord

1. Ik wens de Vlaamse volksvertegenwoordiger te verduidelijken dat het kampeerdecreet in 1993 werd uitgevaardigd met als hoofddoelstelling de Vlaamse "campings" te moderniseren op een reeks punten zoals brandveiligheid, comfort en gezondheids- en milieuzorg en dat deze sector destijds nood had aan een dergelijke sanering.

De taakstelling om een totale oppervlakte van 125.000 hectare voor het Vlaams Ecologisch Netwerk af te bakenen, werd zowel in het kader van het natuurdecreet van 21 oktober 1997 als in de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen goedgekeurd.

Met het afbakenen van een VEN, in drie fasen, wil de Vlaamse overheid grote aaneengesloten natuurgebieden vormen en aansluitend de natuur in deze gebieden beschermen, herstellen en ontwikkelen. De Vlaamse regering heeft het ontwerp van afbakeningsplan van de eerste fase van het VEN reeds voorlopig vastgesteld. De geselecteerde gebieden werden in een openbaar onderzoek aan de bevolking voorgelegd. De Vlaamse regering dient uiterlijk 21 mei 2003 voornoemd afbakeningsplan definitief vast te stellen (termijn van orde).

2. Het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het natuurdecreet belast de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, mogelijk bijgestaan door het Instituut voor Natuurbehoud en de Vlaamse Landmaatschappij (VLM), met het opmaken van het ontwerp van afbakeningsplan. Artikel 3 van voornoemd besluit bepaalt welke instellingen, administraties en raden om advies wordt gevraagd omtrent het voorlopig vastgestelde ontwerp van afbakeningsplan. Noch mijn kabinet, noch Toerisme Vlaanderen behoren tot deze adviesverlenende instanties.

Vanuit Toerisme Vlaanderen werden echter de uitbaters van de vergunde terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven op de hoogte gebracht van de voorlopige vaststelling van het ontwerp van afbakeningsplan van de eerste fase van het VEN en het daaropvolgend openbaar onderzoek.

3. Het voorlopig vastgestelde ontwerp-afbakeningsplan van de eerste fase van het VEN be-

slaat voornamelijk gebieden met als stedenbouwkundige bestemming groengebied.

Een aantal terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven in Vlaanderen zijn deels gelegen in groengebied, waarop evenwel geen openlucht-recreatieve verblijven worden geplaatst, maar dat gebruikt wordt als natuureducatieve ontspanningsruimte.

Na de afbakening van het VEN zal er, via een natuurrichtplan, bepaald worden hoe deze afgebakende gebieden moeten ingericht worden. Het natuurrichtplan kan binnen een afgebakend gebied bijkomende beschermingsmaatregelen instellen of beperkingen opheffen. Voor elk natuurrichtplan zal er een openbaar onderzoek worden georganiseerd.

Ik ben van oordeel dat recreatie op een verantwoorde manier mogelijk dient te zijn binnen gebieden opgenomen in het VEN.

Vraag nr. 67
van 25 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik bedrijfsleven – Brochure (2)

In november van vorig jaar deelde de minister mij mee dat door de administratie Werkgelegenheid in samenspraak met Steunpunt Taalwetwijzer de publicatie van een aparte brochure werd onderzocht omtrent de taalwetgeving in het bedrijfsleven (schriftelijke vraag nr. 18 van 29 november 2002 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 17 januari 2003, blz. 1335).

Tevens werd nagegaan in welke talen die brochure ter beschikking zou worden gesteld van de bedrijven.

Kan de minister een stand van zaken geven ?

Antwoord

De publicatie van de brochure omtrent de taalwetgeving in het bedrijfsleven wordt verder uitgewerkt door de administratie Werkgelegenheid in samenwerking met Steunpunt Taalwetwijzer.

Er zijn tussen de administratie Werkgelegenheid en Steunpunt Taalwetwijzer nu concrete afspraken gemaakt omtrent de redactie, planning voor uitgave,

bekendmaking, verspreiding en oplage van de brochure.

Op dit moment wordt de eigenlijke tekst van de brochure omtrent de taalwetgeving in het bedrijfsleven in de juiste vorm gegoten.

De publicatie is gepland voor eind september 2003.

Na publicatie zal de brochure via de geëigende kanalen worden verspreid en ter beschikking worden gesteld van de bedrijven.

Vraag nr. 69
van 30 april 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Tewerkstellingsprogramma's – Evaluatie

In de afgelopen kwarteeuw werd een aantal tewerkstellingsprogramma's opgestart om de stijgende werkloosheid terug te dringen – Derde Arbeids-circuit (DAC), gesubsidieerde contractuelen (gesco), Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid (PWB) – die met de jaren zijn geëvolueerd naar structurele tewerkstelling. In het huidige regeerakkoord is de regularisatie van deze tewerkstellingsprogramma's opgenomen. Hierdoor is het aantal arbeidsplaatsen in de klassieke tewerkstellingsprogramma's gedaald.

Bovendien heeft het WEP-plusplan aan laaggeschoolde langdurig werkzoekenden de gelegenheid geboden een concrete werkervaring op te doen, gekoppeld aan opleiding en begeleiding, gericht op de doorstroming naar regulier werk (WEP : Werkervaringsplan).

1. In welke mate hebben de gevolgen van de economische crisis de initiatieven van de Vlaamse overheid om de tewerkstelling te bevorderen, zoals onder meer door het scheppen van duurzame arbeidsplaatsen in de sociale sector, doorkruist ?
2. Wat was de invloed hiervan ten aanzien van laaggeschoolden die werden opgevangen door invoegbedrijven en -afdelingen die zich richten naar economische activiteiten die niet spontaan door de marktsector worden uitgevoerd ?
3. Hebben de klassieke tewerkstellingsprogramma's door de crisis een evolutie doorgemaakt ?

Antwoord

1. Wat Werkgelegenheid betreft, heeft de recente kentering op de arbeidsmarkt geen invloed op reeds genomen beslissingen voor de sociale sector. Zo wordt het social-profitakkoord uitgevoerd zoals oorspronkelijk gepland mits een aantal beperkte bijstellingen, die echter technisch van aard zijn en dus niet de oorspronkelijke opties wijzigen.

Wel noodzaakte deze evolutie tot het nemen van een aantal bijkomende beslissingen. De Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners namen daarom in het akkoord 2003-2004 een aantal maatregelen om gezamenlijk vastgestelde knelpunten en tekortkomingen te bestrijden. Deze maatregelen betreffen zowel de continuering/bijsturing van bepaalde maatregelen, als een set van nieuwe maatregelen, en richten zich zowel naar de profit- als de non-profitsector, naar werkgevers als werknemers.

Zo is er een akkoord om de sectorale convenants te verlengen en uit te breiden, is het vigerende systeem van aanmoedigingspremies verlengd en worden de sectoren opgeroepen zich verder te engageren m.b.t. loopbaanbegeleiding van hun werknemers en inzake het accepteren van elders verworven competenties bij aanwervingen. Tevens wordt het toepassingsgebied van de opleidingscheques voor ondernemingen verruimd en wordt een stelsel van opleidings- en begeleidingscheques voor werknemers opgezet. Om het starten van KMO's verder aan te moedigen, wordt de bestaande regeling ter ondersteuning van starters uitgebreid. Wat eveneens de KMO's betreft wordt, om redenen van continuïteit en versnelling van vermogensoverdracht van oudere naar jongere generaties, een verdere tariefdaling voorgesteld. In het kader van diversiteit worden bijkomende engagementen genomen rond het bevorderen van de participatie van allochtonen en arbeidsgehandicapten. Ook in het kader van kinderopvang, wat zowel rechtstreeks als onrechtstreeks tot ondersteuning van het werkgelegenheidsbeleid leidt, worden voor 2003 en 2004 bijkomende engagementen genomen.

Tevens worden heel wat maatregel onverkort uitgevoerd: beleidsinitiatieven inzake kwaliteit van de arbeid (o.m. loonharmonisatie en verdere regularisatie van het Derde Arbeidscircuit),

een aantal drempelverlagende initiatieven bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) zoals elektronische zelfinschrijving, maatgerichte trajectwerking van werkzoekenden, specifieke acties naar oudere werkzoekenden, e-learning, ...

2. Het feit dat een aantal sectoren de voorbije jaren te maken hadden met een minder goede conjunctuur heeft ook, zij het in beperkte mate, de werkgelegenheid van de invoegbedrijven beïnvloed.

Zo verloren de laatste vier jaar twee invoegbedrijven, die in onderaanneming werkten voor andere bedrijven, belangrijke klanten, met de stopzetting van beide invoegbedrijven tot gevolg. Het wegvallen van deze klanten werd veroorzaakt door de laagconjunctuur waarmee deze bedrijven kampten.

Anderzijds ontstond de laatste twee jaar ook een dynamiek binnen de sector van de sociale economie door wijzigingen aan de regelgeving, zodat een aantal ondersteunende structuren, zoals startcentra, een participatiefonds en adviesbureaus, konden worden erkend. Dit resulteerde in een erkenning van 21 nieuwe invoegbedrijven of -afdelingen. Tevens werden in het kader van collectieve dienstverlening en de samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling", in samenwerking met de minister bevoegd voor Leefmilieu tien invoegafdelingen erkend voor het uitvoeren van leefmilieuactiviteiten.

3. De traditionele tewerkstellingsprogramma's DAC en gesco ondergingen geen evolutie te wijten aan de economische conjunctuur: het standpunt blijft hier gehandhaafd dat het om structurele tewerkstellingsplaatsen gaat die fasegewijs geregulariseerd worden.

Binnen dit gegeven nemen de projecten buitenschoolse kinderopvang echter wel een bijzondere plaats in omdat zij, zoals ook in punt 1 reeds gesteld, zowel een oplossing bieden aan de hoge werkloosheid bij vrouwen, als een flankerende functie hebben door het aanbieden van kinderopvangplaatsen. Het werkgelegenheidsakkoord voorziet dan ook in een uitbreiding van deze projecten.

Vraag nr. 70
van 9 mei 2003
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Instant A-kantoren – Evaluatie

In Vilvoorde is het Instant A-kantoor ongeveer één jaar actief. Onlangs gaf de stad enkele cijfers vrij over de werking van het kantoor in de periode tussen april 2002 en december 2002, dus negen maanden. Over deze periode ontving het kantoor een totaal van 446 inschrijvingen, wat ongeveer twee per dag betekent. 75,34 % waren mannelijke en 24,66 % vrouwelijke kandidaten. In totaal werden in deze periode 141 mensen tewerkgesteld, waaronder 123 mannen en achttien vrouwen. Voor één op vier sollicitanten werd dus een tijdelijke betrekking gevonden.

Een verdeling van de tewerkstelling per etniciteit, analoog aan de criteria gebruikt door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling, is er echter niet. Er bestaan evenmin gegevens over de doorstroming naar vast werk in het reguliere arbeidscircuit. Dat 81 mensen op negen maanden minimum vier weken aan een stuk gewerkt hebben, is zowat de enige informatie beschikbaar over doorstroming. Dit is op zich weinigzeggend over de resultaten.

Graag vernam ik dan ook van de minister welke de resultaten zijn van de verschillende Instant A-kantoren.

1. Hoeveel inschrijvingen ontvingen deze kantoren ?
2. In hoeveel tijdelijke tewerkstelling resulteerde dit en in hoeveel vaste tewerkstelling ?
3. Graag ontving ik ook een opdeling naar etniciteit, volgens de VDAB-criteria, voor de inschrijvingen en de tewerkstellingen.
4. Een gemiddelde van twee klanten per dag lijkt mij weinig voor een interim-kantoor.

Is dit gemiddelde van Vilvoorde representatief voor de andere kantoren, of scoren die beter of slechter ?

Antwoord

1. Er zijn momenteel vijf Instant A-kantoren. In de periode april 2002 tot en met maart 2003 ontvingen deze kantoren in totaal 6.510 inschrijvingen.

Antwerpen	2.043
Gent	1.528
Mechelen	1.247
Oostende	1.025
Vilvoorde	667

2. In totaal werden 2.071 personen tewerkgesteld en werden er 6.537 tewerkstellingen gerealiseerd.

Tewerkstelling van 4 weken	516
Tewerkstelling van 12 weken	147
Tewerkstelling van 24 weken	35
Contract bepaalde duur	58
Contract onbepaalde duur	162

Dat betekent dat dit voor 7,8% van de tewerkgestelde personen resulteerde in een contract van onbepaalde duur of vaste tewerkstelling.

Antwerpen

Tewerkstelling van 4 weken	168
Tewerkstelling van 12 weken	26
Tewerkstelling van 24 weken	7
Contract onbepaalde duur	38

Gent

Tewerkstelling van 4 weken	140
Tewerkstelling van 12 weken	31
Tewerkstelling van 24 weken	5
Contract bepaalde duur	43
Contract onbepaalde duur	69

Mechelen

Tewerkstelling van 4 weken	71
Tewerkstelling van 12 weken	48
Tewerkstelling van 24 weken	12
Contract onbepaalde duur	21

Oostende

Tewerkstelling van 4 weken	64
Tewerkstelling van 12 weken	16
Tewerkstelling van 24 weken	7
Contract bepaalde duur	15
Contract onbepaalde duur	11

Vilvoorde

Tewerkstelling van 4 weken	73
Tewerkstelling van 12 weken	26
Tewerkstelling van 24 weken	4
Contract onbepaalde duur	23

3. Totaal

- Inschrijvingen 6.510 (Belg 49,46%, nieuwe Belg 11,92%, niet-Belg 38,62%)
- Tewerkgestelden 2.071 (Belg 59,80%, nieuwe Belg 11,70%, niet-Belg 28,50%)

Antwerpen

- Inschrijvingen 2.043 (Belg 35,14%, nieuwe Belg 11,80%, niet-Belg 53,06%)
- Tewerkgestelden 601 (Belg 46,09%, nieuwe Belg 12,98%, niet-Belg 40,93%)

Gent

- Inschrijvingen 1.528 (Belg 55,69%, nieuwe Belg 17,41%, niet-Belg 26,90%)
- Tewerkgestelden 587 (Belg 67,00%, nieuwe Belg 15,00%, niet-Belg 18,00%)

Mechelen

- Inschrijvingen 1.247 (Belg 33,04%, nieuwe Belg 12,19%, niet-Belg 54,77%)
- Tewerkgestelden 381 (Belg 39,00%, nieuwe Belg 14,00%, niet-Belg 47,00%)

Oostende

- Inschrijvingen 1.025 (Belg 85,56%, nieuwe Belg 2,93%, niet-Belg 11,51%)
- Tewerkgestelden 311 (Belg 88,10%, nieuwe Belg 2,57%, niet-Belg 9,32%)

Vilvoorde

- Inschrijvingen 667 (Belg 54,27%, nieuwe Belg 13,04%, niet-Belg 32,68%)
- Tewerkgestelden 191 (Belg 75,39%, nieuwe Belg 7,85%, niet-Belg 16,75%)

4. Instant A is geen gewoon uitzendkantoor. Het werd opgericht als een structureel samenwer-

kingsverband met als partners LaborX VZW en de uitzendsector (T-interim en Vedior). Het is een sociaal uitzendkantoor, dat zich op de eerste plaats specifiek richt op kansarme en laaggeschoolde jongvolwassenen, ouder dan 18 en jonger dan 30 jaar.

Deze moeilijk bereikbare doelgroep wordt specifiek en zo laagdrempelig mogelijk benaderd. Bovendien vervult Instant A ook een belangrijke rol in het informeren en eventueel doorverwijzen van de doelgroep naar de VDAB, de Werkwinkel, opleidingen en dergelijke. Instant A kan dus niet zomaar vergeleken worden met een gewoon particulier uitzendkantoor, gelet op enerzijds de specifieke moeilijke doelgroep en anderzijds de detectie- en doorverwijsfunctie die het tevens vervult.

Uit de cijfers van de andere steden blijkt dat deze een hoger aantal inschrijvingen hebben dan de vestiging in Vilvoorde. Dit hangt uiteraard samen met de grootte van de potentiële doelgroep in de betrokken steden en de mate waarin die bereikt wordt. De ervaring van de andere steden leert dat het bereik groter wordt naarmate een Instant A-kantoor langer operationeel is.

Vraag nr. 71
van 9 mei 2003
van de heer CARL DECALUWE

Bouwopleidingen VDAB – Veurne en Ieper

De sectorspecifieke beroepsopleidingen van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) bevatten verschillende opleidingen voor uitvoerende functies in de bouwweerd. Dat deze bouwopleidingen succesvol zijn, blijkt uit de grote kansen op tewerkstelling. De werkgevers uit de bouwsector schreeuwen immers om geschoolde arbeidskrachten.

Onlangs werden de bouwopleidingen in Veurne en Ieper echter geschrapt. Hierdoor zijn werklozen uit de Westhoek verplicht een VDAB-beroepsopleiding in Oostende of Roeselare te volgen, wat een serieuze verplaatsing impliceert.

1. Waarom werden deze bouwopleidingen in de VDAB-opleidingscentra van Veurne en Ieper geschrapt ?
2. Werd bij deze beslissing tot stopzetting rekening gehouden met de opleidingsbehoeften en

verplaatsingsmogelijkheden van de werklozen uit deze regio's ? Zo ja, op welke manier ?

3. Hoeveel cursisten hebben de laatste twee jaar met succes een bouwopleiding gevolgd in Veurne en in Ieper ?
4. In welke mate heeft de bouwwereld inspraak bij het opzet en de inhoud van een bouwopleiding en de locatie ervan ?
5. Krijgen werklozen die een herscholing volgen een verplaatsingstegemoetkoming ? Hoe wordt deze berekend ?

Antwoord

1. De bouwopleidingen in Veurne en Ieper werden niet geschrapt, maar overgeheveld naar respectievelijk Oostende (1998) en Roeselare (2003). De hergroepering van de bouwactiviteit in Roeselare, gepland voor september 2003, maakt deel uit van het meerjarenondernemingsplan en het jaaractieplan 2003 van de West-Vlaamse lokale klantencentra van de VDAB. Ze werd door het subregionaal tewerkstellingscomité van Oostende-Ieper gunstig geadviseerd. Ieper werd uitgebouwd tot een vol- en hoogwaardig opleidingscentrum voor de metaalnijverheid.

In de schoot van het subregionaal tewerkstellingscomité van Oostende-Ieper werd tevens een afspraak gemaakt dat de VDAB samen met een aantal lokale actoren aanvullende initiatieven zal nemen voor de regio Ieper.

2. Zoals boven gesteld, gaat het hier niet om een stopzetting, maar om een hergroepering van de bouwopleidingen.

Cursisten uit Ieper hebben een rechtstreekse busverbinding met Roeselare (duur: 45 minuten). Cursisten uit Veurne volgen hun bouwopleiding sinds een viertal jaren in het opleidingscentrum in Oostende. De opvang van deze cursisten heeft tot op heden geen enkel probleem gesteld op het vlak van verplaatsing. Ook in hun toekomstige tewerkstelling zullen trouwens gelijkaardige of nog hogere eisen gesteld worden inzake mobiliteit.

3. Veurne: geen opleidingen in 2000, 2001 en 2002.

Ieper :

2000: 25 werkzoekenden en 31 werknemers,
2001: 33 werkzoekenden en 41 werknemers,
2002: 28 werkzoekenden en 45 werknemers.

4. De verschillende sectoren (waaronder de bouwsector) worden jaarlijks bij de regionale en de centrale ondernemingsplannen betrokken en adviseren uitdrukkelijk de globale VDAB-planning training en opleiding. Hierbij komen onder meer vestigingen, doelgroepen, inhouden, planning en arbeidsmarktbehoeften aan bod. Aangezien dit optimalisatievoorstel de facto geen afbouw maar een meerwaarde betekent voor de bouwopleidingen in West-Vlaanderen in zijn totaliteit, heeft de sector geen principiële bezwaren geuit tegen de hergroepering van de bouwactiviteit in Roeselare. De hergroepering van activiteiten biedt daarenboven een aantal voordelen (meer optimale inzet van het beschikbare instructiepersoneel en minder overheadkosten).

5. De verplaatsingskosten van de werkzoekende cursisten (eigen vervoer of openbaar vervoer) worden door de VDAB terugbetaald op basis van het goedkoopste openbaarvervoermiddel.

Daarenboven heb ik een aantal mobiliteitsbevorderende maatregelen genomen ten behoeve van werkzoekenden, zoals de terbeschikkingstelling van fietsen, snorfietsen en jobpassen (netabonnement op De Lijn), die uiteraard ook ten goede komen aan cursisten in opleiding.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 174
van 18 april 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gedetineerden – Bezoekbeleid

Een goed uitgewerkt beleid inzake bezoekrecht van kinderen aan hun gedetineerde ouders door het uitwerken van uitgebreidere faciliteiten voor het bezoek in gevangenis is cruciaal.

Het is essentieel aandacht te besteden aan de relatie tussen gedetineerde ouders en kinderen, en dus de projecten die minister Martens in vijf centra ondersteunde met een niet-gereguleerde subsidie, via justitieel welzijnswerk structureel uit te werken. Het is belangrijk dat iedere gevangenis een beleid heeft om kinderen van gedetineerden

de kans te geven hun ouders op een aangepaste manier te ontmoeten.

1. Zijn de vroeger opgestarte projecten blijven bestaan ? Wat zijn de ervaringen nu ?
2. Zijn er nieuwe projecten opgestart ? Waar ?
3. Is er in elke gevangenis een beleid terzake ? Wat zijn de grote lijnen ?
4. Zijn hierover werkafspraken met de federale regering gemaakt ? Welke ? Verloopt dit vlot ?

Antwoord

In 1997 ondersteunde de Koning Boudewijnstichting vijf Vlaamse projecten rond de ouder-kindrelatie in een detentiecontext. Deze werden aangevuld met nog eens vijf projecten die door minister Martens via niet-gereguleerde subsidies werden gefinancierd.

De projecten beoogden een combinatie van verschillende aspecten van bezoekbeleid, onder meer :

- organiseren van kindvriendelijke bezoekenmomenten en activiteiten ;
- uitbouwen van een kindvriendelijke ruimte in de gevangenis ;
- professionele ondersteuning van de teams binnen de centra voor justitieel welzijnswerk (ontwikkelen van specifieke knowhow) ;
- ontwikkeling van ondersteunend didactisch materiaal.

Dus ook doelstellingen die leiden tot blijvende resultaten na het verloop van de subsidieperiode.

Na de projectfase, en eveneens in andere regio's, werd de omkadering behouden en de kostprijs hiervan in de meeste gevallen overgenomen door de FOD Justitie en/of de gevangenis (*FOD : Federale Overheidsdienst – red.*).

De afgelopen jaren werd er – onder impuls van deze projecten, maar verder gecontinueerd – heel wat geïnvesteerd op het vlak van de reeds vermelde aspecten.

- In heel wat gevangenissen werden kindvriendelijke ruimtes (kinderhoek geïntegreerd in de bezoekszaal of een aparte kinderruimte, voorzien

van speelgoed, verzorgingsmateriaal, ...) ingericht. Na afloop van en in aanvulling op de projecten werden middelen hiervoor door de instellingen zelf of via projectaanvragen van de diensten voor justitieel welzijnswerk, onder meer bij de VZW Welzijnzorg, ter beschikking gesteld.

- Didactisch materiaal ontwikkeld tijdens het project (bijvoorbeeld : Justitieel Welzijnswerk Antwerpen, "Mijn vader zit in de gevangenis" ; gericht naar ouders van kinderen waarvan een ouder gedetineerd is) wordt ondertussen verder gebruikt in heel Vlaanderen, door bijna alle diensten voor justitieel welzijnswerk.

- Ook in andere regio's werd ondersteunend materiaal ontwikkeld en ondertussen algemeen verspreid :

Justitieel Welzijnswerk Gent, "Elsje bezoekt haar papa", 1999 ; bereidt kinderen van 4 tot 10 jaar voor op een eerste bezoek aan de gevangenis ;

Linda Van Mieghem, "Achter de muur", Davidsfonds, 1998 (ontwikkeld in samenwerking met het centrum voor justitieel welzijnswerk Leuven) ; een boek voor kinderen vanaf 10 jaar waarin de problematiek van een gedetineerde ouder voor kinderen bespreekbaar wordt gemaakt.

In alle instellingen, met uitzondering van de gevangenissen van Ieper en Mechelen, worden momenteel speciale kinderbezoeken en/of activiteiten georganiseerd, meestal onder begeleiding en coördinatie van een centrum voor justitieel welzijnswerk.

De invulling en organisatie van de kinderbezoeken verlopen echter zeer verschillend :

- al dan niet onder toezicht van bewakend personeel : in de meeste gevangenissen is er een PB aanwezig (soms in burgerkledij), uitzonderlijk wordt dit kinderbezoek ingevuld als een vrij, niet bewaakt moment (*PB : penitentiair beampte – red.*) ;
- al dan niet in aanwezigheid van de niet-gedetineerde ouder of een ander familielid ;
- al dan niet opgevat als een extra bezoek aanvullend op het aantal toegekende bezoeken aan tafel ;

- een vrij in te vullen bezoekmoment, of begeleid en gestructureerd door activiteiten (knutselactiviteiten, begeleid spel, poppentheater, ...);
- met een frequentie die varieert van wekelijks tot maandelijks.

Naast dit bezoek worden in een aantal instellingen kinderactiviteiten en "familiefeesten" georganiseerd.

Als conclusie kan gelden dat de tijdens de projecten uitgebouwde kinderwerkingen na afloop van de projecten in grote lijnen werden gecontinueerd, en verder geïntegreerd in de werking van de centra voor justitieel welzijnswerk. Samenwerkingsverbanden (vooral met Crefi) bleven behouden. De gevangenen en de FOD Justitie nemen op dit ogenblik een aanzienlijk deel van het financiële luik op.

Vergeleken met een aantal jaren geleden kunnen we stellen dat de gevangenen heel wat stappen gedaan hebben om een meer kindvriendelijk bezoekbeleid te voeren. Toch laat de uitvoering in de praktijk soms te wensen over en zijn de verschillen tussen gevangenen (het belang dat de gevangenisdirectie hieraan hecht, in hoeverre initiatieven gedragen en ondersteund worden door het gevangenispersoneel) zeer groot.

Afspraken met Justitie worden op lokaal niveau gemaakt : goedkeuring nieuwe initiatieven, financiële ondersteuning, praktisch-organisatorische afspraken, ... Of deze afspraken vlot verlopen is, zoals vrijwel alles wat zich binnen de gevangenis muren afspeelt, zeer lokaal gebonden.

Enkele gevangenen nemen, met de oprichting van een multidisciplinaire "Werkgroep Affectieve Relaties", stappen om een actief beleid te voeren rond de ruime noemer "affectieve relaties", waarin ook het bezoekbeleid ten aanzien van kinderen vervat is. In die werkgroep zitten vertegenwoordigers van directie, PSD, beambten, herstelconsulenten, justitieel welzijnswerk, enzovoort (*PSD : psychosociale dienst – red.*).

Vraag nr. 178
van 25 april 2003
van mevrouw SONJA BECQ

VIPA – Expertcommissie

Eind juni 2002 werd een expertcommissie opgericht, evenals een toetsingsgroep met het oog op de

evaluatie van de werking van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA).

1. Wie maakt deel uit van deze expertcommissie ?
2. Wie maakt deel uit van de toetsingsgroep ?
3. Welke problemen werden tot op heden in verband met de werking van het VIPA geregistreerd ?
4. Wordt er een vergelijking gemaakt tussen gebouwen opgericht met VIPA-subsidies en gelijkaardige gebouwen (kwalitatief en in oppervlakte vergelijkbaar) die zonder overheidssubsidie werden gebouwd ?
5. Welke zijn tot op heden de resultaten van deze werkgroepen ?

Antwoord

1. De effectieve leden van de expertcommissie zijn :
  - de heer Laurent Bursens (vast lid van de Commissie Zorgstrategie voor ouderenvoorzieningen en ziekenhuizen) ;
  - mevrouw Katrien Kesteloot (gezondheid en economie aan de Katholieke Universiteit Leuven) ;
  - de heer Jan Sijnave (Kenniscentrum Privaat-Publieke Samenwerking) ;
  - de heer Philippe Selleslaghs (KBC Bank) ;
  - de heer Philippe Van Merris (Dexia Bank) ;
  - mevrouw Katrien Schamps (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) ;
  - mevrouw Karine Moykens (afdelingshoofd VIPA), secretariaat expertcommissie.
2. De toetsing van de werkzaamheden van de expertcommissie zal enerzijds gebeuren door de begeleidingscommissie en anderzijds door de stuurgroep.

De begeleidingscommissie is samengesteld uit :

  - enerzijds ambtenaren van het VIPA, van de administratie Gezondheidszorg, van de ad-

ministratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management en van de administratie Overheidsdiensten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;

- anderzijds vertegenwoordigers van de koepels van initiatiefnemers in de ziekenhuis- en rusthuissector.

De stuurgroep is samengesteld uit :

- een vertegenwoordiger van de minister-president van de Vlaamse regering ;
  - een vertegenwoordiger van de minister vice-president van de Vlaamse regering ;
  - een vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking ;
  - een vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken ;
  - een vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.
3. Het rapport van de expertencommissie, dat enkel over ziekenhuizen gaat, is op 14 mei 2003 overhandigd aan de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, voor toetsing door de begeleidingscommissie en de stuurgroep.
  4. Neen.
  5. Het rapport van de expertencommissie, dat enkel over ziekenhuizen gaat, is op 14 mei 2003 overhandigd aan de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Dit rapport zal worden besproken in de bovenvermelde begeleidingscommissie en stuurgroep. Het is nu nog even afwachten welke resultaten deze besprekingen zullen opleveren. Het is in elk geval de intentie vóór het zomerreces de resultaten ter bespreking voor te leggen aan de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 181
van 25 april 2003
van mevrouw SONJA BECQ**

Vlaams Fonds – Subrogatie

Naar aanleiding van de bespreking van de nieuwe regelgeving inzake een decretaal subrogatierecht voor het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap verklaarde de minister dat zij het decreet na één jaar werking wilde evalueren.

Redenen hiertoe waren onder meer de vraag of verzekeringsmaatschappijen of schuldenaars, na een dading, nog bereid zijn om een eventuele bijkomende vraag naar schadevergoeding door het Vlaams Fonds te honoreren en de mogelijke impact van de nieuwe regeling op de verzekeringspremies.

1. Werd dergelijk onderzoek naar de werking van het subrogatierecht reeds uitgevoerd ?
2. Zo ja, wat zijn de resultaten ?
3. Zo neen, tegen wanneer worden de resultaten van dit onderzoek verwacht ?

Antwoord

De wettelijke subrogatie ten gunste van het Vlaams Fonds werd door de Vlaamse regering goedgekeurd op 14 februari 2003.

De Beroepsvereniging der Verzekeringsondernemingen, het Fonds voor Arbeidsongevallen en bepaalde grote verzekeringsondernemingen contacteerden het Vlaams Fonds teneinde informatie in te winnen over de uitvoeringsmodaliteiten van het decreet. Hierbij werd door hen nooit gewag gemaakt van een waarschijnlijke weerslag op de hoogte van de verzekeringspremies.

Ofschoon het aantal schaderegelingen na de invoering van de wettelijke subrogatie nog te beperkt is om betrouwbare conclusies te trekken, tekent zich een tendens af waarbij verzekeringsmaatschappijen aan de personen met een handicap een schadevergoedingsregeling voorstellen die ook voor de toekomst de financiële tegemoetkomingen van het Vlaams Fonds zoveel mogelijk tracht te dekken.

Het is echter nog te vroeg om nu reeds een gefundeerde evaluatie te maken van de effecten van de decretale invoering van de wettelijke subrogatie.

Het lijkt mij wenselijk dat hiervoor nog een jaar gewacht wordt.

Vraag nr. 184
van 25 april 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Vlaams Fonds – Herkenbaarheidsbesluit

Op 6 december 2002 keurde de Vlaamse regering een besluit goed dat een aantal maatregelen inhoudt om de herkenbaarheid van de overheidssubsidiëring via het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap te vergroten.

Onder meer dient aan de voorgevel van elke erkende voorziening, onder of naast de naamplaat van de voorziening, een plaat of gelijkwaardige vermelding voor te komen met de woorden: "Erkend en gesubsidieerd door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap", en dit samen met het logo van het Vlaams Fonds.

Heel wat voorzieningen zijn geïntegreerd aanwezig in de stad, de buurt,... Het zijn gewone, soms wat grotere woonhuizen, soms met een logo, dat niet altijd verwijst naar huisvesting van personen met een handicap, maar vaak ook zonder logo, met gewoon een huisnummer. Personen met een handicap zijn gewone bewoners van dat huis, zonder het stigma van handicap aan de voordeur.

1. Door het aanbrengen van een logo van het Vlaams Fonds en de gevraagde vermelding wordt aan de buitenwereld duidelijk gemaakt dat in dat gebouw personen met een handicap wonen.

Is dit besluit niet voor een deel in tegenspraak met de inclusiegedachte en stigmatiserend?

2. Dit besluit heeft de bedoeling een grotere bekendheid te geven aan het Vlaams Fonds inzake de financiering van het voorzieningenbeleid. Toepassing van dit besluit tijdens bouwwerken en op de briefwisseling is enigszins verdedigbaar.

Waarom is de herkenbaarheid van financiering door het Vlaams Fonds zo belangrijk, er zijn

toch veel andere manieren waarop het Vlaams Fonds positief naar buiten kan treden?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 6 december 2002, waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar verwijst, heeft zeker nooit de bedoeling gehad de personen met een handicap te stigmatiseren. In mijn beleid heb ik steeds in hoge mate de inclusie en de zelfstandigheid van deze doelgroep nagestreefd.

Of enige verwijzing naar de hoedanigheid van de persoon met een handicap al dan niet stigmatiserend zou zijn, is uiteraard subjectief; men kan moeilijk staande houden dat bijvoorbeeld het aanbrengen van het internationaal rolstoellogo op voorbehouden parkeerplaatsen voor personen met een handicap stigmatiserend zou werken.

Bovenvermeld besluit werd ondertussen op 2 april aangevuld met een omzendbrief uitgaande van het Vlaams Fonds, als **bijlage**, die wellicht reeds in belangrijke mate een antwoord geeft op vragen die de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt.

Deze omzendbrief vermeldt onder meer dat de plaat met de vermelding "erkend en gesubsidieerd door het Vlaams Fonds" enkel op het (de) hoofdgebouw(en) of maatschappelijke zetel van de voorziening moet worden aangebracht. Dit is vooral van belang voor de zogenaamde ambulante voorzieningen, zoals zelfstandig of begeleid wonen, waar de plaat in kwestie niet op elke door de voorziening begeleide woning dient aangebracht te worden. Het is hoofdzakelijk in deze leefvormen dat een geïntegreerde aanwezigheid in stad of buurt aangetroffen wordt.

Tevens geeft de bewuste vermelding ook aan dat de voorziening door het Vlaams Fonds erkend is. Deze erkenning is geen louter administratieve handeling, maar houdt ook in dat de voorziening onder toezicht staat van het Vlaams Fonds, onder meer voor de kwaliteit van de geleverde opvang, behandeling en begeleiding. Naar de gebruiker kan dit als een soort kwaliteitslabel gelden.

Uit de nota aan de Vlaamse regering die voormeld besluit toelichtte, blijkt daarenboven dat de herkenbaarheid van de financiering van voorzieningen door het Vlaams Fonds bij de gebruikers zeker niet vanzelf spreekt. De financiële werkingsmiddelen van deze voorzieningen zijn inderdaad voor het overgrote deel afkomstig van subsidies verleend

door dit Fonds, en persoonlijke bijdragen of andere fondsenwervingen vullen deze subsidies slechts voor een deel aan.

Het spreekt vanzelf dat deze maatregelen niet de enige zijn waardoor het Fonds naar buiten treedt ; ik denk hierbij aan de inbreng van deze administratie bij de plannen voor wegwerken van de wachtlijsten, aan de door het Fonds georganiseerde congressen (waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger enkele jaren geleden trouwens nog als panelid aan deelnam), aan de vulgariserende publicaties van het Fonds, enzovoort.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 185
van 25 april 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Campagne "Vinnig Vlaanderen" – Tips voor bedrijven

Eind maart startte de minister haar campagne "Vinnig Vlaanderen". Hiermee wil zij mensen ertoe aanzetten elke dag minstens een half uur te bewegen.

Op de webstek www.vinnigvlaanderen.be doet de minister tevens een oproep naar de werkgevers waarbij ze hen voorstelt een gymzaal te installeren, incentives in de vorm van sportmateriaal aan te bieden aan de werknemers, en dergelijke meer.

Uiteraard staat het de werkgever nog altijd vrij om op deze suggesties in te gaan. In de praktijk is een bedrijf echter niet altijd even goed bij kas om in sportinfrastructuur en andere incentives te investeren ; bovendien kan men niet van een werkgever verwachten dat hij ontspanning aanbiedt tijdens de werkuren, vermits hierdoor kostbare werktijd in beslag kan worden genomen.

Kan de minister meedelen of zij in steun voorziet voor bedrijven die wel in infrastructuur of ontspanning investeren ?

Heeft de minister eventueel onderhandelingen gevoerd met de federale regering om initiatieven die aangeboden worden door de werkgever, fiscaal te belonen ?

Antwoord

De campagne "Vinnig Vlaanderen" roept op om "meer te genieten van het leven door elke dag een half uur te bewegen". Door middel van eenvoudige tips om meer te bewegen in de vrije tijd, bij dagelijkse taken en op het werk, worden mensen aangemoedigd. TV-spotjes, affiches, folders en een website ondersteunen de campagne.

Voldoende bewegen heeft namelijk veel voordelen: positieve effecten op het immuunsysteem, het uithoudingsvermogen, de spierkracht, het coördinatievermogen, de bloeddruk en de hartslag. Het verhoogt bovendien het geestelijk welbevinden, de alertheid en zelfwaardering en het draagt bij tot de bevordering van de algemene gezondheid. Maar er is meer. Een goede gezondheid leidt ook tot minder ziekteverzuim en ongevallen, een verhoging van de productiviteit, meer arbeidstevredenheid en een vermindering van het verloop van personeel.

Het terugdringen van arbeidsongevallen en beroepsgerelateerde ziekten is een belangrijk motief om meer aandacht te besteden aan gezondheid op het werk. Het verband tussen bewegen en gezondheid is sterk. Na roken is te weinig bewegen de grootste risicofactor voor het ontstaan van hart- en vaatziekten. Te weinig lichaamsbeweging leidt ook tot klachten aan het bewegingsapparaat. Gezondheidsproblemen zijn in België verantwoordelijk voor 15% van het ziekteverzuim.

Er bestaat een rechtstreekse link tussen gezondheidsrisico's enerzijds en hogere kosten, meer absentieïsme en een lagere productiviteit anderzijds. Dit is één van de belangrijkste redenen waarom werkgevers interesse dienen te hebben voor de gezondheid van hun werknemers. Veel werkgevers onderkennen de voordelen van geregelde lichaamsbeweging, maar slechts een kleine groep (meestal grote bedrijven) stimuleert op actieve wijze beweging bij de werknemers.

Gezondheids promotie op het werk stuit nog vaak op weerstand. Dit zou alleen maar kosten meebrengen en geen meerwaarde betekenen ten aanzien van het efficiënt leiden van een onderneming. Niets is minder waar. De werkplek is één van de weinige gebieden waar economische opbrengsten en kostenreducties intensief worden gemeten. Meta-analyses tonen aan dat een vermindering van absentieïsme en gezondheidszorgkosten en een toename van de productiviteit tot de reële resultaten behoren. Gezondheids promotie bereikt echter

nog meer, want internationaal onderzoek toont aan dat meer dan 60% van de ondernemers die zich engageren in gezondheidspromotie voor hun werknemers, argumenten aanhalen die lang niet allemaal verband houden met kostenbeheersing en winstopimalisatie. Naast een vermindering van ongevallen en van het absentisme en meer productiviteit, verwijzen zij ook naar een verhoogd moreel onder de stafleden, verbeteringen op het vlak van welbevinden en een versterking van het bedrijfsimago en industriële relaties. Gezondheidspromotie is een krachtig middel om zich als werkgever te profileren en te differentiëren.

De tips voor de werkgever en de werknemer in het kader van de campagne "Vinnig Vlaanderen" zijn bedoeld als een eerste sensibilisering. Nog beter is echter dat er een structuur en een beleidsmatige aanpak worden opgezet voor de ontwikkeling en uitvoering van een beleid dat lichaamsbeweging via het werk stimuleert. Het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie werkt momenteel aan een handleiding : "Gezondheidsbevordering op het werk".

Daar komt uiteraard meer bij kijken dan meer bewegen op het werk (ook het opzetten van een rook-, voedings-, stress- en alcoholbeleid). In 2003 worden specifieke stappenplannen uitgewerkt voor het opzetten van een rookbeleid en een voedingsbeleid. In 2004 komen stappenplannen voor meer beweging op het werk en stressbeheersing aan de beurt.

Dit neemt niet weg dat werkgevers als een eerste stap, ook al hebben zij nog geen formeel bewegingsbeleid uitgewerkt, tal van maatregelen kunnen nemen die weinig of niets hoeven te kosten. Zo kunnen bijvoorbeeld fietsen naar het werk, wandelen in de pauze, de trap nemen in plaats van de lift, geregeld van houding veranderen aan het bureau en meer rondlopen op het werk (bv. koffie halen in de keuken, opstellen van voorraadkasten, kopieerapparaten en printers in een aparte ruimte) sterk gestimuleerd worden.

Voor de werkgevers wegen de voordelen van het stimuleren van beweging op het werk sterk op tegen de nadelen. Er bestaan voldoende tips die volledig of bijna kosteloos door de werkgever kunnen worden aangeboden. Hieruit volgt dat er dus niet meteen een reden bestaat om in extra steun te voorzien voor bedrijven die investeren in infrastructuur en/of ontspanning op het werk.

Het onderhandelen met de federale regering voor het verkrijgen van fiscale voordelen vormt een mo-

gelijke denkpiste, daar het de werkgevers eventueel kan aanzetten tot de opzet van een bewegingsbeleid.

Vraag nr. 186
van 25 april 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Psychiatrische verzorgingstehuizen – VIPA-bouwplafond

Het is goed dat er voor de psychiatrische verzorgingstehuizen (PVT) een uitbreiding komt van het aantal m² per bed voor nieuwbouwprojecten van 60 naar 65 m².

Toch zijn er enkele "maar's".

1. Het optrekken van het bouwplafond, evenredig met de uitbreiding van het aantal m² volstaat geenszins. Volgens de sector zijn er nog grote verschillen. De – onder meer in de erkenningsnormen opgenomen – bouwvereisten voor de PVT liggen op heden immers merkkelijk hoger dan hetgeen gedekt wordt door het huidige bedrag van het bouwplafond (82.052,01 euro – index 11.12.2002). De residentiële voorzieningen van de ouderenzorg kunnen hun tekorten op het bouwplafond verhalen op de bewoner via de dagprijs ; deze mogelijkheid bestaat echter niet voor de PVT's.

Zo zouden de tehuizen die een nieuwbouwproject gerealiseerd hebben of momenteel bezig zijn met de uitvoering van een dergelijk project, nu reeds het bouwplafond per bed met 10 à 22 % hebben overschreden of aan het overschrijden zijn.

Mag ik de minister vragen of zij, naast de uitbreiding van 60 naar 65 m² , het bestaande bouwplafond per bed zal optrekken met de door de sector gevraagde 15 % ?

2. In tegenstelling tot de ziekenhuizen zitten in het bedrag van het bouwplafond ook de kosten voor infrastructuurwerken zoals wegenwerken, parking, voetwegen, drainage, ... vervat. Deze kosten variëren sterk naargelang de concrete locatie van het gebouw en de kwalificatie van de site door de plaatselijke brandweercommandant.

Is het een beleidsoptie om deze kosten buiten dit bouwplafond te houden en via een afzonderlijk dossier en budget voor 60 % te financieren ?

3. Aangezien de PVT als nieuwe zorgvorm sedert 1990 werd opgericht met eigen architecturale nonnen, kan men ervoor pleiten om de aanpassing van het bouwplafond niet alleen voor de lopende en geplande nieuwbouwprojecten toe te passen, maar ook in een eenmalig bedrag te voorzien om de nieuwe regels ook retroactief toe te passen op reeds gerealiseerde en gesubsidieerde nieuwbouwprojecten.

Mag ik de minister vragen of zij ook dit laatste overweegt ?

Antwoord

- 1 en 2. Aangezien beide vragen op elkaar aansluiten, heb ik ervoor geopteerd om deze vragen gelijktijdig te beantwoorden.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend is, heeft de Vlaamse regering op 14 maart 2003 het besluit tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de verzorgingsinstellingen goedgekeurd. Dit wil onder meer zeggen dat de subsidiabele oppervlakte voor de psychiatrische verzorgingstehuizen werd opgetrokken van 60 m² naar 65 m².

Tevens werden de subsidiebedragen voor de PVT-initiatieven opgetrokken en gelijkgeschakeld met deze geldig voor de ouderen- en thuiszorgvoorzieningen en voor de voorzieningen in de preventieve en ambulante gezondheidszorg.

Aan de hand van het volgende voorbeeld van berekening wordt dit verduidelijkt.

- Wat bepalen de beide regelingen voor de subsidiëring van de nieuwbouw van een psychiatrisch verzorgingstehuis ?

Oude regeling	Nieuwe VIPA-regeling
het maximaal subsidiabel bedrag (100%) = 70.825 euro/bed (incl. alg. kosten en 20,5 % BTW)	het subsidiebedrag (60%) = 550 euro/m ² (excl. 7 % alg. kosten en de BTW)

- Het maximum aan investeringssubsidies dat kan worden verkregen, bij bijvoorbeeld de nieuwbouw van een psychiatrisch verzorgingstehuis met 60 bedden, bedraagt (cijfers

1/1/1994, inclusief 12 % BTW en 7 % algemene kosten) :

Oude regeling	Nieuwe VIPA-regeling
60 x 70.825 x 0,6 x 1,12/1,205 = 2.369.845 euro	60 x 65 x 550 x 1,12 x 10,7 = 2.570.568 euro

- Het VIPA verleent dankzij de nieuwe regeling een bedrag van 200.723 euro of circa 8,5 % meer aan investeringssubsidies voor een dergelijk initiatief ten opzichte van de oude regeling.

Door de gelijkschakeling van de subsidieregeling voor de psychiatrische verzorgingstehuizen met de andere sectoren waarvoor een eenduidige VIPA-regeling geldt, komt de Vlaamse Gemeenschap tegemoet aan een algemene vraag tot vereenvoudiging van de regelgeving en tot een gelijkberechtiging van de initiatiefnemers die een beroep doen op de VIPA-investeringssubsidies.

Er is mijns inziens geen enkel objectief gegeven bij de administratie beschikbaar dat aangeeft dat de bouw van een psychiatrisch verzorgingstehuis in het algemeen duurder is of moet zijn dan bijvoorbeeld de bouw van een rust- en verzorgingstehuis. De globale m²-prijzen gehanteerd voor de nieuwbouw van rust- en verzorgingstehuizen zijn evengoed toepasselijk op de psychiatrische verzorgingstehuizen (ruwbouw, buiten- en binnenschrijnwerk, wegen- en omgevingswerken, elektrische installaties, verwarming, verluchting en sanitaire installaties, keukeninrichting, vloer- en wandbekleding, vaste en losse meubilering, ...). De bouwvereisten voor rust- en verzorgingstehuizen en psychiatrische verzorgingstehuizen liggen immers zeer dicht bij elkaar (éénpersoonskamers, individuele sanitaire voorzieningen, livings, polyvalente ruimten, kapper, kiné, ergo, legionellapreventie, HACCP-normen, brandveiligheidsnormen, bewaking en toezicht, ecologische maatregelen, ...) (*HACCP: Hazard Analysis and Critical Control Point – red.*).

Uit alle lopende investeringsaanvragen ingediend door de sector van de ouderenvoorzieningen in de periode 1998-2002, komt een gemiddelde subsidiëring van circa 58 % van de initiële bouwkostenraming naar voor.

Het moet dan ook perfect mogelijk zijn om met de nieuwe VIPA-regeling voor de PVT's de sub-

sidiëring op 60 % van de effectieve kostprijs te houden.

Dat een aantal recentelijk nieuw gebouwde PVT-initiatieven 10 à 20 % boven het bouwplafond uitstijgen (in de oude regeling), is misschien te wijten aan het feit dat de initiatiefnemers en hun ontwerpers vertrouwd waren met de regeling die gold voor de psychiatrische ziekenhuizen, waar een aantal kosten (parkings, infrastructuur, wegen, ...) buiten plafond gesubsidieerd kunnen worden. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, is de regeling voor de ziekenhuizen evenwel een federale aangelegenheid.

Ik meen dat het met een strakke budgettaire bewaking van de bouwkosten van bij de opstart van het project, alleszins mogelijk moet zijn om, binnen de nieuwe VIPA-subsidieregeling voor de psychiatrische verzorgingstehuizen, ten minste 60% van de bouwkosten gesubsidieerd te krijgen.

3. Naar analogie van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000 en de omzendbrief van 18 augustus 2000 over de uitbreiding van de maximaal subsidiabele oppervlakte per woongelegenheid voor de rusthuizen en de centra voor kortverblijf, werd ook in het besluit van 14 maart 2003 een overgangmaatregel ingeschreven (artikel 8 van het besluit).

Dit artikel stelt : "Voor de projecten inzake rust- en verzorgingstehuizen, inzake psychiatrische verzorgingstehuizen en inzake bedden Synchronisch waarvoor er vóór 1 oktober 2002 een subsidiebeslissing is genomen voor het volledige project of voor een of meerdere projectfasen blijven de bepalingen van toepassing die golden vóór 1 oktober 2002".

De VIPA-regelgeving voorziet dus niet in een mogelijkheid tot retroactieve subsidiëring van reeds gerealiseerde en gesubsidieerde nieuwbouwprojecten.

Vraag nr. 187
van 25 april 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Buitenschoolse kinderopvang – Extra plaatsen 2003-2004

De Vlaamse regering heeft beslist dat er in 2003 en 2004 plaatsen zullen bijkomen in de buitenschoolse opvang.

De beslissing van Kind en Gezin zou worden genomen op basis van een gemotiveerde aanvraag van een lokale initiatiefnemer en volgens de programmatiecriteria van de raad van bestuur van Kind en Gezin.

1. Welke criteria worden gehanteerd ?
2. Welke aanvragen werden aanvaard en voor hoeveel plaatsen ?
3. Welke aanvragen werden niet goedgekeurd en om welke reden werden zij niet in aanmerking genomen ?

Antwoord

Via het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord zijn middelen ter beschikking gesteld die, gespreid over 2003 en 2004, de realisatie van 1.400 bijkomende IBO-plaatsen, met subsidiegarantie van Kind en Gezin en de tewerkstelling van Weerwerkers, mogelijk maken (*IBO : initiatieven buitenschoolse opvang – red.*).

1. De criteria die bij de toekenning van de plaatsen worden gehanteerd, worden vastgelegd in een programmatieaanpak die de raad van bestuur van Kind en Gezin beslist.

Daarbij wordt een tweeledig scenario gevolgd. Allereerst worden de plaatsen in kwestie verdeeld over de verschillende provincies, rekening houdende met een aantal parameters. Als **bijlage** gaat de nota terzake die door de raad van bestuur van Kind en Gezin werd goedgekeurd en die de aanpak uitgebreid beschrijft.

Wanneer de verdeling van de plaatsen over de verschillende provincies aldus is gebeurd, worden deze concreet toegekend aan projecten in gemeenten waar de relatieve nood aan buitenschoolse kinderopvang het grootst is. Daartoe wordt een lijst van gemeenten opgesteld die, onder meer refererend aan het al bestaande aanbod, de gemeenten positioneert ten opzichte van de gemiddelde situatie in de provincie.

Als **bijlage** gaat ook de nota van de raad van bestuur die dit luik van de programmatie beschrijft.

2 en 3. De individuele aanvragen moeten nog worden behandeld. Daarbij wordt een structureel overleg tussen Kind en Gezin en Werkgelegenheid geïnstalleerd.

De raad van bestuur van Kind en Gezin kan zijn beslissingen wellicht nemen in de vergadering van de maand juni 2003.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 190
van 9 mei 2003
van mevrouw SONJA BECQ**

Rusthuizen – Prijswijziging

Recentelijk ontstond commotie naar aanleiding van de beslissing van het OCMW-rusthuis van Zele om "waskosten" van een 90-jarige bewoner terug te vorderen.

Naar verluidt zouden die kosten uit de dagprijs zijn gelicht. De dochter van betrokken bewoner weigerde deze kosten te betalen omdat zij dit als een eenzijdige contractbreuk beschouwde. Nog in andere rusthuizen zouden bedragen van specifieke activiteiten uit het kostprijspallet zijn gelicht.

1. Is het niet zo dat voor elke wijziging van de dagprijs – dus ook voor specifieke kosten – de goedkeuring van het Ministerie van Economische Zaken nodig is ?
2. Heeft de minister – op grond van de inspectieverslagen – zicht op het feit of dergelijke prijswijzigingen zich vaak voordoen ?
3. Hoe werd/wordt hierop door de Vlaamse inspectiediensten gereageerd ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger van mevrouw Mieke Vogels : mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – red.)

1. Het uit de dagprijs lichten van bepaalde individualiseerbare kosten (bijvoorbeeld wasserijkosten) is inderdaad slechts mogelijk als hiervoor de toestemming van de Prijzendienst van het Ministerie van Economische Zaken verkregen

werd. Het gaat hier immers om een indirecte prijsverhoging.

Daarnaast moet ook de opnameovereenkomst aangepast worden. Overeenkomstig erkenningsnorm 1.10 moet deze overeenkomst niet alleen de dagprijs vermelden, maar ook alle diensten waarvoor een extra vergoeding wordt aangerekend. De invoering van een nieuw supplement dat afbreuk doet aan de voorheen geleverde prestaties in het kader van de dagprijs, kan dus niet eenzijdig aan de huidige residenten opgelegd worden. De gewijzigde verblijfsvoorwaarden moeten door de contracterende partijen uitdrukkelijk aanvaard worden. Dit nieuwe akkoord kan worden geformaliseerd in een addendum bij de opnameovereenkomst, dat gedagtekend en door beide partijen ondertekend moet worden. Wanneer de nieuwe verblijfsvoorwaarden niet door de resident aanvaard worden, blijven de oude voorwaarden gelden.

2. Het is mij niet mogelijk om – op grond van de inspectieverslagen – zicht te krijgen op de vraag of prijswijzigingen als bedoeld in punt 1 zich geregeld voordoen. Wel werd ik de jongste jaren tweemaal geconfronteerd met een dergelijke prijswijziging, naar aanleiding van een klacht bij de Rusthuis Infofoon.
3. Zowel aan het rusthuis als aan de klager werd telkens het in punt 1 beschreven standpunt meegedeeld. Helaas werd deze zienswijze niet gedeeld door het OCMW van Zele, dat het initiatief nam om een gerechtelijke procedure in te spannen tegen een resident die weigerde akkoord te gaan met de nieuwe verblijfsvoorwaarden.

**Vraag nr. 194
van 16 mei 2003
van mevrouw INGRID VAN KESSEL**

Baarmoederhalskanker – Preventiebeleid

Ik verneem dat ons land Europese subsidies in het kader van preventief onderzoek naar baarmoederhalskanker dreigt mis te lopen wegens een gebrek aan organisatie en samenwerking tussen de federale overheid en de gemeenschappen. Het betreft financiële steun die het "Programma Europa Tegen Kanker" aan elke EU-lidstaat geeft ter ondersteuning van de kwaliteit van baarmoederhalskanker-screening, en deze belooft 155.000 euro voor 2002 en 159.000 euro voor 2003. Eén van de voorwaar-

den is evenwel een equivalente bijdrage door de lidstaat zelf.

Het uitblijven van reacties vanuit de overheid brengt het onderzoek van het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid (WIV) in het gedrang. Het WIV werkt sinds 1994 aan de uitbouw van een programma voor baarmoederhalskankerscreening in België, dat zich in hoofdzaak richt tot vrouwen van 25 tot 64 jaar.

Vandaag stellen we vast dat er, na bijna tien jaar van voorbereidend werk, nog steeds geen duidelijke timing werd vastgesteld door de bevoegde overheden voor zo'n screeningsprogramma. Meer nog, de opgebouwde expertise van het WIV dreigt verloren te gaan indien op korte termijn geen nieuwe impulsen worden gegeven voor de baarmoederhalskankerscreening, en dan heb ik het niet alleen over financiële impulsen, maar ook over beleidsimpulsen. Herhaaldelijk is dit de afgelopen jaren aangekaart door collega-parlementsleden. En telkens werd de lopende borstkankerscreening naar voren geschoven als een van de redenen om nog even te wachten met de baarmoederhalskankerscreening. Recentelijk werd dit door federaal minister Jef Tavernier herhaald naar aanleiding van een debat in de Senaat ; een streefdatum voor een grote campagne over baarmoederhalskanker zou op zijn vroegst 2004 zijn. Er werd overigens gewezen op het feit dat het WIV zijn eigen portefeuille kan aanspreken om de Europese subsidies aan te vullen.

Nochtans zou de huidige versnippering van de screening naar baarmoederhalskanker in Vlaanderen jaarlijks meer dan honderd vrouwen het leven kosten. De screening van borstkanker wordt wel gecoördineerd door de Vlaamse Gemeenschap, maar inzake baarmoederhalskanker kregen de provincies een preventiebevoegdheid toegewezen. Alleen de provincie Limburg zou nogal goed presteren. Recente cijfers van de Limburgse Kankerstichting tonen aan dat de participatiegraad en de screeningsresultaten, en bijgevolg de incidentie van baarmoederhalskanker, verschillend zijn naargelang de gemeente waarin men woont.

1. Welk overleg heeft over de problematiek van de baarmoederhalskankerscreening plaatsgehad het voorbije jaar ?

Zijn er al tastbare resultaten en een concrete planning ?

2. Werden reeds onderhandelingen gevoerd met de federale overheid in het kader van screening-

terugbetalingsnummers en diagnostische screeningsnummers ?

Hetzelfde geldt voor de financiering en terugbetaling van verschillende prestaties door het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv) ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger van mevrouw Mieke Vogels : mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – red.)

1. Het afgelopen jaar heeft geen overleg plaatsgehad tussen de verschillende overheden bevoegd voor het gezondheidsbeleid aangaande de baarmoederhalskankerscreening. De prioriteit is inderdaad gegaan naar de borstkankeropsporing.

Binnen de gemengde werkgroep federaal-gemeenschappen die werd opgericht ter uitvoering van het protocol betreffende de borstkankeropsporing, werd door mijn administratie twee jaar geleden wel het voorstel aangekaart om op dezelfde wijze een reflectie te starten om van een opportunistische screening te evolueren naar een meer georganiseerde screening inzake baarmoederhalskankeropsporing, maar op dit voorstel werd niet ingegaan door de andere partijen.

De Vlaamse overheid heeft de Europese aanbevelingen voor de kwaliteitsbewaking in baarmoederhalskankeropsporing ter harte genomen en destijds de provincies aangemoedigd om campagnes inzake georganiseerde baarmoederhalskankeropsporing op het getouw te zetten. Tot op vandaag ondersteunt de Vlaamse Gemeenschap de provincies hiervoor door middel van convenants.

De bedoeling is om door gynaecologen en huisartsen de uitstrijkjes te laten uitvoeren bij vrouwen uit de doelgroep tussen 25 en 64 jaar, met een screeningsinterval van drie jaar. De Europese aanbeveling terzake heeft het over een screeningsfrequentie tussen de drie en vijf jaar.

De realiteit van de in de praktijk gangbare opportunistische screening is echter enigszins anders. De enige manier om dit te verhelpen, is de herziening van de financiering van deze prestaties op Riziv-niveau.

Uitstrijkjes met een screeningsinterval van drie jaar bij vrouwen uit de doelgroep zouden een voor de vrouw veel interessanter terugbetaling of zelfs gratis onderzoek moeten kunnen impliceren. Ook de financiering van de artsen of de laboratoria die de testen uitvoeren, moet een "good medical practice" aanmoedigen en een verkeerd gebruik van de middelen ontraden. Anderzijds hoeven uitstrijkjes met een normaal resultaat niet te worden herhaald binnen de periode van drie jaar, op voorwaarde dat de afname en de lezing op een kwaliteitsvolle manier gebeuren. Klinisch geïndexeerde uitstrijkjes of follow-upuitstrijkjes dienen een aparte terugbetaling te krijgen en vallen buiten dit bestek. Volgens experts gebeuren er in België overigens ook te veel colposcopies (één per drie uitstrijkjes).

Om de kwaliteit van de screening te verbeteren, zouden in de toekomst de uitstrijkjes gelezen kunnen worden in cytologische laboratoria die een erkenning krijgen van de Vlaamse Gemeenschap indien zij aan bepaalde kwaliteitsvoorwaarden voldoen, namelijk :

- 1) toepassing van een eenvormige manier van protocollering en codering van uitstrijkjes (het WUCC-protocol van de Working Party for the Uniformisation of Cervical Cytology) ;
- 2) systematisch een dubbele screening uitvoeren bij uitstrijkjes van vrouwen met een gynaecologische voorgeschiedenis (targeted review) ;
- 3) bereidheid tot medewerking aan kosten-batenanalyse inzake rapid review (methode om aan interne kwaliteitscontrole te doen) van alle preparaten ;
- 4) gegevenstransmissie naar huisartsen, gynaecologen en screeningscentra volgens een door de Vlaamse overheid bepaald model, met inachtnaam van de wetgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en van de medische deontologie ;
- 5) bereidheid tot zelfevaluatie, tot evaluatie van de uitvoerders (huisartsen en gynaecologen) na aanpassing van de Riziv-nomenclatuur en tot evaluatie door peers en overheid.

Momenteel gebeurt het protocolleren en coderen van de uitstrijkjes in Vlaanderen in meer

dan 100 laboratoria voor anatomopathologie of klinische biologie zonder verplichte kwaliteitscontrole. Uit recent cijfermateriaal van de provincie Antwerpen blijkt dat een kwart van de uitstrijkjes van suboptimale of slechte kwaliteit is.

Experts zijn het nog niet eens over de juiste plaats in het screeningsgebeuren van tests ter opsporing van het HPV-virus (humaan papillomavirus) ter aanvulling van het uitstrijkje. De huidige HPV-tests zijn gevoeliger dan het uitstrijkje (ongeveer 90 %) en dringen het aantal vals-negatieven dus terug. Anderzijds slaagt de HPV-test er niet in om een tijdelijke van een blijvende (en gevaarlijke) infectie te onderscheiden, wat dan weer aanleiding kan geven tot te veel vals-positieven, zeker bij de jongere vrouwen. Een effectief vaccin tegen HPV zal waarschijnlijk nog tien jaar op zich laten wachten. Het is niet uitgesloten dat op langere termijn een primair preventieve aanpak door middel van vaccinatie van de doelgroep kosteneffectiever zal blijken dan de screening.

Het probleem dat ten gronde rijst, is dat de gemeenschappen onvoldoende hefboomen hebben om het proces van de screening naar baarmoederhalskanker te sturen, zolang de modaliteiten van de terugbetaling eenzijdig door het Riziv en de federale instanties kunnen worden bepaald. Een mogelijke oplossing bestaat erin de preventiebudgetten die momenteel door het Riziv worden beheerd, te transfereren naar de gemeenschappen, die ten volle bevoegd zijn voor preventieve gezondheidszorg.

2. Er werden geen onderhandelingen gevoerd over deze zaken met het Riziv.

Ik neem mij wel voor om de problematiek van de baarmoederhalskankerscreening op de agenda te plaatsen van een interministeriële conferentie en te polsen naar de bereidwilligheid van de federale toeziende minister op het Riziv om de huidige gang van zaken te herzien zodra een nieuwe federale regering is samengesteld.

Het voorontwerp van decreet betreffende het preventieve gezondheidsbeleid dat eerstdaags in de Commissie voor Welzijn en Gezondheid ter bespreking komt, voorziet alleszins in een decretale onderbouw voor de kankeropsporing in Vlaanderen.

MARLEEN VANDERPOORTENVLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING**Vraag nr. 97**
van 4 april 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN*Kraamzorg – Opleiding (2)*

Op 17 januari 2003 keurde de Vlaamse regering het besluit goed betreffende de integratie van kraamcentra binnen de dienst voor gezinszorg.

De minister van Welzijn verklaarde naar aanleiding van dit besluit dat met de administratie en de opleidingscentra voor polyvalent verzorgenden zal worden onderhandeld om een deel van de opleiding van verzorgenden specifiek naar kraamzorg te richten.

Eind januari antwoordde de minister van Onderwijs op mijn schriftelijke vraag dat ze nog niet op de hoogte was van een dergelijke vraag, maar dat ze alvast advies zou inwinnen van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling en de dienst Beroepsopleiding (schriftelijke vraag nr. 43 van 20 december 2002 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 14 februari 2003, blz. 1541).

Het nieuwe schooljaar nadert. Aanpassingen aan de opleidingen moeten nu bekendgemaakt worden.

Wat zijn de opleidingskansen voor kraamverzorgenden via het reguliere onderwijs en via de opleidingscentra voor polyvalent verzorgenden ?

Antwoord

Ikzelf, noch mijn administratie zijn op de hoogte van een door de minister van Welzijn gestelde vraag met betrekking tot deze problematiek.

Vraag nr. 98
van 25 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN*Basisschool Komen – Leerlingenaantal (2)*

Begin van dit schooljaar bleek de schoolbevolking van de Vlaamse school in Komen nogal fors te zijn teruggevallen. Door de instapdata voor de kleuters

zou dit cijfer evenwel nog kunnen stijgen, stelde de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 3 van 4 oktober 2002 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 2 december 2002, blz. 976).

Kan de minister bevestigen dat dit ook het geval is geweest ?

Antwoord

Het leerlingenaantal van de Vlaamse basisschool in Komen is tussen de eerste schooldag van oktober van dit schooljaar en de eerste schooldag van februari van dit schooljaar toegenomen met twee.

Het leerlingenaantal bedraagt momenteel 48, waarvan 11 kleuters en 37 leerlingen lager onderwijs.

VERA DUAVLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW**Vraag nr. 159**
van 11 april 2003
van de heer ELOI GLORIEUX*Luchthaven Zaventem – Waterzuivering*

Op de grens tussen Perk, een deelgemeente van Steenokkerzeel, en Vilvoorde plant Aquafin op het grondgebied van deze laatste gemeente de bouw van een waterzuiveringsstation. Deze rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) wordt gevestigd nabij een woonwijk, Huinhoven, en zou daar op een hogergelegen punt terecht komen. Normaal worden waterzuiveringsstations in een lagergelegen gebied gebouwd (tegengaan overstromingsgevaar) en in de nabijheid van een waterloop (kostenbesparend). Hier is het juist het tegenovergestelde. De RWZI komt op een hogergelegen punt, waar geen waterloop is, zodat het water vanop grote afstand moet worden opgepompt.

Op dit waterzuiveringsstation zullen de deelgemeenten Perk, Melsbroek en enkele huizen van Vilvoorde worden aangesloten, maar de grootste hoeveelheid afvalwater zal afkomstig zijn van de luchthaventerreinen van Zaventem. Hierdoor dreigen grote hoeveelheden industrieel en toxisch afvalwater in het waterzuiveringsstation terecht te komen, vermits ook onder meer het regenwater

van het tarmac, vol kerosineresten en de-icingproducten, dreigt te worden meegevoerd.

RWZI's zijn in de eerste plaats ontworpen om huishoudelijk afvalwater te zuiveren. Deze installaties zijn niet geschikt voor industrieel afvalwater beladen met toxische en persistente stoffen. Deze stoffen zijn giftig voor de bacteriën van het actief slib of stapelen zich op in het overtollig slib. Principeel moet de industrie zelf instaan voor de zuivering van haar afvalwater. Luchthavenuitbater BIAC (Brussels International Airport Company) zou uitsluitend huishoudelijk afvalwater afkomstig van het sanitair en de horecAZaken in het luchthavengebouw in de riool mogen lozen. Het afvalwater uit de onderhoudsateliers en vliegtuigherstelplaatsen, alsook het hemelwater dat op de verharde delen valt (o.a. tarmac), zijn bedrijfsafvalwater en moeten door BIAC zelf gezuiverd worden, alvorens ze in de oppervlaktewateren te lozen.

Uit het Milieurapport 2000-2001 van BIAC maak ik op dat de luchthavenuitbater wel wat olieafscheiders heeft, maar ik vind er niets in terug over een zuiveringsinstallatie voor bedrijfsafvalwater. Het water van de de-icing wordt blijkbaar wel apart gecollecteerd, maar het is onduidelijk wat er verder mee gebeurt. Wordt het misschien gewoon bij het andere water gevoegd ?

1. Beschikt BIAC over een eigen zuiveringsinstallatie om het niet-huishoudelijk afvalwater op het luchthaventerrein zelf te zuiveren ? Zo neen, welke initiatieven neemt de minister om deze situatie recht te zetten ?
2. Welke garantie kan gegeven worden dat BIAC geen ongezuiverd industrieel afvalwater zal lozen via de nieuwe RWZI ?

Wat gebeurt er bijvoorbeeld met het afvalwater van de de-icing ?

3. Is het niet veeleer aangewezen om de nieuwe RWZI te bouwen op de uitgestrekte luchthaventerreinen, in plaats van op de geplande locatie op de grens tussen Perk en Vilvoorde ?

Antwoord

1. Op de geplande RWZI van Melsbroek zal naast het huishoudelijk afvalwater van de deelgemeente Melsbroek en de verkaveling 't Dikt enkel het huishoudelijk afvalwater toekomen van de luchthaven van Zaventem, en meer bepaald van volgende gebouwen :

- gebouwen militairen ;
- Canac ;
- dienstgebouwen zone Melsbroek ;
- gebouwen Brucargo ;
- gebouwen BATC (Sheraton, terminals, dienstgebouwen, ...).

(*Canac : Computer Assisted National Air Traffic Control Centre ; BATC : Belgian Airport Terminal Company – red.*)

Verder wordt ook de vuilvracht van gebouw 61 aangesloten. In dit gebouw wordt de vuilvracht verzameld van de vliegtuigtoiletten. Aangezien deze vuilvracht een hoge stikstofwaarde heeft, zal zij eerst nog voorgezuiverd worden vooraleer zij naar het RWZI afgevoerd wordt.

De rest van de luchthaven (zuidelijk deel) zal door de geografische ligging gezuiverd worden op het zuiveringsstation van Brussel-Noord.

2. Wat de aard en de samenstelling van het bedrijfsafvalwater betreft, dienen BIAC en de andere bedrijven op de luchthavensite te voldoen aan de Vlaamse voorwaarden en aan de voorwaarden vermeld in mijn omzendbrief van 21 november 2001. Dit betekent ten eerste dat de samenstelling aan bepaalde verhoudingen en criteria moet beantwoorden, en ten tweede dat het afvalwater geen gevaarlijke stoffen mag bevatten. Bedrijfsafvalwater dat niet voldoet aan de voorwaarden vermeld in de omzendbrief om geloosd te worden op de riolering aangesloten op een RWZI, moet door het bedrijf zelf gezuiverd worden en geloosd worden in oppervlaktewater. Hiervoor is BIAC zelf verantwoordelijk.

Met uitzondering van de militaire gebouwen, zijn alle gebouwen voorzien van een volledig gescheiden afval- en hemelwaterafvoer. Hierbij kan een onderscheid gemaakt worden tussen drie volledig gescheiden circuits, namelijk de afvalwaterriolering, de hemelwaterafvoer en de de-icingriolering. Deze laatste loost ter hoogte van de Haachtsesteenweg in de hemelwaterafvoer, passeert vervolgens een olieafscheider en gaat verder naar het Brucargo-wachtbekken (gelegen buiten het luchthaventerrein naast de E19). Dit bekken loopt leeg in de Lelle-Leibeek.

3. Wat zijn vraag met betrekking tot de locatie van de geplande RWZI betreft, kan ik de Vlaamse

volksvertegenwoordiger meedelen dat in het verleden verscheidene alternatieve locaties onderzocht werden.

Begin de jaren '90 werd reeds door de toen bevoegde minister voor BIAC gemeld dat de RWZI in Perk zou komen. Vervolgens heeft BIAC meer dan 500 miljoen frank geïnvesteerd in het aanleggen van een rioleringsstelsel richting Perk. Er werden ook andere locaties onderzocht (Brembosstraat – Steenokkerzeel), maar gelet op het voorstel werden bezwaren gemaakt vanuit ruimtelijke ordening. Om deze reden behielden de administratie en Aquafin de locatie in Perk.

Vraag nr. 160
van 11 april 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Aquafinwerken Meise – Timing

Sedert een aantal maanden worden door Aquafin werken uitgevoerd in verband met de aanleg van een collector in de Sint-Annastraat in Meise.

Met het intreden van de winter werden de werken stopgezet. Nu de periode van het vorstverlof voorbij is, verwachten de omwonenden – die bij hun verplaatsingen door deze werken in aanzienlijke mate gehinderd worden – dat zij spoedig hervat zouden worden. Dit is nu, begin april, nog steeds niet het geval. Integendeel, een stevige afsluiting aangebracht ter hoogte van de Strombeek-Beverseleaan wekt het vermoeden dat de toegang tot de straat waar de werken werden gestart, nog geruime tijd afgesloten zal zijn voor het verkeer.

Informatie wordt niet verstrekt, ook niet aan de technische diensten van de gemeente.

1. Wordt Aquafin niet verondersteld de bewoners op de hoogte te houden van de redenen voor het niet hervatten van de werken na de winterstop?
2. Gaat het om een bodemkundig probleem, dat voor de start van de werken niet werd onderkend?

Is het juist dat de bij de aanleg van de collector gebruikte betonnen buizen wegens verzakkingen dienden te worden vervangen?

3. Heeft men bij Aquafin een idee van het tijdstip waarop de werken hervat kunnen worden en

van de heropening van de straat voor het verkeer?

4. Hebben de opgelopen vertragingen gevolgen voor de kostenramingen m.b.t. de realisatie van de geplande collector?

Hoeveel zullen de meerkosten voor de werken bedragen?

Antwoord

1. In oktober 2002 werden de bewoners door Aquafin schriftelijk ingelicht over de stand van zaken van de werken in de Sint-Annastraat.

Daarna werden, vóór nieuwjaar, nog alle rioleeringswerken uitgevoerd en werden eveneens extra drainages aangelegd. Het probleem was echter dat, wegens de grote vochtigheid langs het tracé ten gevolge van een periode met veel neerslag rond de kerstperiode, de wegenwerken niet aansluitend konden worden uitgevoerd. De aanleg van de verhardingen dient immers te gebeuren op een enigszins droge en stevige grondlaag. Om de bereikbaarheid van de betrokken woningen te garanderen, werd wel nog steenslag aangebracht.

Gelet op het feit dat het moeilijk op voorhand in te schatten was wanneer de werken opnieuw hervat zouden worden, werd na nieuwjaar geen nieuwe schriftelijke mededeling gericht aan de betrokken inwoners.

2. Het langdurig onderbreken van de werken is dus niet het gevolg van een bodemkundig probleem, maar wel van waterproblemen naast de Amelvonnebeek.

Daarnaast zijn er, in tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger vernomen heeft, geen betonnen buizen verzakt en heraangelegd in de Sint-Annastraat.

3. Ondanks het feit dat er een extra drainering was aangelegd, moest toch gewacht worden tot in april vooraleer de bodem stevig genoeg en voldoende uitgedroogd was, en op 14 april 2003 konden de werken opnieuw worden aangevat.

Met uitzondering van de toplaaig, is de afwerking gepland voor half mei.

4. Vanzelfsprekend hebben deze problemen een langere uitvoeringstermijn tot gevolg, zonder

dat hieraan financiële implicaties verbonden zijn. Enkel voor de aanleg van de extra drainages zijn er beperkte extra kosten gemaakt. Voor de riolerings- en de wegenwerken in de Sint-Annastraat zelf zijn er echter geen meerkosten.

Vraag nr. 163
van 25 april 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Luchthavenakkoord – Milieu en Gezondheid

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking

Vraag nr. 182

van 25 april 2003

van mevrouw Sonja Becq

Blz. 2612

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 166
van 25 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kasteelpark Ter Meeren (Zaventem) – Vrijwaring (2)

Inzake het kasteelpark Ter Meeren in Sterrebeek-Zaventem deelde de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 11 van 11 oktober 2002 mee dat de afdeling Bos en Groen de opdracht had gekregen om uit te zoeken wat de verwervingsmogelijkheden waren. De gegevens van het schattingsverslag dat was aangevraagd bij het Comité tot Aankoop, zouden richtinggevend zijn voor de verdere stappen.

Mocht de aankoop niet mogelijk blijken, dan zou naar een overeenkomst gezocht worden om het parkgebied voor het publiek open te stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 2 december 2002, blz. 1005).

Kan de minister een stand van zaken meedelen ?

Antwoord

Er is op dit ogenblik nog geen beslissing genomen met betrekking tot de mogelijke verwerving van het kasteelpark Ter Meeren. De beslissing is afhankelijk van de totaaloplossing die voor het domein kan worden ontwikkeld, met name het park op zich maar ook het kasteel.

Afhankelijk van de samenwerkingsverbanden die kunnen worden opgezet waarbij de andere partner(s) initiatieven wil(len) ontwikkelen m.b.t. het kasteel, en dit op basis van een functionele invulling die compatibel is met het duurzaam beheer van het park, kan de verwerving van het park effectief in overweging genomen worden.

Vraag nr. 167
van 25 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel

Op 23 april 2003 bracht de minister een bezoek aan de kanaalzone in Wintam, waar ze meedeelde dat ze het onteigeningsbesluit voor het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland had ondertekend, waardoor het gebied zal worden ingekleurd als natuurgebied. Dit is een logisch gevolg van het begrotingsakkoord dat op 3 oktober 2002 werd verleend.

Volgens de plaatselijke afdeling van Agalev betekent dit dat het westelijk industriegebied niet zal kunnen worden ontwikkeld. De enig mogelijke uitweg loopt immers via het oostelijk deel, dat dus natuurgebied wordt.

Daartegenover staat dat de minister van Ruimtelijke Ordening in zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 173 van 20 september 2002 meedeelde dat het begrotingsakkoord een tijdje op zich had laten wachten omdat een wijziging aan het onteigeningsplan noodzakelijk was. "Deze wijziging was noodzakelijk om de ontsluiting van het westelijk deel van het zuidelijk eilandje (industriegebied) mogelijk te maken" (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 18 november 2002, blz. 862).

Derhalve zou ik graag vernemen of de onteigening van het oostelijk deel voorziet in een ontsluiting van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland.

NB. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 118).

Antwoord

Het begrotingsakkoord dat op 7 april 2003 werd verleend, geeft goedkeuring aan de onteigening van het gedeelte dat werd afgebakend als Habitatrichtlijngebied. Het is eveneens bekend als het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland.

Dit is vanuit natuuroogpunt bekeken een zeer waardevol gebied. Bovendien wordt dit gebied door de onteigening gevrijwaard van industriële ontwikkeling. Het onteigeningsplan is door mij niet gewijzigd. Het werd op 13 mei 2003 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

De bestaande weg loopt ten zuiden van het te onteigenen gebied. Deze bestaande weg ligt buiten het Habitatrichtlijngebied en is derhalve niet begrepen in de onteigening.

(Antwoord Dirk Van Mechelen : blz. 2562 – red.)

**Vraag nr. 168
van 25 april 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Riolering Zennebekken – Geplande investeringen

Voor de verwezenlijking van het rioolnet kunnen de gemeenten een beroep doen op subsidies van onder meer Aquafin.

1. Wat is de stand van zaken in het Zennebekken ten zuiden van Brussel ?
2. Welke investeringen zijn gepland voor 2003 ? Over welk bedrag gaat het ?

3. Welke investeringen zijn gepland voor 2004 ? Over welk bedrag gaat het ?
4. Welke investeringen zijn gepland voor 2005 ? Over welk bedrag gaat het ?
5. Welke investeringen zijn gepland voor 2006 ? Over welk bedrag gaat het ?
6. Welke investeringen zijn gepland voor 2007 ? Over welk bedrag gaat het ?
7. Welke geplande investeringen werden uitgesteld ? Waarom ?

Antwoord

In het kader van het subsidiebesluit van 1 februari 2002 kunnen de Vlaamse gemeenten een beroep doen op subsidies voor de aanleg en/of renovatie van hun rioleringen en voor de bouw van KWZI's tot 2.000 IE (*KWZI : kleinschalige waterzuiveringsinstallatie ; IE : inwonersequivalent – red.*). Deze subsidies worden door het Vlaams Gewest aan de gemeenten verleend indien de modaliteiten van het vermelde besluit worden gevolgd.

1. Binnen het Zennebekken ten zuiden van Brussel zijn de gemeenten Beerse, Gooik, Halle, Herne, Linkebeek, Pepingen, Sint-Genesius-Rode en Sint-Pieters-Leeuw gelegen.

In onderstaande tabel wordt voor deze gemeenten aangegeven wat de huidige rioleringsgraad is, welk percentage van de straten volgens de TRP's nog van riolering voorzien zal worden en welk percentage volgens het TRP nooit gerioleerd zal worden (*TRP : totaalrioleringsplan – red.*).

Gemeente	Huidige rioleringsgraad (%)	Nog te rioleren (%)	Nooit te rioleren (%)
Beersel	89,5	6,3	4,2
Gooik	74,9	4,9	20,2
Halle	91,7	4,5	3,8
Herne	53,5	20,0	26,5
Linkebeek	82,2	17,1	0,7
Pepingen	65,0	10,8	24,2
St.-Genesius-Rode	94,0	4,0	2,0
St.-Pieters-Leeuw	91,8	3,2	5,0

2 t.e.m. 6. In de onderstaande tabel wordt voor de verschillende gemeenten van het Zennebekken ten zuiden van Brussel een overzicht gegeven van de projecten die zijn opgenomen binnen het goedgekeurde subsidiëringsprogramma 03-07, derde kwartaal 2003.

Naast de projectomschrijving worden ook de programmatie en de raming in euro van de betrokken projecten aangegeven.

Gemeente	Projectomschrijving	Programma	Raming in €
Beersel	Wegen- en rioleringswerken in de J.B. Vandenboschestraat van kruispunt J.B. Wautersstraat tot Brusselsesteenweg	2003/1	697.160
	Wegen- en rioleringswerken in de Panoramastraat van kruispunt Destelheidestraat tot Alsebergsesteenweg	2003/1	196.331
	Wegen- en rioleringswerken in de Nering van E19 tot Brede Gracht	2003/4	746.060
	Wegen- en rioleringswerken Fazantenlaan, Dennenlaan en Haakstraat	2005-2007	800.000
	Wegen- en rioleringswerken in de Lotsesteenweg van Kesterbeeklaan tot kruispunt Kersenstraat	2005-2007	1.463.028
	Wegen- en rioleringswerken Karenberg-Grootheideweg-Kampendaal-onderkant Asselveld-Deuveressenweg-Rilroheidestraat	2005-2007	1.000.000
	Wegen- en rioleringswerken Frans Degreefstraat – Woonzone tot aansluiting kruispunt J.B. Vandenboschestraat-Grootbosstraat	2005-2007	450.000
	Wegen- en rioleringswerken Begijnbosstraat	2005-2007	200.000
Gooik	Riolering Zwartschaapstraat v.a. kruispunt met de Wolvenstraat tot aan de Lombergstraat nr. 1	2005-2007	1.250.000
	Riolering Kwakenbeekstraat v.a. Edingsesteenweg tot de grens Gooik met Lennik	2005-2007	1.100.000
Halle	Noordelijk deel van de Berendries	2003/1	547.162
	Verbindingsriolering Dr. Spitaelslaan-Berendries	2005-2007	32.700
	Trompstraat (Ø 400) v.a. Kasteelbrakelsesteenweg tot Blekerijstraat	2005-2007	1.085.426
	Aanleg riolering langs Edingsesteenweg tussen Prinsenbos en autosnelweg Edingen-Halle	2005-2007	700.000
	Riolering + wachtbekken Vijverbeek	2005-2007	940.000

Gemeente	Projectomschrijving	Programma	Raming in €
	Aanleg van nieuwe riolering in Kamerijkbos tussen Diesbeekstraat en Pretersblok	2005-2007	1.165.000
	Kruiskenheide-Borreweide	2005-2007	1.260.672
Herne	Geen projecten	–	–
Linkebeek	Aanleggen riolering in het Oplinkebeekpad en het Wijtmanspad	2005-2007	190.630
Pepingen	Geen projecten	–	–
Sint-Genesius-Rode	Geen projecten	–	–
Sint-Pieters-Leeuw	Aanleg riolering Molenborrestraat – deel	2005-2007	300.000

7. Naast de projecten opgenomen op het laatste goedgekeurde subsidiëringsprogramma werden nog een aantal projecten ingediend die nog niet werden opgenomen op een subsidiëringsprogramma. De reden hiervoor kan verschillend zijn van project tot project :

- de projecten werden ingediend na opstellen van het laatste subsidiëringsprogramma. Deze projecten dienen nog geëvalueerd te worden ;

- de projecten voldoen niet aan de criteria om te worden opgenomen op het subsidiëringsprogramma ;
- de door de gemeente aangeleverde gegevens zijn ontoereikend om de projecten te kunnen evalueren.

In onderstaande tabel wordt voor de verschillende gemeenten aangegeven welke projecten voorlopig werden uitgesteld en waarom.

Gemeente	Projectomschrijving	Raming	Reden uitstel
Beersel	Geen projecten	–	–
Gooik	Kwakenbeekstraat	1.077.762	Onvoldoende gegevens
	Verbetering Opperstebosstraat	47.625	Voldoet niet aan criteria
Halle	Vredelaan (deel A. Puesstraat – fase 2)	1.318.793	Ingediend na laatste GIP
Herne	Geen projecten	–	–
Linkebeek	Geen projecten	–	–
Pepingen	Aanleg nieuwe riolering in de Terheugenstraat t.h.v. kruispunt met de Nerebosstraat en kruising met de Roskambeek	245.000	Ingediend na laatste GIP

Gemeente	Projectomschrijving	Raming	Reden uitstel
	Aanleg riolering in de Oudenaaksestraat en Kleine Zwarte Molenstraat + bouw KWZI Zwarte Molenstraat	522.000	Ingediend na laatste GIP
Sint-Genesius-Rode	Geen projecten	–	–
Sint-Pieters-Leeuw	Aanleggen Dobbeleerstraat	587.188	Ingediend na laatste GIP
	Aanleggen Brabantsebaan en Molenborrestraat – deel	220.000	Ingediend na laatste GIP

(GIP : gemeentelijk investeringsprogramma – red.)

**Vraag nr. 170
van 5 mei 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Land-, tuinbouw- en visserijproducten – Herkomst

Het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM VZW) levert via het consumentenpanel van GfK Belgium marktinformatie met betrekking tot het aankoop- en consumptiepatroon voor de producten van de Vlaamse land- en tuinbouw- en visserijsector.

Met de steeds grotere verweving van de land- en tuinbouw in Europa kan men vaststellen dat bepaalde traditionele gespecialiseerde teelten niet meer tegen de ingevoerde producten uit vooral de mediterrane landen kunnen optornen, en dat hun afzet verloren gaat. Specifiek kan men verwijzen naar de ooit zo geroemde druiven uit het gebied van Hoeilaart-Overijse. Trouwens ook uit andere werelddelen, zoals Azië en Zuid-Amerika, worden nu druiven ingevoerd.

1. Wordt bij de gezinnen die participeren aan het GfK-consumentenpanel ook gepeild naar de herkomst van de land- en tuinbouwproducten ?

Dergelijke informatie lijkt toch bijzonder interessant voor de evolutie van de duurzame landbouw in Vlaanderen.

2. Wat de visserijsector en zijn toekomstige evolutie betreft, ondervinden de nog resterende Vlaamse vissers ook de gevolgen van de buitenlandse concurrentie.

Heeft VLAM tijdens dit marktonderzoek reeds kunnen uitmaken van waar de in de winkelrekken aangeboden vissoorten afkomstig zijn ?

3. Heeft men reeds kunnen vaststellen welke Europese landen de voornaamste leveranciers zijn van land-, tuinbouw- en visserijproducten en de voornaamste concurrenten zijn van de inlandse land- en tuinbouw ? Wat blijkt eventueel uit de ingezamelde gegevens ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, is de bevoegdheid over VLAM en over Buitenlandse Handel niet de mijne, maar wel die van zijn partijgenoot Jaak Gabriëls. Zijn vraag interesseert mij echter dermate, omdat ik bevoegd ben voor de productie van bij ons en de maatregelen die terzake kunnen worden genomen, dat ik hem hierbij mijn bevindingen kan meedelen.

Herkomst van land- en tuinbouwproductie

1. Er wordt slechts voor enkele producten gepeild naar het land van herkomst (onder andere voor de harde korstkazen). De gegevens van het marktonderzoeksbureau GfK Panelservices Benelux worden verzameld via een gezinspanel van 3.000 huishoudens. Deze gezinnen gaan continu hun voedingsaankopen noteren (via de barcode of via een codeboek).

Aangezien het voor de consument vaak niet duidelijk is wat het land van herkomst van de

producten is, is het ook zeer moeilijk om hierover tot betrouwbare gegevens te komen. Voor de meeste verse producten moet het panellid werken via het codeboek. Ook bij het inscannen van de barcode is er een probleem om de oorsprong te bepalen, omdat vaak het land van verpakking wordt vermeld, en niet het land van herkomst.

2. Voor de visserijsector wordt er in de GfK-cijfers geen onderscheid gemaakt naar het land van herkomst (zie antwoord op vraag 1). Wel kan hiervoor gekeken worden naar de cijfers van de Belgische buitenlandse handel, die verzameld worden door de Nationale Bank van België (NBB).

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de Belgische invoer van producten uit de visserijsector. Ook de producten die worden ingevoerd om daarna weer te worden uitgevoerd (doorvoer), zitten in deze cijfers. Ook de invoer voor de verwerkende industrie is uiteraard in deze cijfers begrepen.

3. Voor deze informatie kan opnieuw best een beroep gedaan worden op de cijfers van de buitenlandse handel van de Nationale Bank van België. In de tabel als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de belangrijkste leveranciers van land-, tuinbouw- en visserijproducten.

Belangrijkste leveranciers zijn Frankrijk en Nederland – zij nemen elk ongeveer 25 % van de Belgische invoer van landbouw-, tuinbouw- en visserijproducten voor hun rekening. 25 % van de invoer komt uit derde landen, voornamelijk uit Noord-, Midden- en Zuid-Amerika. Wat Nederland en Frankrijk betreft, gaat het veelal om consumptieproducten : zuivel (kaas), verse groenten en fruit, vlees en vleesbereidingen, bloemen en planten, dranken, ... Vanuit het Amerikaans continent worden vooral grondstoffen ingevoerd (soja, oliehoudende producten, lijnzaad, ...) en verder koffie, zuidvruchten, fruitsappen, ...

Voor nog meer info terzake verwijs ik naar collega-minister Gabriëls.

Belgische invoer van vis (levend, vers, gekoeld, gedroogd, bereidingen, conserven, ...) in ton

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Denemarken	15.121	15.955	16.746	18.768	17.034	18.653	19.110	17.087
Duitsland	10.905	13.581	15.380	16.099	16.075	16.297	15.135	16.715
Frankrijk	13.059	14.586	13.959	15.480	16.668	16.652	16.971	17.044
Italië	2.231	2.232	1.938	2.055	2.022	1.969	2.300	2.199
Nederland	26.198	19.709	18.433	20.202	17.596	17.851	17.021	18.974
Spanje	605	560	472	1.662	1.152	1.442	1.896	2.467
Verenigd Koninkrijk	8.463	8.029	6.514	7.822	6.642	6.256	5.978	5.149
Zweden	1.481	2.019	2.083	2.646	4.773	3.724	4.028	4.593
Overige EU-landen	1.802	2.741	2.835	2.203	2.698	3.226	1.689	2.996
Totaal EU-landen	79.865	79.412	78.360	86.937	84.660	86.070	84.128	87.224
Overige Europese landen	9.222	6.966	5.830	4.685	5.596	7.641	9.464	14.113
Afrika	5.366	7.326	6.592	20.225	11.643	24.471	39.960	25.698
Azië	8.580	9.045	7.376	10.509	10.442	10.538	13.234	13.345
Noord- en Centraal Amerika	4.374	3.818	3.894	3.734	4.871	4.996	4.843	4.828
Zuid-Amerika	584	532	2.154	5.172	4.369	4.191	3.784	4.589
Oceanië	534	475	484	1.781	835	629	562	728
Totaal	108.525	107.574	104.690	133.043	122.416	138.536	152.975	150.525

Bron : NBB + bewerkingen VLAM

Belgische invoer van schaal- en weekdieren (levend, vers, bevroren, bereidingen, conserven, ...) in ton

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Frankrijk	3.913	4.931	4.484	4.697	4.866	5.304	5.867	5.782
Nederland	34.688	37.040	34.347	35.827	38.335	40.824	37.710	34.108
Spanje	1.308	1.155	1.110	1.542	1.532	2.016	2.284	3.112
Verenigd Koninkrijk	4.375	2.901	2.370	2.706	2.882	2.336	2.900	3.384
Overige EU-landen	1.922	2.823	2.268	1.891	2.030	1.853	1.964	2.312
Totaal EU-landen	46.206	48.850	44.579	46.663	49.644	52.333	50.725	48.698
Azië	19.176	16.853	16.599	19.348	20.709	19.870	18.410	23.306
Zuid-Amerika	1.449	959	1.039	3.773	4.497	2.220	4.755	7.295
Overige 3de landen	3.472	3.886	3.768	4.627	5.278	5.138	4.825	4.062
Totaal	70.303	70.548	65.985	74.411	80.128	79.561	78.715	83.361

Bron : NBB + bewerkingen VLAM

Belgische invoer van andere zeeproducten en derivaten (o.a. vismeel) in ton

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Denemarken	6.221	7.823	5.050	5.908	6.599	6.067	1.975	1.951
Duitsland	4.316	5.342	9.044	2.262	3.467	735	2.274	3.395
Frankrijk	3.484	2.930	3.320	9.006	6.457	1.824	1.700	2.584
Nederland	74.591	61.672	66.709	34.526	36.391	44.963	23.011	13.040
Overige EU-landen	130	353	862	573	200	1.048	318	1.060
Totaal EU-landen	88.742	78.120	84.985	52.275	53.114	54.627	29.278	22.030
Noord- en Centraal Amerika	10.526	3.021	915	1.160	92	75	40	83
Zuid-Amerika	9.629	4.831	4.700	4.172	12.265	25.399	12.361	6.972
Overige 3de landen	2.452	2.742	2.266	455	609	161	274	245
Totaal	111.349	88.714	92.866	58.062	66.080	80.272	41.953	29.330

Bron : NBB + bewerkingen VLAM

Belgische invoer van land-, tuinbouw- en visserijproducten (in 1.000 euro)

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Duitsland	1.281.194	1.435.616	1.498.340	1.682.642	1.664.836	1.748.483	1.989.164	1.981.616
Frankrijk	3.728.715	3.751.991	3.950.733	4.296.419	4.179.912	4.116.539	4.745.988	4.802.777
Italië	372.440	428.759	421.778	455.880	420.221	453.991	505.636	547.224
Nederland	3.322.905	3.436.604	3.520.661	3.808.560	3.729.839	4.067.916	4.281.699	4.534.162
Spanje	304.888	342.896	395.235	421.724	451.007	529.867	516.827	572.206
Verenigd Koninkrijk	559.068	572.113	725.359	712.676	762.947	702.054	661.962	765.368
Overige EU-landen	446.101	481.583	546.846	555.426	609.246	695.995	688.560	689.421
Totaal EU	10.015.312	10.449.562	11.058.652	11.933.327	11.818.008	12.314.845	13.389.835	13.892.774
Overige Europese landen	162.919	179.591	188.255	180.558	165.264	196.770	244.251	286.587
Afrika	225.076	306.538	394.676	630.297	517.813	687.521	706.987	778.194
Azië	497.458	548.354	600.071	700.421	639.964	733.148	723.251	783.599
Noord- en Centraal Amerika	743.719	946.180	1.015.781	1.030.263	900.594	1.039.581	942.561	1.045.109
Zuid-Amerika	528.125	641.471	962.233	1.378.824	1.241.052	1.283.828	1.348.095	1.292.562
Oceanië	159.405	136.142	245.110	324.710	330.293	306.146	353.462	379.617
Totaal	12.332.014	13.207.838	14.464.778	16.178.400	15.612.988	16.561.839	17.708.442	18.458.442

Bron : NBB + bewerkingen VLAM

Vraag nr. 171
van 5 mei 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Steunpunt Duurzame Landbouw – Onderzoeksresultaten

Bij beslissing van de Vlaamse regering van 30 november 2001 werd een wetenschappelijk Steunpunt Duurzame Landbouw opgericht, als een consortium tussen de universiteiten van Leuven en Gent, waaraan een aantal onderzoekstaken werd toegevoegd. Deze zijn toegespitst op een aantal gebieden en worden specifiek vermeld in het Jaarboek Wetenschap, Technologie en Innovatie uitgegeven door de Vlaamse regering.

1. In welke mate waren de werkzaamheden voor de toegewezen opdrachten reeds gevorderd eind 2002 ?
2. Hoeveel wetenschappelijke vorsers zijn bij deze opdrachten betrokken ?

Beschikt men reeds over gegevens die de impact kunnen aanwijzen van deze onderzoeksactiviteiten op de duurzaamheid in de landbouw ?

3. Een van de deelprojecten behelst de biomasproductie in Vlaanderen en liep tot eind 2002.

Is dit project reeds gerealiseerd, of wordt een voortzetting ervan in de komende jaren in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

1. Deze vorderingen zijn omstandig beschreven in het jaarverslag dat eind maart 2003 werd overhandigd aan de minister bevoegd voor Landbouw en aan de administratie (**bijlage 1**). Dit verslag werd vooraf uitvoerig toegelicht voor de stuurgroep die de werking van het Steunpunt Duurzame Landbouw opvolgt. Op deze vergadering werden ook enkele aanbevelingen gedaan in verband met het vervolg van het onderzoek. Uit de verslagen en reacties van de leden van de stuurgroep blijkt een duidelijke appreciatie van het tot nu toe geleverde werk.

In de beheersovereenkomst met het Steunpunt werden aan aantal milestones gedefinieerd die tegen eind 2002 bereikt moesten worden. Op enkele details na zijn de beoogde doelstellingen duidelijk bereikt. Deze milestones hadden be-

trekking op deelaspecten van de grote langetermijnopdrachten van het Steunpunt : gegevensverzameling, het uitwerken van een databank, het opstellen van micro- en macromodellen om duurzaamheid in de landbouw te meten en bij te sturen, het uitwerken van communicatie over duurzaamheid en het adviseren van de overheid inzake duurzaamheid.

2. Eind 2002 waren er acht wetenschappelijke medewerkers in dienst. Momenteel bestaat de equipe uit tien wetenschappelijke medewerkers.

Hiermee is het maximale aantal dat budgettair kan worden gedragen min of meer bereikt.

3. Vermits de kerntaak van het Steunpunt erin bestaat indicatoren te definiëren waarmee duurzaamheid kan worden gemeten, is het nu nog te vroeg om de impact van de onderzoeksactiviteiten in de landbouwpraktijk te kunnen waarmaken. De verwachting is immers dat het nog enkele jaren zal duren vooraleer een geïntegreerde set van indicatoren voorhanden zal zijn om duurzaamheid op bedrijfsniveau, op sectorniveau en op landschappelijk niveau te meten en de indicatoren met de belangrijkste impact uit deze set af te leiden.

Zo zullen we dan weten welke factoren prioritair moeten aangepakt worden om duurzaamheid te verbeteren van de bovenvermelde niveaus. Nu reeds kunnen we bepaalde deelaspecten aanpakken. Zo is momenteel tot op zekere hoogte bekend welke gewasbeschermingsmiddelen een grote impact hebben op de belasting van het milieu. Pas dan is het de bedoeling om realistische alternatieven voor deze middelen te promoten. Maar het is duidelijk dat vooraleer dit aan de landbouwer aangeraden kan worden, deze aanbevelingen eerst nog moeten worden getest op praktijkniveau. Voor zulte testfase kunnen het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek (CLO) en de proeftuinen ingeschakeld worden.

Het Steunpunt heeft wel kunnen aantonen dat de landbouwsector op een aantal terreinen het laatste decennium is geëvolueerd in de richting van meer duurzaamheid. Dit is onder meer het geval voor verminderde milieubelasting door gereduceerd en veranderd gebruik van gewasbeschermingsmiddelen.

4. Dit project is afgerond, de studie is gepubliceerd, voorgesteld aan de pers en ook voorge-

steld op een symposium in het Vlaams Parlement (25 april 2003) (**bijlage 2**).

Uit deze studie is gebleken dat biomassaproductie voor energie momenteel geen haalbare doelstelling is voor Vlaanderen. Enerzijds is de landbouwoppervlakte te beperkt en zijn de bedrijfsstructuren niet aangepast; anderzijds is de economische haalbaarheid zonder subsidies of andere financiële voordelen voor de producenten veel te laag.

Op basis van de resultaten is het duidelijk dat het weinig zin heeft momenteel veel inspanningen te doen voor voortgezet onderzoek. Dit is dan ook niet gepland voor 2003.

(Bovenvermelde bijlage 2 ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 172
van 5 mei 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Centrum voor Landbouweconomie – Organisatie

De federalisering van het Ministerie van Landbouw en Middenstand is niet zonder gevolgen gebleven voor de wetenschappelijke instellingen, meer bepaald voor het Centrum voor Landbouweconomie en het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek.

Bij die regionalisering zijn de onderzoekers toegevoegd aan de gewesten op basis van hun taalrol. Dit betekent dat het eerstgenoemde centrum momenteel onderbezet is. Voor het verzamelen en opstellen van de diverse relevante statistieken, meer bepaald over de geïnvesteerde kapitalen, arbeidsbezetting in de landbouw, productie, toegevoegde waarde en het macro-economisch landbouwincome, beschikt het centrum inderdaad slechts over twee onderzoekers voor het verzekeren van het merendeel van de wetenschappelijke ondersteuning.

Volgens het Jaarboek Wetenschap, Technologie en Innovatie zal 2003 hoofdzakelijk besteed worden aan een geplande informatisering van het landbouwboekhoudnet, dat het grootste deel van het budget opsloort, namelijk 61 %.

Voor het sociaal-wetenschappelijk onderzoek in de landbouw blijft slechts 20 % over.

1. In het licht van deze vaststellingen enerzijds, en de talloze opdrachten waarvan wordt verwacht dat ze door het Centrum voor Landbouweconomie zullen kunnen worden waargenomen anderzijds, rijst de vraag wanneer deze instelling opnieuw volledig operationeel zal kunnen functioneren.
2. Werd reeds een nieuw organigram opgemaakt dat aanwijzingen verstrekt nopens de aan te werven wetenschappers, onderzoekers en ander ondersteunend personeel?

Kan men zich nu reeds een idee vormen van de kwalificaties die van deze nieuwe krachten zullen worden verwacht?

Hoe wordt dit personeel rechtstreeks verbonden aan het Centrum aangeworven? Worden er examens georganiseerd, of zal niet-statutair personeel in aanmerking worden genomen?

Antwoord

1. Het Centrum voor Landbouweconomie (CLE) werd ten gevolge van de regionalisering als afzonderlijke entiteit opgenomen in de voorlopige organisatiestructuur van het "beleidsdomein Landbouw en Visserij". Deze voorlopige organisatiestructuur diende te worden uitgetekend, omdat enerzijds de continuïteit diende te worden gegarandeerd en omdat anderzijds een definitieve organisatiestructuur wordt voorbereid conform de principes van Beter Bestuurlijk Beleid (BBB). BBB staat voor de nieuwe organisatiestructuur van de Vlaamse administratie en de Vlaamse instellingen die door de regering werd goedgekeurd en binnenkort door het parlement zal worden behandeld. De implementatie van BBB is momenteel gepland voor 1 januari 2004. Naar aanleiding van de regionalisering besliste de regering ook om een doorlichting van het wetenschappelijk landbouwonderzoek en -voorlichting te laten uitvoeren door een externe dienstverlener (Human Resources Professionals). Eén van de aanbevelingen uit het rapport betreft landbouweconomie en -beleid. Met name wordt de noodzaak onderstreept van een studiedienst met een beleidsondersteunende functie.

De voorstellen van de veranderingsmanager met betrekking tot het CLE, die momenteel door mijn kabinet worden bestudeerd, komen erop neer dat de huidige processen van het

CLE opgesplitst zouden worden. Enerzijds zou het rechtstreeks beleidsondersteunend werk met een kortetermijnfinaliteit (bijvoorbeeld het landbouwmonitoringsnetwerk) ondergebracht worden in een studiedienst van het departement, samen met de Vlaamse Onderzoekseenheid voor Land- en Tuinbouweconomie (VLOT). De processen die veeleer te maken hebben met onderzoek op lange termijn zouden worden ondergebracht in een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid (IVA), namelijk het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO). Zoals boven vermeld, is het de bedoeling om de nieuwe organisatiestructuur te implementeren met ingang van 1 januari 2004.

2. Deze voorstellen dienen nog definitief door mij te worden goedgekeurd, waarna ze bekrachtigd zullen worden door de Vlaamse regering.

Nopens de aan te werven wetenschappers, onderzoekers en ander ondersteunend personeel kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger melden dat mijn diensten een personeelsplan "toekomstige situatie" (PEP to be) hebben opgesteld, dat aan de minister van Ambtenarenzaken ter goedkeuring werd voorgelegd. Dit personeelsplan voorziet wat het CLE betreft in drie bijkomende aanwervingen van niveau A voor het opvullen van de knelfuncties. Eens BBB wordt geïmplementeerd, zullen de leidende ambtenaren van de diverse entiteiten (departement en ILVO), indien noodzakelijk, een aangepast personeelsplan moeten voorstellen.

De aanwervingen binnen dit nieuwe personeelsplan zullen dan moeten passen in het nieuwe raamstatuut dat binnenkort door de Vlaamse regering zal worden goedgekeurd.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 118
van 25 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel

Op 23 april 2003 bracht minister Dua een bezoek aan de kanaalzone in Wintam, waar ze meedeelde dat ze het onteigeningsbesluit voor het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland had ondertekend, waardoor het gebied zal worden ingekleurd als natuurgebied. Dit is een logisch gevolg van het begrotingsakkoord dat op 3 oktober 2002 werd verleend.

Volgens de plaatselijke afdeling van Agalev betekent dit dat het westelijk industriegebied niet zal kunnen worden ontwikkeld. De enig mogelijke uitweg loopt immers via het oostelijk deel, dat dus natuurgebied wordt.

Daartegenover staat dat de minister van Ruimtelijke Ordening in zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 173 van 20 september 2002 meedeelde dat het begrotingsakkoord een tijdje op zich had laten wachten omdat een wijziging aan het onteigeningsplan noodzakelijk was. "Deze wijziging was noodzakelijk om de ontsluiting van het westelijk deel van het zuidelijk eilandje (industriegebied) mogelijk te maken" (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 18 november 2002, blz. 862).

Derhalve zou ik graag vernemen of de ontsluiting van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland wel degelijk mogelijk is.

NB. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Dua (nr. 167).

Antwoord

Op 7 mei 2003 heb ik mijn begrotingsakkoord verleend voor het verwerven van het gedeelte dat werd afgebakend als Habitatrichtlijngebied, eveneens bekend als het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland. Het verwerven van kwestieuze gronden maakt, op zich, een ontsluiting van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland niet onmogelijk.

Ter ontsluiting van het industriegebied werd door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie een voorstel bezorgd aan diens collega bevoegd inzake Leefmilieu en Landbouw.

(Antwoord Vera Dua : blz. 2553 – red.)

Vraag nr. 119
van 25 april 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Kleinschalige waterzuiveringsinstallaties – Bouwvergunning

Tegen 2005 moet in Vlaanderen elke lozing van afvalwater in waterlopen stopgezet zijn. Zowel heel wat individuele woningen, als ook heel wat groepen van woningen liggen ver van bestaande rioeringsstelsels die aangesloten zijn op een waterzuiveringsinstallatie. Gemeenten zoeken nu, samen met Aquafin vaak, naar oplossingen met de aanleg van kleinschalige waterzuiveringsinstallaties (KWZI).

Aangezien heel wat van deze woningen niet in woonzone liggen, maar wel in landbouwgebied en zelfs in natuurgebied, rijst nu blijkbaar een probleem voor het verkrijgen van een bouwvergunning: KWZI's kunnen blijkbaar niet in natuurgebied. Met andere woorden: een rietveld mag er niet ...

Daarom volgende vragen aan de minister.

1. In welke zone kan de aanleg van een KWZI?
2. Vanaf wanneer is er een bouwvergunning nodig voor een KWZI? Is die ook nodig voor een KWZI voor één woning? Wat wanneer die woningen in een natuurgebied (ook habitat) liggen?
3. Moeten er decretale aanpassingen komen om het hierboven geschetste probleem op te lossen, of kan dit binnen de huidige decreetgeving op een aanvaardbare wijze?

Antwoord

1. Er rijst uiteraard geen probleem als de kleinschalige waterzuiveringsinstallatie gelegen is in woongebied, gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, industriegebied, enzovoort.

Problematisch wordt het wanneer het zuiveringsstation niet overeenstemt met de bestemming van het gewestplan of ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP).

A. Gewestplan

Hierbij kan in een aantal gevallen (kleinschalige waterzuivering) gebruikgemaakt worden van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. In een aantal andere gevallen (klassieke, grootschalige waterzuivering) is de afwijking zo groot dat dit niet meer kan en een wijziging van het gewestplan via gemeentelijk

plan van aanleg of RUP nodig is. De vraag is uiteraard waar de grens wordt gelegd.

Aquafin ontwikkelt heel wat verschillende vormen van KWZI's (steeds gericht op de zuivering van het water van een aantal woningen – geen individuele zuivering). Een aantal voorbeelden kunnen dit illustreren:

- a) rietveld met elektriciteits- en sturingskast en pompput en voorbezinktank;
- b) één-tank-biorotorinstallatie met elektriciteits- en sturingskast en pompput en rietveld;
- c) één-tank-SAF-installatie met elektriciteits- en sturingskast en pompput en rietveld;
- d) meer-tank-biorotorinstallatie met elektriciteits- en sturingskast, pompput en voorbezinktank, rietveld en nabezinktank;
- e) meer-tank-SAF-installatie met elektriciteits- en sturingskast, pompput en voorbezinktank, rietveld en nabezinktank;
- f) laagbelaste actief-slibinstallatie voor capaciteiten groter dan 1.000 IE.

(SAF: *submerged aerated filter* – red.)

Algemeen kan worden gesteld dat mogelijkheden a) tot en met e) (KWZI's kleiner dan 1.000 inwonersequivalenten (IE)) vrij goed inpasbaar zijn in de omgeving. De toepassing van artikel 20 kan dan ook vaak overwogen worden. Mogelijkheid f) is ruimtelijk meer ingrijpend, de toepassing van artikel 20 is dan ook vrijwel steeds onmogelijk.

De nodige aandacht moet worden geschonken aan de motivering van de beslissing. Hierbij dienen drie zaken te worden behandeld:

- a) waterzuivering is een gemeenschapsvoorziening;
- b) de werken zijn verenigbaar met de algemene bestemming van het betrokken gebied;
- c) de werken zijn verenigbaar met het architectonisch karakter van het betrokken gebied.

We kunnen opmerken dat artikel 20 soepeler kan worden toegepast wanneer het wijzigingen en zelfs vrij beperkte capaciteitsuitbreidingen van bestaande vergunde installaties betreft.

Wanneer de wijzigingen aan de waterzuiveringsinstallatie nodig zijn om te voldoen aan milieunormen, dan kan ook overwogen worden om gebruik te maken van artikel 145bis, § 1, 4° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

B. Ruimtelijk uitvoeringsplan

In ruimtelijke uitvoeringsplannen is artikel 20 niet van toepassing. Daar geldt de regeling van artikel 103 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

"Art. 103 § 1. De Vlaamse regering bepaalt de lijst van de werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang.

(...)

Er mag bovendien worden afgeweken van de voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan voorzover het gaat om kleine werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang, die de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied in kwestie niet in het gedrang brengen.

De Vlaamse regering bepaalt welke werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang als klein kunnen worden beschouwd.

Het besluit van de Vlaamse regering bepaalt terzake:

"Art. 3. Als kleine werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang, zoals bedoeld in artikel 103, § 1, vierde lid van het decreet, worden beschouwd :

(...)

5° de gebouwen van algemeen belang met een totale grondoppervlakte van maximaal 50 vierkante meter en een maximale hoogte van 20 meter ; de overige werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang met een totale grondoppervlakte van maximaal 150 vierkante meter, met inbegrip van de omgevingsaanleg ;

6° geluidsbermen van algemeen belang en rietvelden voor collectieve waterzuivering."

Een combinatie van 5° en 6° is mogelijk. Voor een rietveld geldt geen maximale afmeting. Voor (de overige delen van) de installatie wel.

Worden deze maten overschreden, dan is de wijziging van het RUP zeker nodig.

Worden de maten niet overschreden, dan kan worden overwogen de afwijking toe te staan. Hierbij moet worden gemotiveerd :

- a) dat het werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang betreft ;
- b) dat de algemene bestemming van het gebied in kwestie niet in het gedrang wordt gebracht ;
- c) dat het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied in kwestie niet in het gedrang wordt gebracht.

Het is zeker aangewezen dat bij de opmaak van RUP's voldoende ruime en soepele voorschriften worden gebruikt, zodat afwijkingen overbodig zijn.

2. De vraag of een stedenbouwkundige vergunning nodig is voor de aanleg van een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie, is niet eenvoudig met ja of nee te beantwoorden. De ene KWZI is immers de andere niet. Sommige KWZI's bestaan deels uit vaste constructies. Dan geldt in principe de vergunningplicht (artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening). Er is met toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, een vrijstelling voor een ondergrondse waterzuiveringsinstallatie voor huishoudelijk gebruik bij een vergunde woning, als die minstens één meter van de zijdelingse en achterste perceelgrenzen verwijderd blijft.

Wanneer het echter enkel over een rietveld gaat, moeten we de tekst van artikel 99 over de reliëfwijzigingen analyseren. Deze luidt :

"Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning :

(...)

4° het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen;

(...)

Als aanmerkelijke reliëfwijziging zoals bedoeld in het eerste lid, 4°, wordt onder meer beschouwd elke aanvulling, ophoging, uitgraving of uitdieping die de aard of functie van het terrein wijzigt.

Normalerwijze is een rietveld dus als een aanmerkelijke reliëfwijziging te beschouwen.

3. Mijns inziens zijn er voldoende mogelijkheden om aangepaste oplossingen voor het probleem van de kleinschalige waterzuivering te vinden, zoals ik onder punt 1 heb uiteengezet. In die gevallen waar er niet onmiddellijk een oplossing kan worden gevonden via het vergunningenstelsel, kan uiteraard overwogen worden om een planningsinitiatief te nemen, indien dit ruimtelijk verantwoord is.

Een decretaal initiatief lijkt mij momenteel overbodig.

Vraag nr. 120
van 25 april 2003
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Afbakening stedelijke gebieden – Betrokkenheid gecoro's

De afbakening van de in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen geselecteerde groot- en regionaalstedelijke gebieden enerzijds gebeurt door het Vlaams Gewest, de afbakening van de structuurondersteunende kleinstedelijke gebieden en van de kleinstedelijke gebieden op provinciaal niveau anderzijds gebeurt door de provincie. Overeenkomstig de decretale procedures wordt in al deze gevallen onder meer vanwege de betrokken gemeenteraden advies over deze afbakening ingewonnen.

Hoewel deze afbakening een zeer ingrijpende maatregel is inzake ruimtelijke ordening, met mogelijke belangrijke consequenties voor leefcomfort, verkeersontwikkeling, allerhande voorzieningen, enzovoort, blijken niet alle gemeentebesturen geneigd te zijn voorafgaand aan hun eigen adviesverstrekking ook het advies in te winnen van de door hen samengestelde gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (gecoro).

Mij lijkt een dergelijke werkwijze geenszins rekening te houden met de algemene decretale opdracht van de gecoro. Evenmin strookt ze mijns inziens met de geest van de regelgeving inzake ruimtelijke ordening, waarbij de gecoro toch als een noodzakelijk adviesorgaan voor alle aangelegenheden inzake ruimtelijke ordening wordt aangezien.

1. Acht de minister het, in de geest van de decretale opdrachtomschrijving van de gecoro's, noodzakelijk of aangewezen dat een betrokken gemeentebestuur, voorafgaand aan zijn adviesverlening inzake afbakening van een stedelijk gebied, het advies inwint van zijn eigen gecoro ?
2. Zijn er decretale of ministeriële bepalingen die aan de gemeentebesturen de verplichting daartoe opleggen voor de genoemde materie ?

Antwoord

Bovenstaande vraag vertrekt vanuit het belang dat er gehecht wordt aan de gecoro als gemeentelijk adviesorgaan. Ik kan dit belang van de gecoro's in het gemeentelijk ruimtelijk beleid enkel onderschrijven. In het decreet zijn er dan ook een aantal belangrijke adviestaken toegewezen aan de gecoro. De afbakeningen van de stedelijke gebieden zijn anderzijds een provinciale en gewestelijke verantwoordelijkheid. Het zijn dan ook de procoro's en Vlacoro die de decretale opdracht hebben om de ruimtelijke uitvoeringsplannen te adviseren die voortvloeien uit de afbakeningsprocessen van de stedelijke gebieden (*procoro : provinciale commissie voor ruimtelijke ordening ; Vlacoro : Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening – red.*). Een advisering van de afbakening van de stedelijke gebieden behoort dus niet tot de decretale opdracht van een gecoro.

Het voorgaande betekent geenszins dat gecoro's niet betrokken hoeven te worden bij de afbakeningen van stedelijke gebieden. In deze afbakeningen worden er weliswaar uitspraken gedaan over elementen van provinciaal of gewestelijk niveau waarvoor een gecoro in principe niet bevoegd is. Anderzijds hebben deze afbakeningen inderdaad een impact op het lokale ruimtelijke beleid. Vanuit hun adviesverantwoordelijkheid voor het gemeentelijk beleid zijn de gecoro's dan ook best goed op de hoogte van de impact van de afbakeningen op het gemeentelijk beleid. Het is dan ook aan te bevelen dat het gemeentebestuur de gecoro goed op de hoogte houdt van de ontwikkelingen binnen een afbakening.

In de praktijk zal veel afhangen van de interne werking van de gecoro en van de verhouding tussen het gemeentebestuur en de gecoro. Het decreet ruimtelijke ordening bepaalt namelijk ook dat de gecoro over iedere aangelegenheid met betrekking tot de gemeentelijke ruimtelijke ordening adviezen of voorstellen kan formuleren, op eigen initiatief, op initiatief van het college, of op initiatief van de

gemeenteraad. Op basis van deze bepaling kan de gecoro betrokken worden bij een afbakening, maar zoals gezegd, zal dit afhangen van de dynamiek binnen de gecoro en van de samenwerking tussen de gecoro en het gemeentebestuur. Deze bepaling moet wel gezien worden als een mogelijkheid tot advisering, en niet als een verplichting.

Afsluitend wil ik hier nog aan toevoegen dat veel maatschappelijke actoren, die in de gecoro's vertegenwoordigd zijn in de maatschappelijke geledingen, reeds rechtstreeks betrokken worden bij het afbakeningsproces.

Vraag nr. 121
van 30 april 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Bedrijventerreinen – VRIND 2002

Een belangrijke krachtlijn van het Actieplan Ondernemen van de Vlaamse regering legt niet alleen de klemtoon op de noodzaak de administratieve lastendruk te verminderen, maar eveneens op het scheppen van ruimte om te ondernemen. De Vlaamse Regionale Indicatoren opgenomen in de tiende editie van Vrind maken ook melding van het tekort aan bouwrijpe terreinen, dat reeds vaak aan bod is gekomen. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen 1994-2007 had wel 7.000 ha in het vooruitzicht gesteld, maar uit het overzicht van de "Economie" kan worden afgeleid dat er niets of onvoldoende is gebeurd.

Er wordt verwezen naar een aantal obstakels, zoals de "onvoldoende professionele en hoogstaande locaties" van bedrijven. Toch heeft de Vlaamse overheid in 2001 voor 13,7 miljoen euro subsidies toegekend voor de aanleg van bedrijventerreinen, een verdubbeling tegenover het jaar 2000. Die middelen gingen hoofdzakelijk naar de provincies West-Vlaanderen en Limburg.

Ook de term "duurzame bedrijventerreinen", die thans opgang maakt, is niet van die aard dat de aanleg van "nieuwe" bedrijven wordt bevorderd.

1. Houdt de toekenning van nieuwe middelen voor West-Vlaanderen en Limburg enig verband met de selectie door de Europese Commissie van deze provincies voor het verkrijgen van specifieke steun in het kader van de Vlaamse expansiesteun ?
2. Wat wordt eigenlijk bedoeld met "onvoldoende professionele en hoogstaande locaties" ?

3. Hoeveel van de bestaande nog onbebouwde bedrijventerreinen kunnen werkelijk als "duurzaam" worden beschouwd ?

Antwoord

In zijn vraag legt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het verband tussen ruimte voor ondernemen, het toekennen van subsidies voor bedrijventerreinen en het ontwikkelen van duurzame bedrijventerreinen. Hij baseert zich op het Actieplan Ondernemen van de Vlaamse regering en de tiende editie van de Vlaamse regionale Indicatoren.

Alvorens in te gaan op de concrete vragen, wil ik hem eraan herinneren dat het aanbodbeleid, vooropgesteld in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, in casu het bijkomend bestemmen van circa 7.000 ha bedrijventerrein in Vlaanderen, volop loopt. Met het regeerakkoord is versnelling gegeven aan de uitvoering. Uiteraard betekent dit niet dat vandaag reeds alle bijkomende bedrijventerreinen werden afgebakend, maar vele voorstellen zitten in de pijplijn. Na de gewestplanwijzigingen van de afgelopen jaren, die reeds zorgden voor circa 1.600 ha en talloze bijzondere plannen van aanleg, zijn een aantal bestemmingswijzigingen "nieuwe stijl" in procedure gebracht via gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Naast de bestemmingswijzigingen lopen diverse initiatieven, zoals het urgentieproject, de brownfields, enzovoort.

Het volledige overzicht van dit alles werd reeds meermaals in antwoord op parlementaire vragen gegeven. Er wordt dus wel degelijk werk gemaakt van "ruimte voor ondernemen".

1. Het economisch ondersteuningsbeleid betreft een bevoegdheid van mijn collega-minister Gabriels.
2. De verwijzing naar "onvoldoende professionele en hoogstaande locaties" in Vrind houdt verband met de huidige toestand van bedrijventerreinen in Vlaanderen. De evolutie in marktfragen en de specifieke vestigingseisen die welbepaalde economische sectoren vergen, zijn van dusdanige aard dat heel wat bestaande of verouderde bedrijventerreinen tegemoetkomen aan de wensen van (voornamelijk nieuwe) bedrijven. Vooral in de kantorensector zijn hoogstaande kenmerken van een bedrijventerrein van tel. Nochtans dient eveneens te worden vermeld dat een aantal recente ontwikkelingen, zoals in het Zaventemse, in hoge mate tege-

moetkomen aan de vraag naar professionele locaties.

Aandachtspunten voor de toekomst betreffen onder meer :

- de opwaardering van oudere of onaangepaste bedrijventerreinen ;
- een doordachte inrichting en beheer van nieuw aan te leggen bedrijventerreinen.

3. In principe kan ieder nieuw uit te rusten bedrijventerrein worden ontwikkeld als "duurzaam bedrijventerrein". Duurzaamheid krijgt vanuit verschillende invalshoeken (ruimte, ecologie, economie, enz.) andere invullingen. Afhankelijk van de locatie, de omgeving, het type bedrijven en tal van andere factoren, dient het duurzame karakter als maatwerk te worden toegepast. Afhankelijk van de middelen en de behoefte zal een verscheidenheid ontstaan.

Er bestaat geen inschatting van hoeveel bedrijventerreinen daadwerkelijk als duurzaam zullen worden ontwikkeld.

Vraag nr. 122
van 30 april 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

RUP Kievitplein Antwerpen – Functieverweving – Parkeerplaatsen

1. In het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) rond het HST-station Antwerpen en de omgeving van het Kievitplein wordt een loopje genomen met een aantal uitgangspunten van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV).

Een verweving van functies in dit gebied is een essentiële voorwaarde om de leefbaarheid in de wijk te garanderen. Een te eenzijdige, mono-functionele invulling van het gebied (overaccentuering van de kantoorfunctie vnl. in de zgn. "zone A") zal – naar velen vrezen – aanleiding geven tot een verminderde sociale controle en een blijvend onveiligheidsgevoel in de buurt.

Een evenwichtige verhouding, bijvoorbeeld 1/3, 1/3, 1/3 voor respectievelijk kantoor-, horeca+handels- en woonfunctie, zou de beoogde vermenging van functies meer ten goede komen. Dat de directe nabijheid van een belangrijk station een ideale locatie is voor de ves-

tinging van kantoren, is evident en dient vanuit de filosofie van het RSV ook te worden ondersteund. Maar tegelijk moet vanuit de logica van het RSV de verwevenheid van functies in wat nu een woonwijk is, minimaal verzekerd worden.

Wordt hiermee rekening gehouden bij de definitieve invulling van de bestemmingen voor het Kievitplein en de omgeving ervan ?

In welke mate wordt hierover overleg gepleegd met de stad ?

2. In zone A zouden bovendien 1.300 parkeerplaatsen worden aangelegd. Dit gaat duidelijk in tegen de filosofie van het RSV, dat stelt dat werk dient te worden gemaakt van de aanleg van parkings voor langparkeerders aan de rand van de stadskernen, van het beperken van het aantal parkeerplaatsen in de omgeving van het Centraal Station en van het vermijden van het aantrekken van bijkomend verkeer op reeds oververzadigde toegangswegen (zoals bv. de Plantin en Moretuslei) tot de stadskern.

In het kader van de mobiliteitsconvenants overeengekomen tussen gewest en stad wordt uitgegaan van een stand-still van het aantal parkeerplaatsen in de stad. Het geplande aantal parkeerplaatsen in dit RUP (zonder dat er een evenredig aantal parkeerplaatsen in de omgeving van het Centraal Station verdwijnt) gaat hier direct tegen in.

Zijn de effecten van deze extra parkeerplaatsen onderzocht via een mobiliteitseffectrapport (Mober) ?

Hoe verantwoordt de minister dit ? Of wordt er nog gezocht naar een bijsturing?

Antwoord

1. Als basis voor de voorschriften van "stations-omgeving" zijn de basisprincipes van de stedenbouwkundige studie van MVRDV gehanteerd. Enkele jaren geleden heeft de stad Antwerpen aan het Nederlandse architectenbureau MVRDV gevraagd om een stedenbouwkundige studie op te maken.

In deze studie "Antwerp Zoo CS" werden een aantal ruimtelijke richtlijnen op basis van een hypothetisch programma van kantoren, woningen en diensten geformuleerd. In mei 2000 heeft

het college van de stad Antwerpen de studie aanvaard en goedgekeurd als de visie en het ruimtelijk kader voor toekomstige ontwikkelingen in het gebied. Een verweving van functies was één van de basisprincipes van deze stedenbouwkundige studie en is logischerwijze een belangrijk uitgangspunt bij de opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor het Kievitplein in Antwerpen. Op die manier wordt er inderdaad naar gestreefd dat deze buurt niet uitgroeit tot een monotone kantoorwijk, maar ook leefbaar is door de aanwezigheid van woningen, handel en horeca.

In de voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan is er echter niet stringent 1/3 kantoren, 1/3 handel+horeca en 1/3 wonen vastgelegd. Er is gekozen voor meer flexibele voorschriften, die enkel een minimale vloeroppervlakte aan woningen in elke zone opleggen, met name minimaal 30% wonen en horeca in zone A, en minimaal 30% wonen in zones B, C en D. Dit maakt het mogelijk om ook meer woningen toe te laten dan 30%. Tevens is er in de voorschriften vastgelegd dat in elke zone een deel van de gelijkvloerse oppervlakte voorbehouden moet worden voor publieke functies en/of woningen. Deze laatste regel moet de leefbaarheid en sociale controle op de openbare ruimtes garanderen.

Bij de opmaak van de voorschriften is er regelmatig overleg geweest met de stad Antwerpen. Op de plenaire vergadering waren zij ook aanwezig, en in hun advies werden er geen opmerkingen meer gemaakt omtrent deze voorschriften.

Indien de stad Antwerpen tijdens het openbaar onderzoek nog een advies heeft geformuleerd hieromtrent, zal hier zeker rekening mee gehouden worden. Deze adviezen en bezwaarschriften zijn momenteel in behandeling bij de Vlacoro en nog niet bekend bij de administratie (*Vlacoro : Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening – red.*).

2. In de huidige situatie is er een aanzienlijk aantal parkeerplaatsen in de ondergrondse parkings onder Eurotel en op een braakliggende kavel langs de Ploegstraat. Een groot deel van deze parkeerplaatsen wordt gebruikt door werknemers van de diamantsector en andere bedrijven in de buurt.

Een ontwerp van mobiliteitseffectrapportage werd op verzoek van de projectontwikkelaar opgemaakt door Tritel in augustus 2002. Naast

de vergunde parkings voor het HST-station voor Antwerpen-Centraal, gaan zij ervan uit dat er op het Kievitplein 176 parkings bovengronds en 1.105 parkings ondergronds zijn vergund, maar het is niet duidelijk of deze momenteel effectief in gebruik zijn.

De geplande 1.300 parkeerplaatsen in zone A zullen ten dele deze bestaande parkeerplaatsen vervangen. Daarnaast zijn zij niet enkel bestemd voor de kantoren, woningen, horeca of andere nieuwe ontwikkelingen, maar tevens gedeeltelijk voor het HST-station. Op basis van het nog te ontvangen advies van de administratie Wegen en Verkeer en de Vlacoro zal moeten blijken of een bijsturing noodzakelijk is.

**Vraag nr. 123
van 5 mei 2003
van de heer JOS DE MEYER**

Herstelling voetwegels – Bouwvergunning

De jongste jaren is er een groeiende aandacht en belangstelling voor voetwegels, veldwegels en zogenaamde kerkwegels. Deze wegels worden veelvuldiger gebruikt. Dit vergt een geregeld onderhoud.

In het besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is van 14 april 2000, wordt het volgende gesteld in artikel 3 :

"Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de volgende werken, handelingen en wijzigingen, die uitgevoerd mogen worden voorzover ze niet strijdig zijn met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, bouwverordeningen, verkavelingsverordeningen, ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvergunningen, bouwvergunningen of stedenbouwkundige vergunningen, onverminderd de bepalingen van andere van toepassing zijnde regelgeving,

18° : het uitvoeren van de volgende werken op openbaar domein, voorzover deze niet gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbare gebieden:

b) het aanbrengen van een andere verharding op de rijweg of de vervanging van de bestaande verharding, zonder verbreding van de rijweg, tenzij de bestaande rijweg een aardeweg, grintweg, steengruisweg of kasseiweg is. Die mogen niet gelegen zijn in een stads- of dorpsgezicht, noch in de on-

middellijke omgeving van een beschermd of voorlopig beschermd monument."

In aanvulling van het antwoord op een gelijkaardige vraag van collega Erik Matthijs m.b.t. landbouwwegen (vraag nr. 5 van 26 september 2002, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 18 november 2002, blz. 870) dan ook volgende vragen m.b.t. voetwegels.

1. Moet voor voetwegels die vroeger reeds verhard waren (bv. met grint) en een onderhoudsbeurt krijgen (opnieuw met natuurlijke materialen, zoals bv. met grint of dolomiet) de omslachtige procedure van een bouwvergunning gebruikt worden? In agrarisch gebied? In woongebied (niet stads- of dorpsgezicht)? In bosgebied?
2. Moet voor voetwegels die nog niet verhard waren en voor de eerste maal verhard worden met natuurlijke materialen (bv. een laagje grint of dolomiet) de procedure van een bouwvergunning gebruikt worden? In agrarisch gebied? In woongebied (niet stads- of dorpsgezicht)? In bosgebied?

Antwoord

1. Voetwegen die vroeger reeds verhard waren met grint kunnen een onderhoudsbeurt krijgen, opnieuw met grint, zonder dat hiervoor een stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk is.

Deze werken zijn niet vrijgesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is. Ze kunnen echter beschouwd worden als onderhouds- en instandhoudingswerken, ongeacht de bestemmingszone.

2. Voor het aanbrengen van een grintverharding of dolomietverharding op voetwegen die tevoren niet verhard waren, is steeds een stedenbouwkundige vergunning nodig, ongeacht de bestemmingszone.

**Vraag nr. 124
van 5 mei 2003
van de heer ERIK MATTHIJS**

Schipdonkkanaal – Verbreding

Reeds twintig jaar is er onduidelijkheid over het al dan niet verbreden van het Schipdonkkanaal.

De reden voor de optie van verbreding lag in de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens Zeebrugge en Oostende. Een tweede reden voor verbreding is het bestrijden van overstromingen.

Argumenten tegen, zijn het verlies aan biotoop, de sociale en culturele impact.

Ondertussen werden bouwvergunningen langs de reservatiestrook geweigerd, werd één huis door het gewest gekocht, ging de waarde van de huizen achteruit en blijven de mensen rond het kanaal in rechtsonzekerheid.

Het Ruimtelijk Structuurplan voorzag in drie opties voor de ontsluiting van de havens. De laatst uitgevoerde studie voor Zeebrugge wijst het Schipdonkkanaal af als mogelijkheid.

1. Wordt bij de opmaak van het desbetreffende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan de reservatiestrook aan het Schipdonkkanaal geschrapt?
2. Wanneer krijgen de betrokken gemeenten en buurtbewoners duidelijkheid?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf stelt, worden de opties tot verbreding van het Schipdonkkanaal momenteel onderzocht in het licht van de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens Zeebrugge en Oostende en in het licht van overstromingsgebieden.

Beide materies belangen momenteel in grotere mate andere administraties aan, met name de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) en de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Water.

Met betrekking tot het Schipdonkkanaal als één van de mogelijke tracé voor de verbinding tussen de havens Zeebrugge en Oostende en het hoofdwatwegennet in Vlaanderen, werd enige tijd geleden onderzoek verricht in de *Maatschappelijke Impactstudie (MAIS) voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens*. De opwaardering van het Afleidingskanaal van de Leie maakte deel uit van de zes bestudeerde alternatieven en verkreeg duidelijk de voorkeur onder de zuidelijk gelegen varianten. Dit betekent dat het tracé aan verder onderzoek onderworpen zou worden.

Dit onderzoek wordt momenteel voortgezet in het kader van het *Strategisch Plan voor de haven van Brugge-Zeebrugge*, een project dat werd opgestart in opdracht van de minister van Mobiliteit en getrokken wordt door de afdeling Beleid van het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN). Dit strategisch plan beschrijft multidisciplinair de functie en de gewenste ontwikkeling van een zeehaven en zijn relatie met de omgeving op korte (5 jaar), middellange (10-15 jaar) en lange termijn (25-30 jaar). Dit wordt vertaald in een streefbeeld van de gewenste ontwikkeling en een voorstel van actieplan op korte en op langere termijn. Deze opdracht is momenteel nog lopende, waardoor het nu voorbarig is concrete conclusies te formuleren. In ieder geval blijkt uit de voorlopige documenten dat een verbreding van het Schipdonkkanaal zich niet aandient binnen deze korte en middellange termijn (max. 15 jaar).

In het kader van de overstromingsproblematiek kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de rol van het Schipdonkkanaal als afwateringsgebied voor het Leiebekken door Aminal, afdeling Water, wordt onderzocht.

De opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan ter schrapping van de reservatiestrook dient zich bijgevolg nu nog niet aan. Het is van belang eerst duidelijkheid te hebben omtrent beide aspecten van het Schipdonkkanaal (als waterweg en als afwateringsgebied voor het Leiebekken) vooraleer tot concrete actie overgegaan kan worden.

Het is dan ook evident dat de betrokkenen en buurtbewoners op de hoogte gesteld zullen worden zodra terzake uitsluitel kan worden verstrekt.

(Het antwoord op de hiernavolgende vragen nr. 125 en 128 werd verstrekt door de heer Van Mechelen als Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie – red.)

Vraag nr. 125
van 16 mei 2003
van de heer JAN PENRIS

Technopolis – Defecte opstellingen

Via een van de partners van Radio 1 worden de mensen rond de schoolvakanties nog eens extra gestimuleerd om een bezoek te brengen aan Technopolis, het Vlaams doe-centrum voor wetenschap en technologie in Mechelen.

Technopolis is een project van 12,4 miljoen euro en wordt door de Vlaamse overheid gefinancierd.

Bezoekers betalen 8,5 euro (6 euro voor kinderen).

Verschillende van hen meldden ons dat de afgelopen paasvakantie minstens een kwart van de apparaten, proeven, testen en opstellingen stuk waren of niet werkten.

1. Klopt deze informatie ?
2. Zijn defecten aan de tentoonstelling een structureel probleem ?
3. Welke maatregelen worden genomen om het doe-centrum attractief te houden ?

Antwoord

1. Technopolis heeft momenteel 259 interactieve opstellingen in de hoofdtentoonstelling en 52 in de tijdelijke tentoonstelling, "het grote sEKSPERIMENT", samen zijn dit 311 interactieve opstellingen.

Technopolis houdt permanent de gegevens over het functioneren van de interactieve opstellingen bij. Zo was op 4 april 2003 98,8 % van de interactieve opstellingen operationeel, op 14 april was dit 96,3 %, op 25 april 99,7 %. Voor de volledige maand april was gemiddeld 98 % van de interactieve opstellingen operationeel, wat concreet betekent dat gemiddeld slechts een zes-tal interactieve opstellingen in de betrokken periode niet werkten.

2. Defecten aan de tentoonstelling zijn structureel, in die zin dat het onmogelijk is om te garanderen dat alle opstellingen op elk ogenblik functioneren.

De opstellingen zijn immers in hoge mate interactief en worden bijgevolg voortdurend gemanipuleerd door het groot aantal bezoekers (261.191 bezoekers in 2002 en meer dan 900.000 sinds de opening begin 2000). Slijtage is dan ook onvermijdelijk. Bovendien worden opstellingen ook beschadigd door al te veel enthousiaste bezoekers of door opzettelijk vandalisme.

Om al deze problemen op te lossen, staat een team van drie ateliermedewerkers paraat : deze herstellen de interactieve opstellingen, voeren preventief onderhoud uit, verbeteren en vernieuwen op geregelde basis bestaande opstellingen.

gen en bouwen nieuwe interactieve opstellingen.

Herstellingen worden meestal binnen 24 uur uitgevoerd. Omdat Technopolis geen wekelijkse sluitingsdag heeft, gebeuren de herstellingen gewoon tijdens de openingsuren. Grote herstellingen gebeuren eventueel 's morgens vroeg of na sluitingstijd. Indien nodig, wordt een opstelling tijdelijk uit de tentoonstellingsruimte verwijderd om in het eigen atelier grondig onder handen genomen te worden, of om naar een leverancier te worden teruggestuurd, wat uiterst zelden gebeurt. Sommige herstellingen laten wat langer op zich wachten, omdat bepaalde wisselstukken besteld moeten worden. Minder courante wisselstukken zijn immers niet altijd in voorraad.

3. Vertegenwoordigers van buitenlandse science centra die een bezoek brengen aan Technopolis zijn steeds vol lof over het lage aantal interactieve opstellingen die buiten werking zijn en over het feit dat Technopolis erin slaagt er te blijven uitzien alsof het doe-centrum net geopend is.

Immers, om Technopolis attractief te houden, worden op geregelde basis interactieve opstellingen die versleten of minder succesvol zijn verwijderd, nieuwe interactieve opstellingen worden toegevoegd (zo werd recentelijk de "TV teletijdmachine" toegevoegd) en bestaande interactieve opstellingen worden vernieuwd.

Technopolis is drie jaar geleden geopend met 227 interactieve opstellingen, hiervan zijn er nog 182 aanwezig in de tentoonstellingsruimte; verschillende nieuwe interactieve opstellingen werden op geregelde basis toegevoegd, zodat er nu 259 interactieve opstellingen in de hoofdtentoonstelling staan. Daarnaast werden er sinds de opening drie tijdelijke tentoonstellingen georganiseerd, die ervoor zorgen dat er geregeld een totaal nieuw aanbod is (758 m²), zodat enerzijds ook andere doelgroepen bereikt worden die zich door het onderwerp aangesproken voelen, en dat er anderzijds ook voor herhaalbezoekers een compleet nieuwe ervaring wacht.

**Vraag nr. 128
van 28 mei 2003
van de heer JOHAN DE ROO**

Bouwvergunningdossiers – Behandelingstermijn

In 2000 en 2001 verliep de behandeling van dossiers voor bouwvergunningen niet zo vlot. Oorzaken

hiervan waren oplopend gebrek aan voldoende gekwalificeerd personeel en het gedurende lange tijd acuut gebrek aan wervingsmogelijkheden. Anderzijds heeft het informatiseren van de complexe materie inzake het vergunningenbeleid en de hiermee gepaard gaande noodzakelijke opleiding van het beschikbaar personeel heel wat tijd in beslag genomen.

1. Kan de minister voor het jaar 2002 een overzicht geven van het aantal achterstallige dossiers inzake bouwvergunningen in de Vlaamse provincies?
2. Zijn er opvallende verschillen inzake de duur van de behandeling in de verschillende provincies?
3. Hoeveel personeelsleden per provincie zijn er bijkomend in dienst getreden om de achterstallige dossiers te behandelen?
4. Kan worden gesproken van een geslaagde inhaaloperatie?
5. Wat is de stand van zaken per provincie inzake de regularisatieaanvragen voor zonevreemde woningen?

Antwoord

1 t.e.m. 4. Wat deze vragen betreft, kan ik grotendeels verwijzen naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 96 van 28 februari 2003 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen. Ik beperk me hier tot de actualisering van dat antwoord aan de nieuwe cijfers en eventuele nieuwe feiten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 2 mei 2003, blz. 2186 – red.*).

Sedert een aantal jaren worden de doorlooptijden van de bouwaanvraagdossiers nauwgezet opgevolgd. Het klopt dat er vrij grote verschillen zijn over de verschillende buitenafdelingen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), maar die hebben te maken met historische achterstanden die maar moeilijk weggewerkt raken, regionale verschillen in aanpak van de zaken en dossierinstroom en structurele problemen waarop hierna wordt ingegaan. Wat de doorlooptijden zelf betreft, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in onderstaande tabel de vergelijking van de verschillende ROHM-afdelingen en de evolutie sedert eind 1999 tot nu.

Aanvraagdossiers stedenbouwkundige vergunning, artikel 43 :

ROHM-afdeling

Gemiddelde doorlooptijd op (*)	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Limburg	Vlaams-Brabant
1.10.1999	125	76	54	42	28
1.4.2000	124	88	60	42	28
1.10.2000	118	91	65	41	29
1.4.2001	98	85	69	40	27
1.10.2001	84	72	67	37	27
1.4.2002	77	65	64	37	28
1.10.2002	73	62	60	41	28
1.1.2003	80 (**)	64	58	43	28
1.4.2003	78	69	58	45	28

(*) : In de bovenstaande tabel is de doorlooptijd berekend op de dossiers ingediend tijdens de afgelopen 24 maanden vóór het tijdstip waarop gemeten wordt, om te vermijden dat zware dossiers waarvoor bijvoorbeeld tijdrovende planningsprocedures doorlopen moeten worden vooraleer de vergunning kan worden verleend, het gemiddelde al te sterk zouden beïnvloeden.

(**) : Wat ROHM Antwerpen betreft, ontbreken cijfers voor het begin van 2003 omdat na zware informatica-problemen (computercrashes na het leveren van nieuwe apparatuur) alle gegevens zijn verloren geraakt eind vorig jaar en de gegevensbestanden opnieuw van nul dienden te worden opgebouwd.

Uit de cijfers blijkt dat de behandelingstermijn – en derhalve ook de historische achterstand – overall werd teruggedrongen of alleszins binnen de perken blijft. Dat die doorlooptijd niet sneller daalt en niet overall beneden de 60 dagen kan worden gebracht, heeft te maken met een aantal factoren.

Na het zogenaamde "achterstandsproject" van enkele jaren geleden waren een aantal structurele maatregelen aangekondigd die nog niet of nog veel te beperkt een impact hebben op de toevloed aan dossiers en taken en de mogelijke verwerking ervan.

De PIP/PEP "Vergunnen", basis voor eventuele nieuwe aanwervingen met het oog op een voldoende aanvulling van de personeelsnoden, is na een herinschatting pas eind 2002 goedgekeurd door minister P. Van Grembergen, even-

wel onder voorbehoud van het beschikbaar zijn van de nodige kredieten. Overigens was pas eind februari 2003 duidelijk dat de PIP/PEP-goedkeuring ook de tussenliggende jaren en niet enkel de eindtoestand (na transitie van het oude naar het nieuwe decreet) inhield (uit de goedkeuringsbeslissing kon eerst worden afgeleid dat enkel de eindtoestand was goedgekeurd zodat – op basis van dat lager benodigde aantal VTE – geen invulling van de bestaande noden of zelfs vervanging van de uitstappers tijdens de komende maanden mogelijk was). Er kan dus nu toch worden aangeworven op basis van PIP/PEP "Vergunnen", weliswaar terdege rekening houdende met de algemene beperking van de personeelsbudgetten (het zogenaamde refertekrediet).

(PIP/PEP : procesimplementatieplan/personeelsplan ; VTE : voltijds equivalent – red.).

Momenteel loopt een aanwervingsprocedure ten einde, maar die is niet voldoende om de reeds jarenlang aan de gang zijnde personeels-terugloop aan te vullen. De bewuste procedure werd in gang gezet in augustus 2002 met de contactname van Selor, indertijd bedoeld om een wervingsreserve aan te leggen (Selor : Selectiebureau van de Federale Overheid – red.). Momenteel zijn we door de immens lange procedure van opstellen van een selectiereglement, publicatie van de vacature, eigenlijke selectie en jurering met het oog op de rangschikking van de kandidaten en openstellen van de plaatsen, nagenoeg één jaar later (bijna) toe aan de aan-

werving van in totaal een zestal nieuwe krachten voor de vijf buitenafdelingen, dit weliswaar bovenop de omzetting van een achttal reeds eerder contractueel aangeworvenen naar statutaire aanwerving. De aanwerving zou thans gepland zijn voor 1 juli.

Anderzijds is duidelijk dat de broodnodige personeelsversterking slechts ten dele een resultaat zal hebben, omdat ze ook het bekende, bij sommige ROHM-afdelingen vrij grote personeelsverloop en de gevolgen van de door de overheid gecreëerde uitstapregeling moet opvangen. Het staat nu al vast dat het eindresultaat – zonder een bijna onmiddellijke nieuwe aanwervingsprocedure die, zoals hierboven geschetst, minstens een jaar aansleept – nog zelfs een gevoelige vermindering van het personeelsbestand op vrij korte termijn zal inhouden.

Een aantal recente decreetswijzigingen en het uitblijven van het opnemen van de vergunningstaken door de gemeentebesturen, zorgt er bovendien voor dat het personeel van Arohm langer en meer nieuwe taken moet opnemen. Denk daarbij aan de gewijzigde regeling omtrent de zonevreemde woningen en gebouwen, de problemen inzake de vergunningenregisters, het wijzigen van de regeling inzake het planologisch attest, de aansnijding van de woonuitbreidingsgebieden, enzovoort. Momenteel is nog geen enkele gemeente ontvoegd, zodat de bevoegdheid inzake vergunningen nog in geen enkele van de 308 gemeenten is overgedragen. Arohm krijgt dus in principe nog alle Vlaamse vergunningaanvragen te verwerken, zij het ter advies, zij het ter nazicht en eventuele schorsing. Overigens is duidelijk dat de overgang naar het nieuwe vergunningensysteem veel trager verloopt dan iedereen voorheen had ingeschat.

In de tussentijd zijn nochtans heel wat maatregelen genomen om de lagere overheden te sensibiliseren m.b.t. het opnemen van vergunningstaken, in het kader van subsidiariteit en om de diensten van Arohm enigszins te ontlasten. Dergelijke maatregelen hebben echter altijd een vertraagd effect, omdat ze vaak enkel voor de toekomst gelden, enige inwerkingsperiode behoeven en bij de totstandkoming ervan altijd een intensievere aanleerperiode vergen. Denk aan het gewijzigde uitvoeringsbesluit betreffende de werken vrijgesteld van vergunning of van advies van de gemachtigde ambtenaar, die weliswaar een nuttig effect hebben, maar eerst zijn geïnstrueerd aan de gemeentebesturen of afgevaardigden ervan.

Om op deze weg – vooruitlopend op de regeling uit het nieuwe decreet – verder te gaan, heb ik in de lopende decreetwijziging (die principieel is goedgekeurd door de Vlaamse regering) voorgesteld dat de gemeentelijke overheid kan voorbijgaan aan de adviesplicht van de gemachtigde ambtenaar wanneer deze laatste geen advies heeft gegeven binnen 50 dagen. Ik hoop voor deze aanpassing – na het advies van de Raad van State en de definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering – snel groen licht te krijgen van het Vlaams Parlement.

Het zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger hopelijk duidelijk zijn dat onder mijn impuls de diensten van Arohm op de goede weg zijn om de achterstanden verder terug te dringen. Structurele oplossingen blijven evenwel noodzakelijk. Een ervan, namelijk het vrij grote personeelsverloop en het onvoldoende vinden van hooggekwalificeerd personeel, zal wellicht slechts een echte oplossing kunnen krijgen via een aangepast verloningsbeleid, dat momenteel op vraag van de Vlaamse regering wordt voorbereid door een bijzondere kenniscel.

5. Gegevens over zonevreemde woningen, en dan nog specifiek over regularisatieaanvragen daaromtrent, worden niet systematisch bijgehouden. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger derhalve daarover geen antwoord geven.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 151
van 18 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Fort van Breendonk – Bestuurstweetaligheid (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 104 van 28 februari 2003 aangaande het wetsontwerp waardoor het Fort van Breendonk volledig zou ressorteren onder het Ministerie van Landsverdediging, stelde de minister enerzijds dat hij op de hoogte was van dit feit en dat hij het ermee eens is dat het monument beter zou worden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap. Anderzijds antwoordt hij dat hij nooit een initiatief in die richting

heeft genomen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 2 mei 2003, blz. 2200).

1. Waarom is dit niet gebeurd ?
2. Is hier geen sprake van bevoegdheidsoverschrijding, vermits het Fort duidelijk geen militaire functie meer heeft en als monument wordt beschouwd ?

Antwoord

1. Ik zal deze problematiek aan de orde stellen naar aanleiding van de federale regeringsonderhandelingen. Via alle kanalen waarover ik beschik, zal ik verdedigen dat de federale culturele en wetenschappelijke instellingen, al dan niet gefaseerd, naar de gemeenschappen worden overgedragen, inclusief de financiële middelen.

In een eerste fase zou in gegarandeerd medebeheer van de gemeenschappen moeten worden voorzien. De rol van het Fort van Breendonk moet in dit licht worden bekeken. Een grote rol voor de Vlaamse Gemeenschap zal ook toelaten dat de werking van het Fort van Breendonk en het geplande Holocaustmuseum complementair ontwikkeld kunnen worden.

2. De "bescherming als monument" staat los van de eigendomstitel van een monument. De federale overheid moet als huidige eigenaar voor haar eigen gebouwen zorgen als een goede huisvader.

Er kan dus geen sprake zijn van bevoegdheidsoverschrijding.

Vraag nr. 152 van 18 april 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Linkebeek – Taalgebruik informatievergadering

In de faciliteitengemeente Linkebeek vond enige tijd geleden een informatievergadering plaats over het gemeentelijk structuurplan. De inleiding en het besluit van het studie bureau werden in het Frans gegeven.

Aangezien het om een officiële aangelegenheid ging, meen ik dat de uiteenzetting in zijn geheel in het Nederlands had dienen te gebeuren.

1. Is de minister op de hoogte van die gang van zaken ?
2. Heeft hij eventueel gereageerd ?

Antwoord

Ik ben er niet van op de hoogte dat er in de faciliteitengemeente Linkebeek een informatievergadering heeft plaatsgehad over het gemeentelijk structuurplan en nog minder dat daar Frans gesproken zou zijn.

Ik vraag een onderzoek aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant en zal niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger van het resultaat op de hoogte te houden.

Vraag nr. 153 van 25 april 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wezembeek-Oppem – Taalaanhorighedsregister

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 156 van 20 september 2002 aangaande het aanleggen van een register van taalaanhorigheid in Wezembeek-Oppem kondigde de minister aan dat hij de gouverneur van Vlaams-Brabant de opdracht had gegeven om dit te laten onderzoeken en om aan de hand van de resultaten van dat onderzoek de maatregelen te nemen die noodzakelijk zouden zijn (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 8 november 2002, blz. 877).

Uit de toezending van Franstalige oproepingsbrieven voor de verkiezingen van 18 mei aanstaande blijkt andermaal het bestaan van zulk een register.

Kan de minister medelen of het onderzoek van de gouverneur reeds werd afgerond en wat eventueel de bevindingen waren ?

Werden er eventueel maatregelen genomen ?

Antwoord

Op 18 juli 2000 vernietigde mijn achtbare rechtsvoorganger het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 23 juni 2000 over het aanleggen van een register volgens taalaanhorigheid.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf opmerkt, heb ik naar aanleiding van een eerdere parlementaire vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gouverneur van Vlaams-Brabant gevraagd een onderzoek te willen instellen naar het al dan niet bestaan van een dergelijk register. Tot op heden heb ik nog geen respons gekregen van de gouverneur op dit verzoek.

Ik breng hem dan ook dit dossier in herinnering.

Vraag nr. 154
van 25 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Linkebeek – Franstalige onderwijzers

Op de gemeenteraad van 17 maart 2003 van de faciliteitengemeente Linkebeek werd andermaal een onderwijzeres benoemd die niet over de nodige bewijzen inzake kennis van het Nederlands beschikt.

Bij een vorige benoeming werd de gemeenteraadsbeslissing weliswaar door de provinciegouverneur geschorst, maar vergat de minister om die schorsing binnen de gestelde termijn te bekrachtigen. De minister liet toen het gemeentebestuur weten dat daaruit geen besluiten voor de toekomst mochten worden getrokken.

Kan de minister meedelen of de provinciegouverneur de benoeming van 17 maart heeft geschorst en of hij die schorsing eventueel heeft bekrachtigd?

Antwoord

Op 14 mei 2003 heeft de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant de benoemingsbeslissing van de gemeente Linkebeek van 17 maart geschorst, waarbij een onderwijzeres benoemd werd die niet over de wettelijke vereiste bewijzen van kennis van het Nederlands beschikt.

Dit impliceert dat de geschorste beslissing niet uitvoerbaar is. In overeenstemming met artikel 264 van de Nieuwe Gemeentewet kan de gemeente Linkebeek de geschorste beslissing intrekken of gemotiveerd rechtvaardigen.

Pas bij een gemotiveerde rechtvaardiging beschikken of de provinciegouverneur, of ikzelf over een termijn van 40 dagen om de gerechtvaardigde be-

slissing al dan niet definitief te vernietigen, dit in overeenstemming met artikel 265 van de Nieuwe Gemeentewet.

Hierbij benadruk ik dat ik, net zoals mijn voorganger, er nauwlettend op toezie dat de benoemingen in het Franstalig onderwijs in de Rand voldoen aan alle wettelijke bepalingen terzake en aan de taalwetgeving in het bijzonder.

Vraag nr. 155
van 25 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Taalkennis personeel (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 15 van 24 oktober 2002 aangaande Nederlandsonkundig personeel bij het OCMW van Wezembeek-Oppem kondigde de minister een onderzoek aan m.b.t. het concreet geval dat werd beschreven in het oktobernummer van Uitgekamd, de gemeenschapskrant van die faciliteitengemeente (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 2 december 2002, blz. 1082).

Kan de minister de resultaten van dit onderzoek meedelen?

Antwoord

Op 3 december 2002 verzocht ik het OCMW van Wezembeek-Oppem schriftelijk om uitleg in verband met het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde geval van Nederlandsonkundig personeel, beschreven in het oktobernummer van Uitgekamd, de gemeenschapskrant van deze faciliteitengemeente.

Op 16 december 2002 antwoordde het OCMW mij dat het niet over een boodschappendienst beschikt. De verwijzing naar een dame van het OCMW die boodschappen doet voor een bewoonster in de Ban-Eik, staat los van het door het OCMW tewerkgesteld personeel. Vermoedelijk betrof het hier een vrijwilligster, die misschien voor een sociale VZW werkt. Het OCMW liet mij verder weten dat het wel graag over een boodschappendienst zou beschikken in de toekomst, maar momenteel geen personeel beschikbaar heeft om zulke taken te vervullen.

Vraag nr. 156
van 25 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Hof van Cortenbach Mechelen – Onderhoud

Op de Korenmarkt 23-27 in Mechelen staat een slecht onderhouden monument. De gevel en de kroonlijst aan de straatkant vertonen een sterke vervuiling. Het betreft het zogenaamde Hof van Cortenbach uit de 16de eeuw. Het pand werd beschermd bij besluit van 22 september 1982.

Overeenkomstig artikel 11, § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument ertoe gehouden door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken het pand in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar, een lokaal of regionaal bestuur, of een andere overheid ?

Gaat het in het eerste geval om een particulier of om een andere privé-eigenaar ? Om welk bestuur of welke overheid gaat het in het tweede geval ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties om de optimale bewaring van dit pand te verzekeren ?

Antwoord

De toestand van dit gebouw is inderdaad zorgwekkend.

Ondanks vroegere aanmaningen weigert de eigenaar elke vorm van onderhoud. Met het besluit van 6 juli 1998 werd aan de stad Mechelen machtiging verleend om over te gaan tot onteigening.

Aangezien het hier gaat om een gerechtelijke onteigening, moet een uitspraak van de rechtbank verkregen worden. Het dossier werd, ondanks aandringen, tot op heden niet op de rol geplaatst.

Vraag nr. 157
van 25 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Historische panden Mechelen – Onderhoud (3)

In de Guldenstraat in Mechelen staat een hele reeks slecht onderhouden monumenten. Van het huisnummer 8 zijn de vensters slecht onderhouden (verfafschildering) en is de gevel redelijk vervuild. Het betreft een dubbelhuis uit 1734, bekend onder de naam "Kluis". Het pand werd beschermd bij besluit van 13 december 1977.

Het nummer 4-6 is in zijn geheel sterk vervuild, men kan een grote gevelbarst vaststellen, een schouw is sterk vervallen, de kroonlijst is zwaar verwaarloosd. Het betreft een gebouw dat teruggaat tot de 15 de eeuw en bekend is onder de naam "De Ster". Het pand werd beschermd bij besluit van 15 april 2002.

Het nummer 27 is slecht onderhouden. Meer bepaald is het schilderwerk van gevel en kroonlijst niet meer optimaal. Het betreft een pand dat teruggaat tot de 17 de eeuw. Het werd beschermd bij besluit van 15 april 2002.

Het nummer 26 is eveneens slecht onderhouden. Het schilderwerk is er slecht aan toe, zeker wat de dakvensters betreft. Het betreft een pand uit de 18de eeuw. Het werd beschermd bij besluit van 15 april 2002.

Het nummer 23 heeft een sterk beschadigde kroonlijst en bovendien lijkt het dak nogal ingezakt. Het betreft een pand dat teruggaat tot de 16de eeuw. Het werd beschermd bij besluit van 15 april 2002.

De nummers 22-24 hebben eveneens een verwaarloosde kroonlijst. Het betreft panden uit de 18de eeuw, die bij besluit van 15 april 2002 beschermd werden.

Het nummer 20 is blijkbaar voorwerp van nakende werkzaamheden. Niettemin stellen wij op dit moment volgende tekortkomingen vast : er zijn zware verfafschilderingen en de kroonlijst is zwaar inerval. Het betreft een classisistisch rijhuis uit 1791, bekend onder de naam "Ram". Het pand werd beschermd bij besluit van 3 juni 1986.

Het nummer 2 ziet er weinig fris uit. Het betreft het zogenaamde Tolhuis. Het pand werd beschermd bij besluit van 13 december 1977. Het nummer 17 is slecht onderhouden, meer bepaald wat de kroonlijst betreft. Het betreft een pand uit 1787. Het werd beschermd bij besluit van 15 april 2002.

Nummer 11-13 heeft vooral verwaarloosd schilderwerk. Het betreft een pand uit 1771. Het werd beschermd bij besluit van 22 oktober 1986.

Bij het nummer 1-3 is de kroonlijst er slecht aan toe. Het betreft een pand dat teruggaat tot de 15de eeuw. Het werd beschermd bij besluit van 15 april 2002.

Overeenkomstig artikel 11, § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument ertoe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

1. Zijn de eigenaars van bovenvermelde gebouwen privé-eigenaars, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

Gaat het in het eerste geval om particulieren of om andere privé-eigenaars ? Om welk bestuur of welke overheid gaat het in het tweede geval ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichhoudende instanties om ervoor te zorgen dat die panden degelijk onderhouden worden ?

Antwoord

Alle opgesomde huizen zijn privé-eigendom.

Globaal gezien, is de toestand niet van die aard dat een onmiddellijk ingrijpen vereist is. Bovendien werden de meeste huizen nog maar recentelijk beschermd.

Alhoewel door een aantal eigenaars reeds behoorlijke inspanningen geleverd werden, kan de straat in haar geheel baat vinden bij een facelift. Gelet echter op de nog lopende werkzaamheden aan de site Lamot, waarin ook het huisnummer 20 betrokken is, is het thans voorbarig verdere maatregelen uit te werken.

Enkele eigenaars hebben reeds contact gezocht om na beëindiging van deze werken een dossier op te starten.

De renovatie en invulling van het achterliggende bouwblok, samen met de situering van de Guldenstraat binnen de toeristische museumas van de stad Mechelen en de wil van de vermelde eigenaars, zouden voldoende dynamiek op gang moeten brengen om dit stadsgedeelte te herwaarderen.

Vraag nr. 158 van 25 april 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Openbare bibliotheek Wommel – Taalgebruik briefwisseling

Voor mij ligt de kopie van een brief die op 20 februari door de bibliotheek van de faciliteitengemeente Wommel blijkbaar naar een hele reeks Brusselse instanties en instellingen werd gestuurd. De brief is in het Frans opgesteld en werd ook naar een aantal Vlaamse instellingen in Brussel verzonden.

Uitzonderlijk is het niet de schepen van Cultuur geweest die de brief heeft ondertekend, maar de bibliothecaresse. Dit schijnt nogal ongewoon te zijn in die gemeente, hetgeen sommigen doet vermoeden dat de bibliothecaresse in opdracht van de bevoegde schepen heeft gehandeld.

Hoe dan ook lijkt het mij een totaal onwettelijke handelwijze.

Ik stel ook vast dat het briefpapier uitsluitend een Franstalig adres van de "bib Wommel" vermeldt.

1. Kan de minister meedelen of hij deze aangelegenheid laat onderzoeken ?
2. Kan een ambtenaar die doelbewust de taalwetgeving overtreedt, gesanctioneerd worden ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft een concreet geval op het oog.

Ik vraag een onderzoek aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant.

Ik zal niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger het resultaat van dat onderzoek mee te delen.

Vraag nr. 159 van 25 april 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Taalgebruik advertenties

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 82 van 14 februari 2003 inzake het taalgebruik in commerciële advertenties stelt de minister dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht uitsluit dat er op dit

vlak een taalregeling wordt uitgewerkt of opgelegd omwille van de taalvrijheid die vervat is in artikel 30 van de Grondwet (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 2051).

De minister hecht blijkbaar veel belang aan de adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Niet alleen betreft het hier nochtans slechts adviezen, er bestaat bovendien een andersluidende rechtspraak van de Raad van State die wel een zekere regeling van het taalgebruik inzake handelsreclame toestaat. Ik verwijs daarvoor onder meer naar het advies van 27 april 1978 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State over een wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken en naar een advies van 12 juli 1990, eveneens van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, over een wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken. Daarin wordt duidelijk gesteld dat de wetgever wat de handelsreclame betreft het gebruik van een taal kan opleggen, voorzover hij het gebruik van andere talen niet verbiedt. Een dergelijke interpretatie is immers volgens de Raad van State niet in strijd met de taalvrijheid zoals ze vervat is in de Grondwet (GW).

Het is dus voor de Vlaamse regering mogelijk, zij het op een gebrekkige wijze, om op basis van deze rechtspraak decreetgevend op te treden om het straatbeeld te vernederlandsen.

Werd deze denkpiste van de Raad van State in het onderzoek van de minister in overweging genomen ?

Zo ja, waarom werd hierrond geen werk geleverd ?

Zo neen, wordt hier verder werk van gemaakt ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag met betrekking tot het onderzoek naar de mogelijkheid om het taalgebruik bij commerciële advertenties in publicaties van faciliteitengemeenten te reglementeren¹ kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat het door hem geciteerde advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State² in overweging werd genomen bij het onderzoek.

¹ Vr. en Antw. VI. P. 2000-2001, 27 april 2001 (Vr. nr. 11 AN-CIAUX); Vr. nr. 82 van 14 februari 2003.

In dat advies heeft de Raad geoordeeld dat het opleggen van de verplichting om in het kader van de handelsvoorlichting essentiële vermeldingen betreffende producten ten minste in de taal of talen van het taalgebied te vermelden, niet strijdig is met de grondwettelijke taalvrijheid. Hieruit kan men inderdaad afleiden dat het opleggen van het gebruik van een bepaalde taal, zonder daarbij het gebruik van een andere te weren, uit het oogpunt van artikel 30 GW geen grondwettelijke bezwaren oproept. Dat wordt ook bevestigd in een advies van 12 juli 1990 : "Zo het opleggen van een taal in de organisatie van de verplichte handelsvoorlichting of de toegestane handelspubliciteit kan passen, is zulks duidelijk niet het geval met het weren van een taal"³.

Deze redenering is nochtans betwistbaar. Alhoewel het opleggen van het gebruik van een bepaalde taal (zonder het gebruik van andere talen te verbieden) vanuit de praktijk misschien wel redelijk verantwoord zou kunnen worden, is het ontegensprekelijk zo dat een dergelijke maatregel het taalgebruik "regelt". In zijn arrest nr. 17 van 26 maart 1986 heeft het Arbitragehof geoordeeld dat de term "regelen" in artikel 129, §1 GW, omvat: (1) het opleggen van het gebruik van een bepaalde taal, (2) het verbieden van het gebruik van een bepaalde taal, (3) het verbod het gebruik van een bepaalde taal te verbieden.⁴ Een decreet dat het gebruik van het Nederlands in handelspubliciteit verplicht maakt, zou in het licht van deze rechtspraak moeten worden beschouwd als een regeling inzake taalgebruik.⁵

Een regeling inzake taalgebruik voor anderstalige advertenties in publicaties in de faciliteitengemeenten (zelfs al zou het publicaties van de plaatselijke diensten betreffen) stoot echter op twee juridische bezwaren. Ten eerste behoort deze problematiek niet tot een aangelegenheid waarvoor het

² R.v.St. (afd. Wetg.), advies van 27 april 1978 over een wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken, Parl. St. Kamer 197778, nr. 163/4

³ R.v.St. (afd. Wetg.), advies van 12 juli 1990 over een wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken, Parl. St. Kamer 198990, nr. 1086/2, p. 3.

⁴ BS 17 april 1986, overw. 3.B.4.b.

⁵ Zie, in dezelfde zin J. VELAERS, Het gebruik van de talen, in G. VAN HAEGENDOREN en B. SEUTIN (eds.), De bevoegdheidsverdeling in het federale België, 12, Brugge, die Keure, 2002, 57.

taalgebruik geregeld kan worden.⁶ Een tweede bezwaar betreft de beperkte territoriale werking van het decreet. Volgens artikel 129, §2 GW zijn de gemeenschapsdecreten inzake taalgebruik niet toepasselijk in de Randgemeenten. Dat betekent dat het decreet onmogelijk kan tegemoetkomen aan het probleem dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger decretaal geregeld wilt zien. Het is met name onmogelijk om de plaatselijke diensten te verplichten om advertenties die door hun bemiddeling worden gepubliceerd (bv. in gemeentelijke bladen), te weigeren indien deze niet minstens in het Nederlands gesteld zijn.

Vraag nr. 160
van 30 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VZW Mechelen-Karel V – Subsidiëring

Op de Mechelse gemeenteraad van 2 april jongstleden alludeerde de schepen Stevens op mogelijk gesjoemel bij de voormalige VZW Mechelen-Karel V, die werd opgericht naar aanleiding van de Keizer Karelviering in 2000.

Volgens de oppositie blijkt dat er een hele reeks handelingen van onbehoorlijk bestuur werden verricht door de VZW. Er is sprake van een budgetoverschrijding van zo'n 60 miljoen frank. Een doorlichting in opdracht van de gemeente blijkt heel wat tekortkomingen aan te geven. Zo was er geen ernstige controle op de financiële middelen.

Kan de minister medelen of de Vlaamse regering ooit subsidies heeft verstrekt aan de Keizer Karelviering in het algemeen en aan de bovenvermelde VZW in het bijzonder ?

Antwoord

Hierbij kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger medelen dat er op de kredieten van de minister

⁶ Dat wordt ook bevestigd door de adviespraktijk van de VCT, zoals geciteerd mijn antwoord op vraag nr. 82 van 14 februari 2003. Zie ook K. RIMANQUE, De Grondwet toegelicht, gewikt en gewogen, Antwerpen, Intersentia, 1999, 78 en het in voetnootnr. 3 geciteerde advies van 12 juli 1990 (zie p. 3). Zelfs al zou men de bedoelde aangelegenheid nog als een "bestuurszaak" willen kwalificeren, dan moet nog geconstateerd worden dat een dergelijke maatregel o.i. meer dan nodig afbreuk doet aan de particuliere vrijheid van taalgebruik.

van Cultuur voor deze manifestatie geen subsidie werd verleend.

Naar mijn weten, betreft het hier de uitvoering van een beslissing van de vorige Vlaamse regering, onder leiding van minister-president Luc Van den Brande.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger kan desgewenst de vraag stellen aan de huidige minister-president.

Vraag nr. 161
van 30 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Historische panden Mechelen – Onderhoud (4)

In de Nauwstraat in Mechelen bevinden zich een aantal slecht onderhouden monumenten.

Zo schilfert de verf af op huisnummer 9-11 en is de kroonlijst bouwvallig. Het gebouw oogt in zijn geheel weinig fris. Het betreft een classicistisch hoekhuis uit 1804. Het pand werd beschermd bij besluit van 16 januari 1987.

Het gebouw met nummer 7 wordt slecht onderhouden. Ook hier schilfert de verf af en is het dakvenster zwaar verwaarloosd. Het hele gebouw geeft een weinig frisse indruk. Het betreft een enkelhuis uit de 18de eeuw. Het pand werd beschermd bij besluit van 16 januari 1987.

Het huis met nummer 6 verkeert momenteel in een vergaande staat van verwaarlozing. Er zijn onder meer openstaande en ingeslagen vensters die het verval bespoedigen, en verder kan een algemeen verval van de gevel worden vastgesteld. Een dringende en drastische ingreep lijkt hier dan ook noodzakelijk. Het betreft een breedhuis bekend onder de naam "Blauwe Duif", gebouwd in 1769. Het pand werd beschermd bij besluit van 22 oktober 1987.

Zoals de minister weet, bepaalt artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 14 juli 1993, dat, wanneer er voor een beschermd monument gevaar bestaat voor verval of zware beschadiging, zo het in het bezit blijft van zijn eigenaar, de Koning, op aanvraag of na advies van de Koninklijke Commissie van Monumenten en Landschappen, machtiging kan verlenen tot onteigening ten algemene nutte, hetzij door de staat, hetzij door de gemeente.

1. Is de eigenaar(s) van vermelde gebouwen een prive-eigenaar, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

Gaat het om een particulier of om een andere privé-eigenaar in het eerste geval ?

Om welk bestuur of welke overheid gaat het in het andere geval ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties om de optimale bewaring van deze panden te verzekeren ?

Antwoord

Nummer 9-11 is privé-eigendom. De huidige toestand is van die aard dat geen onmiddellijk ingrijpen vereist is.

Nummer 7 is privé-eigendom. De huidige toestand is van die aard dat geen onmiddellijk ingrijpen vereist is.

Nummer 6 is privé-eigendom. Inwendig blijkt dit gebouw grondig verbouwd te zijn, zodat enkel de gevel nog enig belang heeft in het straatbeeld. Onderhandelingen met de huidige eigenaar hebben tot heden geen oplossing gebracht. Een nieuwe bestemming is nodig waarbij de gevel opnieuw geïntegreerd kan worden. Met de diensten van de stad Mechelen zal worden onderzocht welke maatregelen hier genomen kunnen worden.

Vraag nr. 162 van 30 april 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Historische panden Mechelen – Onderhoud (5)

Op de Vismarkt in Mechelen bevinden zich een tweetal beschermde monumenten waarvan de staat te wensen overlaat.

Het betreft het nummer 20, dat niet optimaal onderhouden wordt. Meer bepaald kan men vaststellen dat aan de linker- en rechterhoeken aan de basis van de eerste verdieping, stenen en houtwerk bloot liggen. Het betreft een hoekhuis uit 1728. Het pand werd beschermd bij besluit van 13 december 1977.

Het gebouw op nummer 16 wordt, ondanks een eerdere mooie restauratie, niet optimaal onderhou-

den. Meer bepaald valt er links en rechts een weinig verfafschilfering te bespeuren. Het betreft een complex uit 1724, bekend onder de naam "Gulden Rabat". Het pand werd beschermd bij besluit van 13 december 1977.

1. Zijn de eigenaars van vermelde gebouwen privé, dan wel een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

Gaat het in het eerste geval om een particulier of om een andere privé-eigenaar ?

Om welk bestuur of welke overheid gaat het in het tweede geval ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen door de bevoegde toezichthoudende instanties genomen om de optimale bewaring van deze panden te verzekeren ?

Antwoord

Nummer 20 is privé-eigendom. De huidige toestand is van die aard dat geen onmiddellijk ingrijpen vereist is.

Nummer 16 is privé-eigendom. De huidige toestand is van die aard dat geen onmiddellijk ingrijpen vereist is.

Vraag nr. 163 van 30 april 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Pand Drabstraat Mechelen – Onderhoud

Het beschermd monument aan de Drabstraat 8-10 in Mechelen bevindt zich in een enigszins verwaarloosde staat. De verf aan ramen, vensterluiken en kroonlijst schilfert af en er zijn een aantal vensters stukgeslagen. Er kan dus minstens sprake zijn van een algemeen slecht onderhoud van het pand. Het betreft een complex dat vroeger het klooster van de zusters van Onze-Lieve-Vrouw van Barmhartigheid was.

Het pand werd beschermd bij besluit van 19 juni 1997.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar, dan wel een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

Gaat het in het eerste geval om een particulier of om een andere privé-eigenaar ?

Om welk bestuur of welke overheid gaat het in het tweede geval ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties om de verdere verwaarlozing van dit pand tegen te gaan ?

Wat is, in voorkomend geval, de stand van zaken ?

Antwoord

Het gebouw is privé-eigendom. Het maakt deel uit van een groter geheel gevormd door het voormalige Lorettenklooster in de Begijnenstraat en de aansluitende gebouwen aan de Drabstraat.

Het geheel wordt te koop aangeboden als een renovatieproject. Samen met de toekomstige nieuwe eigenaar zal moeten worden uitgekeken naar een passende bestemming en een passende renovatie voor dit volledige complex.

**Vraag nr. 164
van 9 mei 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteitengemeenten – Franstalige theatervoorstellingen (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 39 van 13 december 2002 aangaande Franstalige theatervoorstellingen in een aantal Vlaamse faciliteitengemeenten die worden gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap en/of de Commission Communautaire Française (Cocof) gaf de minister aan dat hij zijn administratie had gevraagd die zaak juridisch van naderbij te onderzoeken en na te gaan hoe daartegen kan worden opgetreden (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 14 februari 2003, blz. 1571).

Kan de minister medelen of dit onderzoek reeds werd afgerond en welke eventueel de bevindingen ervan zijn ?

Antwoord

Dit onderzoek is nog niet afgerond. Het is niet zo evident om dit gegeven juridisch correct uit te plu-

zen. Ik heb daarom ook de administratie de opdracht gegeven ook de mening van een extern expert te vragen.

Ik zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger op de hoogte brengen wanneer het onderzoek is afgerond.

**Vraag nr. 165
van 9 mei 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Kunstenfestivaldesarts – "Brussels Manifest"

Op de webstek van de VZW Manifesto blijkt dat het Kunstenfestivaldesarts het zogenaamde "Brussels Manifest" als vereniging heeft ondertekend. In dit manifest wordt onder andere impliciet stelling genomen tegen het bestaan van de twee grote gemeenschappen in België en wordt volop de kaart van het Brusselse separatisme getrokken. Zo wordt onder meer de eis naar voren geschoven van het oprichten van een "Brusselse gemeenschap", wat dat ook moge zijn.

1. Op welke wijze heeft het Kunstenfestivaldesarts zich achter dit Brussels Manifest geschaard ?
2. Is het verantwoord dat de Vlaamse Gemeenschap een bom Vlaams geld ter beschikking stelt van een instelling die in de grond helemaal geen belang stelt in de verspreiding van de Vlaamse cultuur in onze hoofdstad, en er zelfs openlijk voor pleit om een eigen Brusselse gemeenschap op te richten, volledig los van Vlaanderen ?
3. Vormt het geen politiek probleem dat Vlaanderen een instelling ruimschoots subsidieert die openlijk pleit voor Brussels separatisme en haar cultuurbeleid ook in het teken hiervan stelt ? Is dit in overeenstemming met de visie van de Vlaamse regering over de plaats van Brussel in Vlaanderen ?
4. Acht de minister het overigens wenselijk dat een culturele instelling stelling neemt in politieke en institutionele vraagstukken ?
5. Welke conclusies verbindt de minister aan deze vaststellingen, onder meer wat subsidiëring betreft en mede in het licht van het feit dat de Franse Gemeenschap haar bijdrage aan het project zou hebben verminderd ?

Antwoord

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf heeft kunnen vaststellen, worden verenigingen of individuen uitgenodigd om desgewenst dit manifest via de website van de VZW Manifesto te ondertekenen.

2. Het Kunstenfestivaldesarts is een festival op hoog artistiek niveau. Het is internationaal gericht en coproduceert in 2003 zowat twintig projecten die in wereldpremière zullen gaan, zowel op het vlak van theater, dans als film. Daarnaast heeft het ook een interdisciplinair karakter.

Het festival is eveneens bicommunautair van opzet en draagt op die manier bij tot artistieke kruisbestuiving tussen gemeenschappen in Brussel en tot meer begrip en verdraagzaamheid.

Het Kunstenfestivaldesarts wordt erkend en gesubsidieerd in het kader van het podiumkunstendecreet en moet, net als alle andere structureel erkende organisaties, jaarlijks een geactualiseerd beleidsplan indienen, dat wordt geëvalueerd. Hieruit blijkt dat dit festival zeker het niveau haalt van vergelijkende Europese festivals. Ik vind de financieringsenveloppe volledig verantwoord.

3 en 4. Ik denk dat de visie van de Vlaamse regering over de plaats van Brussel de Vlaamse volksvertegenwoordiger genoegzaam bekend is. Anderzijds heeft een culturele instelling uiteraard het recht op vrije meningsuiting. Het is nogal evident dat dit ook geldt voor maatschappelijke en politieke vraagstukken.

5. Ik verwijs naar mijn antwoord op punt 2.

Ik kan eraan toevoegen dat het Kunstenfestivaldesarts subsidies ontvangt van verschillende overheden en instanties. De omvang van de bijdrage die de Franse Gemeenschap verleent, behoort uiteraard tot haar eigen bevoegdheid.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 98
van 18 april 2003

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Agentschap voor Buitenlandse Handel – Vlaamse inbreng

Het samenwerkingsakkoord tot oprichting van het federale Agentschap voor Buitenlandse Handel voorziet in een financiële inbreng van de gewesten. Het Vlaams Gewest neemt daarvan 62,17 % voor zijn rekening. De belangrijkste opdracht van het Agentschap bestaat uit de organisatie van gezamenlijke zendingen, onder leiding van prins Filip.

Wanneer men de samenstelling van de delegaties op de buitenlandse zendingen van de jongste twee jaren natrekt, blijkt evenwel dat het aandeel van de Vlaamse bedrijven die deelnemen, lager ligt dan het aandeel van Vlaanderen in de financiering van het Agentschap voor Buitenlandse Handel.

De gegevens die minister Neyts in de kamer verstrekke, laten de volgende deelnemingspercentages van Vlaamse bedrijven zien :

Thailand	48,6%
Marokko	28,6%
Maleisië	40,8%
Chili	51,0%
Saoedi-Arabie	52,1 %
Australië/N.Zeeland	67,3%.

Het gemiddelde percentage van deelnemende bedrijven uit het Vlaamse gewest is derhalve 48,1 % van het totaal.

Kan de minister verduidelijken waarom hij genoeg heeft genomen met een hoger percentage bij het bepalen van de Vlaamse financiële inbreng ?

Antwoord

1. In het kader van de "Lambertmontakkoorden" sloten de federale overheid en de gewesten op 24 mei 2002 een samenwerkingsakkoord af met betrekking tot de oprichting van een Agentschap voor Buitenlandse Handel. Dit samenwerkingsakkoord bepaalt duidelijk de bevoegdheden en de beperkingen van dit Agentschap. Hieruit moge blijken dat het Agentschap, buiten de organisatie van gezamenlijke handelsmissies, nog een reeks andere bevoegdheden zal invullen.

Zo is het Agentschap bevoegd voor :

- het beslissen en overgaan tot de organisatie van gezamenlijke handelsmissies op initiatief van één of meer gewesten of op vraag van de federale overheid ;
- het organiseren, ontwikkelen en verspreiden van info, studies en documentatie over de buitenlandse markten, en dit ten behoeve van de gewestelijke diensten belast met de buitenlandse handel :

reglementaire en wettelijke eisen (de regelgeving met betrekking tot buitenlandse markten) ;

economische gegevens :

algemeen (macro-economische en conjuncturele analyse, evolutie van markten en sectoren) ;

nationale en internationale vergelijkende statistieken ;

informatie over buitenlandse markten waar het gaat om door de internationale financiële instellingen gefinancierde projecten ;

- het uitvoeren van taken van gezamenlijk belang waartoe de raad van bestuur unaniem heeft beslist :

uitreiking van de Royal Export Awards en Mercurius-prijzen ;

het optreden als loket voor buitenlandse VIP-zendingen die België bezoeken ;

de relatie met en de rol van de kamers van koophandel in het buitenland.

2. De financiële inbreng van het Vlaams Gewest in de financiering van het federale Agentschap voor Buitenlandse Handel bedraagt 62,17 % (percentage bepaald op grond van de verdeelsleutel inzake de personenbelasting). Deze 62,17 % stemt echter niet overeen met het werkelijke percentage financiële inbreng van het Vlaams Gewest in de financiering van het Agentschap.

Het totale budget van het Agentschap bedraagt 5.472.025 euro, samengesteld uit enerzijds een jaarlijkse federale dotatie ten belope van 2.478.935,25 euro en anderzijds een dotatie van de gewesten ten belope van 2.935.025,00 euro. In de totale inbreng van de gewesten participeert het Vlaams Gewest voor 62,17 % of 1.824.705,04 euro. De werkelijke inbreng van het Vlaams Gewest dient percentagegewijs dus als volgt te worden berekend : inbreng van het Vlaams Gewest van 1.824.705,04 euro (in totaalbedrag dotatie van de gewesten zijnde 2.935.025,00) omgeslagen op een totaalbedrag van 5.472.025 euro (totaalbudget van het Agentschap) : dit levert een percentage op van 33,3 %.

3. Er dient verder op te worden gewezen dat, als gevolg van de overheveling van de bevoegdheden inzake Landbouw en Buitenlandse Handel naar de gewesten (Hermesakkoord van april 2002), in eenzelfde verhouding van 62,17 % vrijgekomen federale middelen aan het Vlaams Gewest worden teruggestort.

Vraag nr. 99

van 25 april 2003

van mevrouw ANN DE MARTELAER

Gemeenten zonder sociale huurwoningen – Stand van zaken

In een recent persartikel onder de titel "hier wonen geen armen, mijnheer" werd de aandacht gevestigd op gemeenten die in 2003 nog steeds geen sociale huisvesting aanbieden. Het blijkt vaak te gaan over rijkere gemeenten, die een bewuste politiek zouden hanteren om alle sociale gevallen naar de stedelijke gebieden te draineren.

1. Kan de minister een overzicht geven van de gemeenten die momenteel over geen sociale huisvesting beschikken ?
2. Welke beleidsmaatregelen neemt de minister om op korte termijn deze zwarte vlekken weg te werken ?

Antwoord*Gemeenten zonder sociale huurwoningen*

Op 31 december 2001 zijn er 24 Vlaamse gemeenten die niet beschikken over sociale huurwoningen.

Het betreft :

- in de provincie Antwerpen : Aartselaar, Ranst en Zandhoven ;
- in de provincie Vlaams-Brabant : Herne, Pepingen, Linkebeek, Lennik, Begijnendijk, Bekkevoort, Bierbeek, Boutersem, Geetbets, Hoegaarden, Holsbeek, Kortenaeken en Glabbeek ;
- in de provincie Oost-Vlaanderen : Sint-Lievenshoutem, Sint-Laureins, De Pinte, Destelbergen, Kruishoutem en Horebeke ;
- in de provincie Limburg : Opglabbeek en Herstappe.

In 1999 waren dat nog drie gemeenten meer, met name Schilde, Linter en Zoutleeuw. Zij beschikken op 31 december 2001 respectievelijk over 1, 9 en 14 sociale huurwoningen.

Algemeen

Op 31 december 2001 zijn er in Vlaanderen 130.962 sociale huurwoningen, wat neerkomt op 5,8 % van het totale patrimonium. Deze sociale huurwoningen zijn zeer ongelijk verspreid over de Vlaamse gemeenten, namelijk van 0 % in bovengenoemde gemeenten (waarvan geen enkele in de provincie West-Vlaanderen) tot meer dan 15 % in Willebroek en Spiere-Helkijn.

Bij de vraag of de gemeenten die geen sociale huurwoningen hebben ook rijkere gemeenten zijn, rijst het probleem van een goede indicator voor de "rijkdom" van een gemeente. Een voor de hand liggende indicator (vanwege de beschikbaarheid en het veelvuldig gebruik) is het gemiddeld inkomen per aangifte en/of per inwoner per gemeente uit de fiscale statistieken.

Uit de fiscale statistieken (inkomsten '98 / aanslagjaar '99) blijkt dat vijf gemeenten zonder sociale huurwoningen behoren tot de 10 % rijkste gemeenten (zowel naar gemiddeld inkomen per aangifte als naar gemiddeld inkomen per inwoner), met name Aartselaar, Kortenaeken, Herne, Hoegaarden en Bierbeek.

Anderzijds behoren Bekkevoort, Destelbergen, Geetbets, Herstappe, Horebeke en Opglabbeek tot de armere helft van de gemeenten volgens beide criteria, evenals Kruishoutem en Ranst volgens het gemiddeld inkomen per aangifte en Zandhoven volgens het gemiddeld inkomen per inwoner.

Beleidsmaatregelen op korte termijn

De Vlaamse Wooncode kent aan de gemeente een belangrijke rol toe om het woonbeleid op lokaal niveau uit te bouwen en vorm te geven. Er is eveneens bepaald dat de socialehuisvestingsmaatschappijen de bevoorrechte uitvoerder zijn van het sociaal woonbeleid. Er wordt van de gemeente verwacht dat ze daarover het overleg organiseert. Niettemin kunnen ook gemeentebesturen, OCMW's, intercommunales, socialeverhuurkantoren en het Vlaams Woningfonds als initiatiefnemer optreden.

Aangezien het gemeentebestuur daarnaast elk sociaal woonproject adviseert, is zijn rol ook op het terrein erg belangrijk.

Gemeenten kunnen dus zowel een beleidsmatige, een initiatiefnemende als een opvolgende rol hebben.

Ze kunnen deze rol maximaal invullen door :

- de opmaak van sociale woonbeleidsplannen met concrete actieprogramma's ;
- geregeld overleg met alle initiatiefnemers en andere betrokkenen om dit beleid uit te voeren maar ook te voeden ;
- actieve deelname aan het bestuur van de huisvestingsmaatschappij(en) waarin ze zijn toegetreden ;
- accurate opvolging van de initiatieven die genomen worden ;
- een aangepast ruimtelijk ordeningsbeleid te voeren ;
- zelf sociale woonprojecten op te zetten.

Zij kunnen hun rol echter eveneens minimaal invullen door :

- geen sociaal woonbeleidsplan op te maken ;
- niet te overleggen met mogelijke initiatiefnemers ;

- geen eigen projecten op te starten ; gemeentebestuur in het bijzonder, tot resultaten kan leiden.
  - niet toe te treden tot het bestuur van een socialehuisvestingsmaatschappij ; Het Vlaams Gewest stimuleert de sociale woningbouw rechtstreeks door de initiatiefnemers financieel bij te staan, zowel door subsidie als door leningen. Als minister van Huisvesting kan ik slechts stimulerend optreden, en niet sanctionerend, als ik dat al wenselijk zou vinden. De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal het immers met mij eens zijn dat het niet toekennen van subsidies of leningen aan gemeenten die geen sociale woningbouw op hun grondgebied wensen, bezwaarlijk als een sanctionering kan gelden.
  - eventuele initiatieven van socialehuisvestingsmaatschappijen of andere partners negatief te beoordelen ;
  - in het ruimtelijk ordeningsbeleid sociale woonprojecten geen plaats te geven.
- Huisvesting is een gewestmaterie, die echter niet zonder de medewerking van lokale partners, en het

Aantal sociale huurwoningen per gemeente

GemeenteID	Gemeente	Soc. huurwoningen	Patrimonium	Verhouding	Gemiddeld inkomen per aangifte (in 1.000 fr.)	Gemiddeld inkomen per inwoner (in 1.000 fr.)
11001	Aartselaar	0	4.741	0	1.217	581,4
11002	Antwerpen	22.104	226.996	9,7376165	873,1	417,1
11004	Boechout	50	3.827	1,3065064	1.043,2	497,3
11005	Boom	964	6.889	13,993322	823,8	442,5
11007	Borsbeek	17	3.831	0,4437483	994,6	491,5
11008	Brasschaat	151	12.620	1,1965134	1.144	512,6
11009	Brecht	230	7.232	3,1803097	933,4	451,9
11013	Edegem	317	9.204	3,4441547	1.161,5	551,7
11016	Essen	162	4.950	3,2727272	903,1	390,6
11018	Hemiksem	193	3.874	4,9819308	922	451,7
11021	Hove	67	2.702	2,4796447	1.291,3	551,7
11022	Kalmthout	27	5.418	0,4983388	1.048,5	445,5
11023	Kapellen	35	8.536	0,4100281	1.114,6	528,4
11024	Kontich	163	6.413	2,5417121	1.122,7	515,7
11025	Lint	188	2.470	7,6113360	1.094,8	483,9
11029	Mortsel	238	10.494	2,2679626	974,2	452,9
11030	Niel	223	3.386	6,5859421	1.052,5	523,6
11035	Ranst	0	5.447	0	879,5	434,9
11037	Rumst	270	5.253	5,1399200	1.067	457,8
11038	Schelle	436	3.083	14,142069	942,4	485,6
11039	Schilde	1	6.615	0,0151171	1.055,7	486,9
11040	Schoten	195	11.806	1,6517025	1.287,3	575,2
11044	Stabroek	141	5.824	2,4210164	1.060,8	495,5
11050	Wijnegem	11	3.074	0,3578399	1.049,2	488,5
11052	Wommelgem	8	3.969	0,2015621	981,8	466,7
11053	Wuustwezel	382	5.395	7,0806302	972,9	456,6
11054	Zandhoven	0	3.677	0	976,9	408,5

GemeenteID	Gemeente	Soc. huur- woningen	Patrimonium	Verhouding	Gemiddeld inkomen per aangifte (in 1.000 fr.)	Gemiddeld inkomen per inwoner (in 1.000 fr.)
11055	Zoersel	21	5.738	0,3659811	1.045,4	449,0
11056	Zwijndrecht	497	7.385	6,7298578	1.115,4	493,2
11057	Malle	138	4.130	3,3414043	937,5	483,0
12002	Berlaar	78	3.547	2,1990414	932,5	396,5
12005	Bonheiden	75	4.555	1,6465422	1,140,5	561,4
12007	Bornem	657	7.482	8,7810745	1.013,8	456,2
12009	Duffel	673	6.075	11,078189	986,5	449,3
12014	Heist-op-den-Berg	989	13.686	7,2263627	925	407,0
12021	Lier	713	12.713	5,6084323	968,3	453,0
12025	Mechelen	3.062	32.985	9,2830074	865,1	468,7
12026	Nijlen	131	6.979	1,8770597	927,1	391,5
12029	Putte	136	5.605	2,4264049	935,4	431,1
12030	Puurs	415	5.705	7,2743207	1.022,6	463,8
12034	Sint-Amands	288	2.742	10,503282	1.002,3	431,8
12035	Sint-Katelijne-Waver	212	6.586	3,2189492	1.061,6	450,4
12040	Willebroek	1.619	10.658	15,190467	933,5	430,8
13001	Arendonk	178	3.901	4,5629325	882,1	383,7
13002	Baarle-Hertog	92	837	10,991636	796,3	329,8
13003	Balen	21	6.666	0,3150315	902,6	402,0
13004	Beerse	262	4.870	5,3798767	1.007,0	454,1
13006	Dessel	120	2.974	4,0349697	911,4	417,6
13008	Geel	668	11.623	5,7472253	953,9	433,8
13010	Grobbendonk	46	3.439	1,3375981	958,8	450,4
13011	Herentals	749	9.519	7,8684735	887,6	438,6
13012	Herenthout	293	2.971	9,8619993	902,9	399,4
13013	Herselt	202	4.876	4,1427399	913,1	412,9
13014	Hoogstraten	156	5.224	2,9862174	840	391,8
13016	Hulshout	193	2.962	6,5158676	921,2	392,1
13017	Kasterlee	311	5.500	5,6545454	984,7	428,3
13019	Lille	163	4.659	3,4986048	907,9	408,6
13021	Meerhout	80	3.210	2,4922118	922,5	414,7
13023	Merksplas	110	2.297	4,7888550	918,5	407,8
13025	Mol	496	11.278	4,3979428	976,1	389
13029	Olen	321	3.872	8,2902892	985,6	448,9
13031	Oud-Turnhout	62	3.867	1,6033100	935,2	445,6
13035	Ravels	177	4.089	4,3286867	1.043,3	453,6
13036	Retie	79	3.072	2,5716145	909,4	350,1
13037	Rijkevorsel	173	3.403	5,0837496	904,3	395,2
13040	Turnhout	1.176	15.929	7,3827610	881,7	375,4
13044	Vorselaar	125	2.547	4,9077345	879,7	439,0
13046	Vosselaar	70	3.135	2,2328548	839,6	403,1
13049	Westerlo	392	7.319	5,3559229	1.096,8	516,1

GemeenteID	Gemeente	Soc. huur- woningen	Patrimonium	Verhouding	Gemiddeld inkomen per aangifte (in 1.000 fr.)	Gemiddeld inkomen per inwoner (in 1.000 fr.)
13053	Laakdal	374	5.245	7,1306005	958,7	436,7
23002	Asse	359	10.454	3,4340922	1.067,8	481,1
23003	Beersel	335	8.321	4,0259584	1.082,8	511,8
23009	Bever	6	658	0,9118541	1.153,1	511
23016	Dilbeek	627	13.496	4,6458209	929,4	450,7
23023	Galmaarden	44	2.660	1,6541353	1.172,8	549,9
23024	Gooik	49	2.776	1,7651296	838,3	433,7
23025	Grimbergen	352	12.350	2,8502024	1.008	473,1
23027	Halle	969	13.693	7,0766084	1.034,8	475,5
23032	Herne	0	2.119	0	1.157,4	557
23033	Hoeilaart	150	3.499	4,2869391	977,3	463,1
23038	Kampenhout	22	3.452	0,6373117	1.045,4	460,7
23039	Kapelle-op-den-Bos	209	3.140	6,6560509	1.096,6	473,7
23044	Liedekerke	2	4.158	0,0481000	1.164,2	497,6
23045	Londerzeel	111	6.211	1,7871518	1.049,1	495,5
23047	Machelen	280	4.692	5,9676044	1.391,9	532
23050	Meise	244	6.000	4,0666666	1.102,5	518,3
23052	Merchtem	91	4.579	1,9873334	954,1	453,5
23060	Opwijk	43	4.009	1,0725866	1.112,8	526,4
23062	Overijse	115	7.622	1,5087903	1.041,6	470,4
23064	Pepingen	0	1.274	0	966,1	462
23077	Sint-Pieters-Leeuw	884	11.534	7,6642968	1.261,9	553,8
23081	Steenokkerzeel	89	3.689	2,4125779	1.079,7	490,4
23086	Ternat	230	4.980	4,6184738	1.067	465,7
23088	Vilvoorde	1.757	15.029	11,690731	1.221,6	500,5
23094	Zaventem	436	9.858	4,4228038	1.051,1	474,8
23096	Zemst	189	7.052	2,6800907	1.005,5	464,2
23097	Roosdaal	89	3.510	2,5356125	1.312,1	555,3
23098	Drogenbos	87	1.986	4,3806646	1.040,9	474,2
23099	Kraainem	126	4.260	2,9577464	1.179,1	531,5
23100	Linkebeek	0	1.649	0	1.100,6	498,7
23101	Sint-Genesius-Rode	86	6.190	1,3893376	970,5	468,6
23102	Wemmel	16	5.239	0,3054017	1.181,4	563,8
23103	Wezembeek-Oppem	417	4.799	8,6893102	1.365,3	502,3
23104	Lennik	0	2.860	0	1.110,1	489,3
23105	Affligem	76	4.057	1,8733053	1.178,8	528
24001	Aarschot	311	10.189	3,0523113	929,7	459,1

GemeenteID	Gemeente	Soc. huur- woningen	Patrimonium	Verhouding	Gemiddeld inkomen per aangifte (in 1.000 fr.)	Gemiddeld inkomen per inwoner (in 1.000 fr.)
24007	Begijnendijk	0	2.963	0	1.032,7	452,6
24008	Bekkevoort	0	1.899	0	910,4	396
24009	Bertem	116	2.982	3,8900067	1.160,7	490,5
24011	Bierbeek	0	2.730	0	1.222	528,3
24014	Boortmeerbeek	10	3.776	0,2648305	1.157,2	515,4
24016	Boutersem	0	2.250	0	1.100,4	480,3
24020	Diest	613	8.760	6,9977168	935,7	446,7
24028	Geetbets	0	1.978	0	895,5	387,5
24033	Haacht	176	4.536	3,8800705	994,3	443,9
24038	Herent	260	6.260	4,1533546	1.087,4	473
24041	Hoegaarden	0	2.156	0	1.201,6	556,2
24043	Holsbeek	0	2.637	0	1.061,3	470,4
24045	Huldenberg	67	2.843	2,3566654	1.104,1	474,9
24048	Keerbergen	48	3.752	1,2793176	1.139,5	467,4
24054	Kortenaken	0	2.546	0	1.308	570,1
24055	Kortenberg	134	5.705	2,3488168	883,1	390
24059	Landen	354	5.689	6,2225347	1.187,3	509,2
24062	Leuven	3.368	39.275	8,5754296	976,1	461,1
24066	Lubbeek	8	4.217	0,1897083	1.031,4	502,3
24086	Oud-Heverlee	22	3.222	0,682057	985,8	431,3
24094	Rotselaar	49	4.577	1,0705702	1.271	546,6
24104	Tervuren	376	6.717	5,5977370	1.301,1	542,8
24107	Tienen	392	13.520	2,8994082	1.114,9	484,2
24109	Tremelo	43	4.125	1,0424242	918	431,6
24130	Zoutleeuw	14	2.738	0,5113221	1.282,1	490,8
24133	Lintar	9	2.303	0,3907946	1.009,6	435,6
24134	Scherpenheuvel	26	7.799	0,3333760	957	472,5
24135	Tielt-Winge	44	3.341	1,3169709	1.010,6	458
24137	Glabbeek	0	1.704	0	918,2	413,2
31003	Beernem	119	4.788	2,4853801	899,7	415,3
31004	Blankenberge	448	7.547	5,9361335	875,6	373
31005	Brugge	3.108	47.303	6,5704077	996	442,9
31006	Damme	96	3.662	2,6215182	806	387,2
31012	Jabbeke	62	4.174	1,4853857	913	398,8
31022	Oostkamp	356	7.522	4,7327838	912,3	397,3
31033	Torhout	128	6.448	1,9851116	908,7	400,3

GemeenteID	Gemeente	Soc. huur- woningen	Patrimonium	Verhouding	Gemiddeld inkomen per aangifte (in 1.000 fr.)	Gemiddeld inkomen per inwoner (in 1.000 fr.)
31040	Zedelgem	492	7.489	6,5696354	974,8	461,8
31042	Zuienkerke	43	950	4,5263157	945,3	409,4
31043	Knokke-Heist	271	12.633	2,1451753	896	375,6
32003	Diksmuide	263	5.608	4,6897289	844,1	397,5
32006	Houthulst	80	3.155	2,5356576	911,3	424,1
32010	Koekelare	26	2.776	0,9365994	896,7	392,1
32011	Kortemark	100	4.213	2,3736055	918,6	402,9
32030	Lo-Reninge	46	1.130	4,0707964	916,4	408,5
33011	Ieper	1.010	13.502	7,4803732	980,3	441
33016	Mesen	33	396	8,3333333	959,9	420,5
33021	Poperinge	388	7.092	5,4709531	977,2	438,1
33029	Wervik	746	7.295	10,226182	850	357,6
33037	Zonnebeke	205	4.087	5,0159040	886,7	378,2
33039	Heuvelland	104	2.943	3,5338090	884	364,3
33040	Langemark-Poelkapelle	107	2.658	4,0255831	853,3	351,1
33041	Vleteren	69	1.290	5,3488372	894,3	385,1
34002	Anzegem	165	4.714	3,5002121	863,8	369,3
34003	Avelgem	267	3.463	7,7100779	883,8	344,2
34009	Deerlijk	198	4.090	4,8410757	889,3	393,2
34013	Harelbeke	470	9.864	4,7648012	913,9	384,5
34022	Kortrijk	2.285	30.769	7,4263056	895,5	369,8
34023	Kuurne	398	4.838	8,2265398	927,6	391,3
34025	Lendelede	82	1.919	4,2730588	922,3	397,8
34027	Menen	1.414	13.767	10,270937	917,8	370,8
34040	Waregem	992	13.070	7,5899005	978,2	417,3
34041	Wevelgem	662	11.089	5,9698800	914,8	397,5
34042	Zwevegem	859	8.809	9,7513906	903,4	398
34043	Spiere-Helkijn	129	799	16,145181	826,4	373,5
35002	Bredene	287	4.860	5,9053497	886,1	396,2
35005	Gistel	200	3.733	5,3576212	889,7	393,3
35006	Ichtegem	103	4.626	2,2265456	949,2	390,9
35011	Middelkerke	130	5.996	2,1681120	962,1	385,9
35013	Oostende	2.554	31.989	7,9839944	817	347
35014	Oudenburg	10	2.895	0,3454231	876,1	380,7
35029	De Haan	130	4.127	3,1499878	902,8	405,6
36006	Hooglede	55	3.072	1,7903645	891,8	332,2

GemeenteID	Gemeente	Soc. huur- woningen	Patrimonium	Verhouding	Gemiddeld inkomen per aangifte (in 1.000 fr.)	Gemiddeld inkomen per inwoner (in 1.000 fr.)
36007	Ingelmunster	71	3.661	1,9393608	898,1	396,5
36008	Izegem	323	9.871	3,2722115	974,4	457,5
36010	Ledegem	138	3.318	4,1591320	968,8	462,8
36011	Lichtervelde	71	2.890	2,4567474	999,5	457
36012	Moorslede	168	3.824	4,3933054	931,7	430,3
36015	Roeselare	1.329	20.486	6,4873572	970	448,7
36019	Staden	111	3.730	2,9758713	965,1	439,1
37002	Dentergem	141	2.652	5,3167420	999	450,3
37007	Meulebeke	71	3.950	1,7974683	959,4	442,6
37010	Oostrozebeke	89	2.480	3,5887096	945,9	419
37011	Pittem	97	2.276	4,2618629	984	472,6
37012	Ruiselede	43	1.763	2,4390243	924	411
37015	Tielt	433	7.202	6,0122188	1.017,3	466,7
37017	Wielsbeke	280	3.141	8,9143584	943,1	434,4
37018	Wingene	76	4.285	1,7736289	873,2	377,7
37020	Ardooie	150	3.428	4,3757292	976,1	428,5
38002	Alveringem	38	1.763	2,1554169	949,6	429,1
38008	De Panne	180	4.259	4,2263442	1.113	473,2
38014	Koksijde	249	7.237	3,4406522	931	434,4
38016	Nieuwpoort	343	3.859	8,8883130	967,9	439
38025	Veurne	455	4.267	10,663229	891,5	391
41002	Aalst	1.239	29.971	4,1339961	912,5	401,5
41011	Denderleeuw	320	6.406	4,9953168	897,9	401,7
41018	Geraardsbergen	292	11.460	2,5479930	952,8	398,2
41024	Haaltert	111	5.989	1,8533978	868,4	374,7
41027	Herzele	64	5.737	1,1155656	853,3	356,2
41034	Lede	167	6.239	2,6767110	917,5	435,6
41048	Ninove	687	12.876	5,3355079	975,9	419,9
41063	Sint-Lievens-Houtem	0	3.154	0	994,6	430,2
41081	Zottegem	188	9.011	2,0863389	1.269,6	566,1
41082	Erpe-Mere	178	6.769	2,6296351	1.115	497,9
42003	Berlare	268	4.800	5,5833333	994,2	457,3
42004	Buggenhout	90	4.744	1,8971332	992,7	452,9
42006	Dendermonde	1.624	17.522	9,2683483	863,4	450,8
42008	Hamme	1.010	9.082	11,120898	876,7	383,9
42010	Laarne	122	4.203	2,9026885	1.053	449,6

GemeenteID	Gemeente	Soc. huur- woningen	Patrimonium	Verhouding	Gemiddeld inkomen per aangifte (in 1.000 fr.)	Gemiddeld inkomen per inwoner (in 1.000 fr.)
42011	Lebbeke	117	5.996	1,9513008	1.093,2	492,1
42023	Waasmunster	248	3.447	7,1946620	1.041,7	472,3
42025	Wetteren	521	9.126	5,7089634	1.033,8	486,8
42026	Wichelen	77	3.968	1,9405241	956,6	416,6
42028	Zelev	430	7.322	5,8727123	1.049,6	448,9
43002	Assenede	109	4.978	2,1896343	977,1	404,2
43005	Eeklo	578	7.795	7,4150096	1.010,8	435,9
43007	Kaprijke	44	2.133	2,0628223	1.391,6	625,2
43010	Maldegem	131	7.709	1,6993124	920,1	399,1
43014	Sint-Laureins	0	2.358	0	1.010,3	466,7
43018	Zelzate	785	5.380	14,591078	934	400,6
44001	Aalter	127	5.786	2,1949533	948,6	392,9
44011	Deinze	159	9.390	1,6932907	909,6	426,8
44012	De Pinte	0	3.163	0	950,7	441,9
44013	Destelbergen	0	5.936	0	893,3	416,7
44019	Evergem	331	10.502	3,1517806	995,3	419,5
44020	Gavere	32	3.821	0,8374771	955,3	443,2
44021	Gent	12.058	106.512	11,320790	927,7	423,7
44029	Knesselare	141	2.847	4,9525816	951,7	437,2
44034	Lochristi	273	6.083	4,4879171	792,2	385,6
44036	Lovendegem	83	3.145	2,6391096	1.021,1	428,1
44040	Melle	108	3.589	3,0091947	961,8	434
44043	Merelbeke	131	7.445	1,7595701	969,3	439,4
44045	Moerbeke	196	2.222	8,8208820	1.005,9	455,1
44048	Nazareth	29	3.269	0,8871214	933,7	429,1
44049	Nevele	104	3.800	2,7368421	927,4	403,9
44052	Oosterzele	56	4.312	1,2987012	950,2	413,9
44064	Sint-Martens-Latem	27	2.852	0,9467040	914,4	422,8
44072	Waarschoot	243	2.983	8,1461615	950,6	403,8
44073	Wachtebeke	317	2.648	11,971299	928,5	415
44080	Zomergem	166	2.977	5,5760833	949,6	387,8
44081	Zulte	160	4.873	3,2833983	804,4	375,4
45017	Kruisthoutem	0	2.554	0	917,1	447,8
45035	Oudenaarde	398	10.282	3,8708422	943,5	387,7
45041	Ronse	603	9.648	6,25	1.024,9	446,8
45057	Zingem	38	2.366	1,6060862	1.022	481

GemeenteID	Gemeente	Soc. huur- woningen	Patrimonium	Verhouding	Gemiddeld inkomen per aangifte (in 1.000 fr.)	Gemiddeld inkomen per inwoner (in 1.000 fr.)
45059	Brakel	80	4.901	1.6323199	965,4	410,9
45060	Kluisbergen	80	2.210	3,6199095	925	404,9
45061	Wortegem-Petegem	13	1.970	0,6598984	942,2	404,9
45062	Horebeke	0	624	0	936,8	389,2
45063	Lierde	94	2.257	4,1648205	804,6	337,9
45064	Maarkedal	54	2.108	2,5616698	739,5	330,7
45065	Zwalm	61	2.587	2,3579435	812,5	351,1
46003	Beveren	1.084	16.172	6,7029433	838,1	352,2
46013	Kruikebeke	364	5.486	6,6350710	723,4	291,8
46014	Lokeren	1.406	13.993	10,047881	743,1	316,1
46020	Sint-Gillis-Waas	309	5.915	5,2240067	876,7	384,6
46021	Sint-Niklaas	1.544	26.902	5,7393502	796,7	333,4
46024	Stekene	223	5.532	4,0310918	684	305,3
46025	Temse	1.077	9.689	11,115698	823,6	343,3
71002	As	151	2.349	6,4282673	767,3	295,9
71004	Beringen	1.132	13.056	8,6703431	801,7	386,8
71011	Diepenbeek	109	5.284	2,0628311	840,9	352,5
71016	Genk	3.100	22.484	13,787582	935,4	412,3
71017	Gingelom	54	2.620	2,0610687	890	409,9
71020	Halen	110	2.778	3,9596832	961,6	418
71022	Hasselt	1.201	25.569	4,6970941	888,7	422,4
71024	Herk-de-Stad	130	3.806	3,4156594	944,1	437,3
71034	Leopoldsburg	219	4.975	4,4020100	931,2	411
71037	Lummen	184	4.503	4,0861647	882,1	401
71045	Nieuwerkerk	28	2.026	1,3820335	791,1	392,7
71047	Opglabbeek	0	2.493	0	794	371,1
71053	Sint-Truiden	942	14.033	6,7127485	979,8	410,2
71057	Tessenderlo	326	5.392	6,0459940	938,2	396,1
71066	Zonhoven	113	5.908	1,9126607	976,5	440,8
71067	Zutendaal	68	2.074	3,2786885	891,5	403,7
71069	Ham	187	3.183	5,8749607	924,7	421,7
71070	Heusden-Zolder	811	10.343	7,8410519	912	395,2
72003	Bocholt	128	3.615	3,5408022	833,7	356,1
72004	Bree	189	4.636	4,0767903	817,5	366,9
72018	Kinrooi	237	3.647	6,4984919	842,4	401,6
72020	Lommel	500	9.818	5,0926869	949	396,4

GemeenteID	Gemeente	Soc. huur- woningen	Patrimonium	Verhouding	Gemiddeld inkomen per aangifte (in 1.000 fr.)	Gemiddeld inkomen per inwoner (in 1.000 fr.)
72021	Maaseik	709	7.890	8,9860583	967,5	392,8
72025	Neerpelt	200	4.840	4,1322314	876,3	385,4
72029	Overpelt	115	3.979	2,8901734	921,9	410,9
72030	Peer	161	4.366	3,6875858	810,5	389,1
72037	Hamont-Achel	196	4.486	4,3691484	904,4	381,6
72038	Hechtel-Eksel	111	3.414	3,2513181	849,2	362,6
72039	Houthalen-Helchteren	827	9.258	8,9328148	950,4	421,2
72040	Meeuwen-Gruitrode	95	3.637	2,6120428	852	345
72041	Dilsen-Stokkem	640	6.025	10,622406	894,2	367,7
73001	Alken	97	3.419	2,8370868	898,8	366,2
73006	Bilzen	474	9.240	5,1298701	892,5	363,2
73009	Borgloon	78	3.480	2,2413793	929,3	395,4
73022	Heers	26	2.212	1,1754068	889,9	349,1
73028	Herstappe	0	33	0	849,4	349,9
73032	Hoeselt	160	3.158	5,0664977	927	401,5
73040	Kortesseem	211	2.665	7,9174484	907,4	382,6
73042	Lanaken	221	7.660	2,8851174	844,3	346,7
73066	Riemst	9	5.047	0,1783237	697,6	297,9
73083	Tongeren	777	11.710	6,6353543	765	365,4
73098	Wellen	6	2.188	0,2742230	1.010,2	494
73107	Maasmechelen	1.505	13.285	11,328566	816,6	374,1
73109	Voeren	14	1.473	0,9504412	881,6	375,5

Vraag nr. 100
van 25 april 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Sociale huisvesting – Daklozen

In antwoord op een schriftelijke vraag (nr. 77 van 28 maart 2002) stelde de minister dat de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) jaarlijks relevante cijfergegevens opvraagt bij de socialehuisvestingsmaatschappijen.

Op de statistische gegevens die over het jaar 2001 gingen, werd een vraag ingelast over de toewijzing aan daklozen. Deze gegevens zouden in de loop

van 2002 verwerkt worden (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 16 mei 2003, blz. 2347).

1. Is de verwerking van deze statistische gegevens m.b.t. de opvang van daklozen in de sociale huisvesting voor het jaar 2001 ondertussen gebeurd en zo ja, kunnen de resultaten hiervan meegedeeld worden ?
2. Werden de statistische gegevens van het jaar 2002 reeds verwerkt ? Zo ja, kan ook hiervan het resultaat verkregen worden ?
3. Welke conclusies trekt de minister uit deze statistische gegevens inzake de opvang van daklozen in de sociale huisvesting ?

Antwoord

1. Op de "Statistische inlichtingen" die over het jaar 2001 gaan, werd een vraag ingelast over de toewijzingen aan daklozen in toepassing van artikel 7, § 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 2000 tot reglementering van het sociaal huurstelsel.

Uit die gegevens blijkt dat in het jaar 2001 drie maatschappijen elk één toewijzing hebben gedaan aan een dakloze in uitvoering van het voormelde artikel 7, § 5. Het betreft de volgende maatschappijen :

- "De Goede Woning" van Antwerpen ;
  - "ABC" van Antwerpen ;
  - "Brugse Mij. voor Huisvesting" van Brugge.
2. Momenteel worden de gegevens verwerkt van de "Statistische inlichtingen" – toestand op 13 december 2002. Zodra de verwerking afgerond is, zal ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gevraagde informatie bezorgen.
3. Uit de gegevens waarover ik beschik, blijkt dat de VZW VVSG op 24 april 2002 aan de OCMW's een rondzendbrief heeft toegestuurd waarbij de procedure m.b.t. de afwijkingsmogelijkheid in de sociale huisvesting ten voordele van daklozen wordt toegelicht (*VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*).

Gelet op het tijdstip waarop deze rondzendbrief werd verstuurd, meen ik voorlopig te mogen concluderen dat in 2001 de procedure bij de OCMW's nog onvoldoende bekend was.

In verband met de toewijzingen aan daklozen wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger toch herinneren aan mijn antwoord op haar vorige vraag (nr. 77 van 28 maart 2002). Bij een "aanvraag tot afwijking" moet er in principe steeds een woning vrij zijn (of op een zeer korte termijn vrijkomen). Een aanvraag tot afwijking op de chronologie impliceert immers een acute woningnood waaraan onmiddellijk gevolg moet kunnen worden gegeven.

Indien er aanvaard wordt dat een aanvraag tot afwijking wordt ingewilligd zonder dat er (vrijwel) onmiddellijk een woning kan worden toegewezen, zou dat een dubbele wachtlijst tot gevolg kunnen hebben, namelijk een lijst voor kandidaten die een reguliere toewijzing afwach-

ten en een lijst voor kandidaten voor wie reeds een "principe"-aanvraag tot afwijking werd aangevraagd en toegestaan.

**Vraag nr. 101
van 25 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Export Vlaanderen – Prins Albertfonds (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 80 van 17 maart 2003 aangaande het Prins Albertfonds ontwijkt de minister de vraag of het in het kader van de bevoegdheden inzake Buitenlandse Handel nog wel kan dat de federale regering dit fonds subsidieert (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 16 mei 2003, blz. 2351).

Mag ik alsnog om een antwoord verzoeken ?

Antwoord

Zoals eerder gemeld in het antwoord op vraag nr. 80 van 17 maart 2003 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, wordt het Prins Albertfonds beheerd door de Koning Boudewijnstichting. Het is de Koning Boudewijnstichting die belast is met het financieel beheer en het secretariaat van het Prins Albertfonds.

Het Prins Albertfonds beschikt over een vast kapitaal (een boekhoudkundige "gift" van de Koning Boudewijnstichting) en wordt bijgevolg niet gesubsidieerd door de federale regering.

**Vraag nr. 102
van 25 april 2003
van mevrouw SONJA BECQ**

Voorkooprecht – Vlabinvest

In het raam van het Beter Bestuurlijk Beleid zullen de "autonome" overheidsbedrijven worden omgevormd tot extern verzelfstandigd agentschap (EVA) / intern verzelfstandigd agentschap (IVA).

In het raam van het woonbeleid in de Vlaamse Rand werd bij decreet van 25 juni 1992 het Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (beter bekend als Vlabinvest) opgericht. Vlabinvest heeft het statuut van een instelling van openbaar nut van categorie A.

In het raam van het Actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand heeft Vlabinvest een specifieke plaats en werden door de regering perspectieven voor een diepere/meer efficiënte werking onderzocht. Zo is er sprake van een uitbreiding van het recht op voorkoop.

1. Hoe wordt het recht op voorkoop thans in het werkgebied van Vlabinvest toegepast en hoe wordt dit toegepast in de andere gebieden (gemeenten/steden) ?
2. Hoeveel gemeenten, respectievelijk huisvestingsmaatschappijen (+ welke ?) maken gebruik van dit recht op voorkoop, in welke gemeenten en voor welke prijs, en wat is de aard van de woningen ? Graag gegevens voor de jaren 1999, 2000, 2001 en 2002.
3. Heeft de Vlaamse regering kennis van discussiepunten die met de uitoefening van het voorkooprecht gepaard gaan ? Wat is de aard van die discussiepunten en hoe frequent zijn ze ?

Antwoord

Wat punt 1 van de vraag betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger antwoorden dat alle decretale rechten van voorkoop, zowel binnen als buiten het werkgebied van Vlabinvest, door de notarissen worden aangeboden aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), die ze op haar beurt bezorgt aan de begunstigde socialehuisvestingsmaatschappijen in wier werkgebied het goed gelegen is.

Vlabinvest zelf kan geen recht van voorkoop uitoefenen, aangezien het niet als begunstigde ervan aangewezen is door de decretale wetgever. Vlabinvest heeft daarentegen wel via de VHM toegang en zicht op alle voorkooprechten die aangeboden worden in zijn werkgebied. Het is dus de socialehuisvestingsmaatschappij die autonoom beslist om al dan niet een recht van voorkoop uit te oefenen. Daarbij kan zij wel in contact treden met Vlabinvest met het oog op eventuele financiering van het te realiseren project.

Wat punt 2 van de vraagstelling betreft, bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage** een lijst met de sinds 1999 reeds aangekochte onroerende goederen via het recht van voorkoop. Deze tabel geeft een antwoord voor alle gevraagde gegevens.

Wat punt 3 van de vraagstelling betreft, verzoek ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger nader te omschrijven wat precies beoogd wordt met de term "discussiepunt", zodat een adequate beantwoording mogelijk wordt.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 103 van 30 april 2003 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Expansiesteun – Vaststelling regionale ontwikkelingszones

In het hoofdstuk "Regionale economie" van de editie van Vrind 2002 – Vlaamse Regionale Indicatoren – wordt verwezen naar een in 2000 door de Europese Commissie goedgekeurde nieuwe regionale steunkaart, waarop de zones aangeduid worden waaraan de Vlaamse overheid specifieke steun mag geven in het kader van de expansiesteun.

Het gaat in hoofdzaak om een gebied op de as Menen-Wervik tot de Nederlandse grens bij Eeklo enerzijds, en een gebied in de provincie Antwerpen en verder de provincie Limburg anderzijds. Dit zijn gebieden met een lage tewerkstellingsgraad, te wijten aan het achterop blijven van de tertiaire sector.

Werd de Vlaamse regering nauw betrokken bij de vaststelling van deze regionale ontwikkelingszones ?

In welke mate heeft zij deze keuze kunnen beïnvloeden ?

Antwoord

De regionale steunkaart voor het Vlaamse gewest voor de periode 2000-2006 is goedgekeurd door de Europese Commissie op 20 september 2000. Het vaststellen van de definitieve regionale steunkaart was het resultaat van een lange, intense periode van voorbereiding en onderhandeling.

De Europese Commissie heeft op 10 maart 1998 haar richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen gepubliceerd (PB van 10 maart 1999, nr. C 74). Deze richtsnoeren bevatten de klijtlijnen en criteria waarbinnen de lidstaten over een discretionaire bevoegdheid beschikken bij de afbakening van de

ationale ontwikkelingszones (*PB : Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen – red.*).

Hierbij moet worden opgemerkt dat de Commissie enkel op lidstaatniveau werkt, en niet rechtstreeks met het Vlaams Gewest onderhandelingen heeft gevoerd. Niettegenstaande het hier grotendeels om een gewestmaterie gaat, moet alle informatie steeds op federaal niveau worden gecoördineerd en gecommuniceerd naar de Europese Commissie. Vanzelfsprekend gebeurde dit met het nodige overleg en instemming van de bevoegde gewesten.

De voornaamste voorwaarden zijn als volgt samen te vatten. De Commissie bepaalt voor elke lidstaat, op basis van BNP en werkloosheidscijfers, het maximale bevolkingsaantal dat in een ontwikkelingszone mag wonen. Voor België is dat 30,9 % (Vlaanderen kreeg hiervan ongeveer 8,33 % toegevoegd, i.e. 975.000 inwoners) (*BNP : bruto nationaal product – red.*).

De lidstaten mogen zelf vijf indicatoren voorstellen op basis waarvan zij de regio's selecteren die het meest in aanmerking komen voor ondersteuning. Het zijn met andere woorden de lidstaten zelf die de keuze voor bepaalde regio's aan de Europese Commissie kunnen voorstellen. Concreet worden de ongelijkheden in de sociaal-economische situatie in de betrokken gebieden met behulp van de volgende indicatoren gemeten :

- gemiddeld inkomen per inwoner (gemiddeld over de jaren 1994-1995-1996) ;
- de werkloosheidsgraad geraamd op grond van de verhouding tussen het aantal werkloze werkzoekenden en de beroepsbevolking tussen 20 en 64 jaar (gemiddelde over de jaren 1996-1997-1998) ;
- de verhouding tussen de werkgelegenheid in de industrie in de krimpende sectoren en de totale werkgelegenheid in de industrie. De krimpende sectoren, meer bepaald de metaalverwerkende nijverheid, de textielnijverheid, de confectie en de meubelnijverheid, zijn gekozen op grond van het aanzienlijke banenverlies dat is opgetekend in het tijdvak 1993-1998 ;
- de verhouding tussen de potentiële beroepsbevolking in de leeftijdscategorie van 10 tot 25 jaar (intreders) en de beroepsbevolking in de leeftijdscategorie van 50 tot 65 jaar (uitreders). Die verhouding biedt de mogelijkheid om de spanningen op de arbeidsmarkt te beoordelen (gemiddelde van de jaren 1996-1997-1998) ;

- de werkgelegenheidsgraad in de industrie, gemeten op grond van de verhouding tussen de werkgelegenheid in de industrie en de totale werkgelegenheid (gemiddelde over de jaren 1996-1997-1998).

De Vlaamse regering heeft in de loop van 1999 een eerste regionale steunkaart voorgelegd aan de Europese Commissie, die het voorwerp heeft uitgemaakt van verdere onderhandelingen. De Commissie hanteerde een strikte interpretatie van haar richtsnoeren inzake regionale steun en stelde strenge eisen bij de afbakening van de ontwikkelingszones. Zo moest het gaan om compacte en aaneengesloten zones van minstens 100.000 inwoners. Bovendien wenste de Commissie enkel te werken op "arrondissementsniveau", wat onaanvaardbaar was voor de Vlaamse regering, omdat dit enerzijds zou leiden tot een zeer beperkte steunkaart, waarin bovendien verscheidene gemeenten zouden zijn opgenomen die eigenlijk niet zo slecht scoorden, en anderzijds het beschikbare bevolkingspercentage opgebruikte, zodat andere, meer steunbehoevende regio's uit de boot dreigden te vallen. Op basis van die criteria was het zeer moeilijk om een voor het Vlaamse gewest aanvaardbare regionale steunkaart op te stellen.

Na verschillende maanden van onderhandelingen heeft de Vlaamse regering van de Europese Commissie de toestemming gekregen om af te wijken van het principe dat er op arrondissementsniveau moet worden gewerkt, en werd er een nieuwe kaart voorgesteld op gemeentelijk niveau. Deze kaart werd uiteindelijk op 20 september 2000 door de Europese Commissie goedgekeurd.

De Vlaamse regering was met andere woorden wel degelijk nauw betrokken bij de vaststelling van de regionale ontwikkelingszones en is er door lange onderhandelingen met de Europese Commissie in geslaagd om een aantal aanzienlijke afwijkingen op het door de Commissie opgelegde systeem te verkrijgen.

**Vraag nr. 104
van 30 april 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Vlaams Woningfonds – Verzekering tegen inkomensverlies

Het Vlaams Woningfonds, dat via hypothecaire leningen de eigendomsverwerving stimuleert, heeft een stijging met 8 % kunnen noteren in 2002 ten opzichte van het vorige jaar. Dit in weerwil van de

mindere evolutie van de economische situatie die zich heeft afgetekend.

Anderzijds biedt het stelsel van de kosteloze verzekering tegen inkomensverlies in de eerste tien jaar, ingesteld door de Vlaamse overheid, een vangnet voor de eigenaars die zich geconfronteerd zien met werkloosheid.

1. Hoeveel eigenaars die op het Vlaams Woningfonds een beroep hebben gedaan, hebben zich aangemeld voor het afsluiten van een verzekering tegen inkomensverlies ?
2. In welke mate heeft de Vlaamse overheid moeten instaan voor de afbetaling voor eigenaars die onvrijwillig werkloos zijn geworden of arbeidsongeschikt werden bevonden ?

Om welk bedrag gaat het ?

Welk percentage van de lening wordt door de Vlaamse overheid gedekt ?

3. Is de verzekering tegen inkomensverlies steeds voldoende gebleken om te vermijden dat de eigenaar genoodzaakt werd zich van zijn sociale woning te ontdoen ?

Antwoord

Het Vlaams Woningfonds, dat via hypothecaire leningen de eigendomsverwerving stimuleert, heeft een stijging met 8 % kunnen noteren in 2002 ten opzichte van het vorige jaar. Dit in weerwil van de mindere evolutie van de economische situatie die zich heeft afgetekend.

Anderzijds biedt het stelsel van de kosteloze verzekering tegen inkomensverlies in de eerste tien jaar, ingesteld door de Vlaamse overheid, een vangnet voor de eigenaars die zich geconfronteerd zien met werkloosheid.

1. Op jaarbasis werden in totaal ongeveer 4.700 verzekeringsdekkingen toegekend door OMOB (*Onderlinge Maatschappij der Openbare Besturen – red.*). OMOB kan echter de gevraagde gegevens met betrekking tot het Vlaams Woningfonds niet leveren, vermits haar informatietoepassing deze gegevens niet kan selecteren en detecteren.
2. Vanaf het begin van het contract tussen het Vlaams Gewest en OMOB tot en met 31 maart 2003 hebben zich 440 schadegevallen voorge-

daan, zijnde situaties van onvrijwillige werkloosheid of arbeidsongeschiktheid die aanleiding hebben gegeven tot uitbetalingen door de verzekeraar.

OMOB betaalde tot en met 31 maart 2003 538.641,33 euro uit aan de betrokkenen. Er wordt opgemerkt dat de dekkingsperiode evenwel niet afloopt op 31 mei 2003. De dekkingsperiode loopt pas definitief af op 31 mei 2016. Tot deze datum loopt OMOB dus nog een risico.

De dekking wordt niet uitgedrukt als een percentage van de lening. De maximale maandelijkse uitkering door de verzekeraar bedraagt 495,78 euro.

3. De verzekering tegen inkomensverlies heeft niet alleen betrekking op sociale woningen. Er zijn geen gevallen bekend waarbij de eigenaar ondanks de uitkeringen door de verzekeraar zijn woning heeft moeten verkopen.

Recentelijk werd op mijn initiatief de verzekering tegen inkomensverlies geëvalueerd en de Vlaamse regering heeft op 16 mei 2003 de voorgestelde bijstellingen die vanaf 1 juni 2003 in werking treden, goedgekeurd.

Naast de verhoging van de inkomensgrenzen met méér dan 10 % en de wegwerking van discriminatie tegenover zelfstandigen, werd de vrijstelling verminderd voor kleinere ontleners en wordt het minimumbedrag van de lening voor renovatie gevoelig verlaagd.

Vanaf september 2003 worden een actieve reclamecampagne en nieuwe folder gelanceerd om dit interessante product te promoten.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Vraag nr. 293
van 11 april 2003
van de heer ELOI GLORIEUX

A12 Meise – Geluidshinder

Op mijn eerdere vraag om uitleg inzake dit onderwerp antwoordde toenmalig minister Stevaert in maart 2002 dat na het beëindigen van de gedeelte-

lijke aanleg van geluidsarm asfalt op de A12 ter hoogte van de woonkernen in Meise, nieuwe geluidsmetingen zouden worden uitgevoerd. Deze geluidsmetingen zouden in het voorjaar 2002, afhankelijk van de weersomstandigheden, plaatsvinden. Op basis van deze metingen zou dan bepaald worden of er al dan niet geluidswerende schermen langs de A12 geplaatst worden en of er andere maatregelen noodzakelijk zijn.

Ondertussen zijn we een jaar verder. Uit de gedeeltelijke verslagen van de metingen die op het gemeentebestuur van Meise zijn toegekomen, blijkt naar verluidt dat het geluidsniveau meermaals boven de 70 decibel uitkomt. Hierdoor zou in ieder geval voldaan zijn aan de voorwaarden om over te gaan tot het plaatsen van geluidsschermen.

1. Is de meetcampagne van de lawaaihinder aan de A12 in Meise, die aangekondigd was voor het voorjaar 2002, afgerond? Wat zijn de resultaten?
2. Welke maatregelen zullen, op basis van deze meetresultaten, genomen worden om de geluidsoverlast voor de woonwijken in Meise die aan de A12 gelegen zijn in te perken? Komen er geluidsschermen?

Antwoord

1. Op 13 juni 2002, 13 september 2002, 8 oktober 2002 en 20 november 2002 werden metingen uitgevoerd, zowel ten westen van de A12 (Kon. Astridlaan, Nieuwelaan, Wilgenlaan) als ten oosten van de A12 (omgeving Kapellelaan en Nekker).

Op meerdere plaatsen worden nog LAeq-waarden gemeten van meer dan 70 dB(A) (*LAeq : continu equivalent geluidsniveau ; dB(A) : A-gewogen decibel – red.*).

2. Als eerste prioriteit zal voor de woonzone "De Nekker" de dimensionering van een scherm uitgevoerd worden. De nodige topografische opmetingen voor de opmaak van de vereiste plans werden aangevraagd bij de afdeling Algemene Technische Ondersteuning van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten. De resultaten van deze metingen worden tegen juli verwacht; de studie zelf in september.

Pas na de dimensionering van een scherm kan de verdeling van de kosten voor de verschillende partijen vastgelegd worden en kunnen er verdere stappen gedaan worden in de adminis-

tratieve voorbereiding van het dossier (afsluiten van module 5 bij het mobiliteitsconvenant).

Vraag nr. 294 van 11 april 2003 van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Stoomnet Aalst – Afbouw

Voor een goed begrip van deze – vrij technische en juridische – problematiek verwijs ik vooreerst naar de bij onderhavige vraag behorende **bijlagen**, zijnde kopie van mijn persnota van 14 maart 2003, de omzendbrief van Electrabel van 25 maart 2003, mijn open brief aan het stadsbestuur van Aalst van 31 maart 2003 en mijn faxbrief aan Electrabel van 3 april 2003.

Uit lezing van de bijlagen blijkt dan ook duidelijk de ernst van de feiten en beslissingen dienaangaande. Hierbij gaat het niet alleen om de beslissingen van Electrabel NV en haar zusterbedrijf Interstoom, maar ook van Amylum NV (op welke site de huidige warmtekrachtkoppeling staat) en van de stad Aalst, die terzake blijkbaar geen enkel beleid voert.

Sinds beginjaren 1950 heeft de Belgische overheid in het Vlaamse Aalst en het Waalse Verviers heel wat gemeenschapsmiddelen geïnvesteerd om propere energie in de vorm van stoom te produceren en te verdelen. Sindsdien werd dan ook in Aalst een uitgebreid ondergronds stoomnet aangelegd, waarop praktisch de hele binnenstad is aangesloten of kan worden aangesloten.

In 1991 werd 2 miljard frank geïnvesteerd in een nieuwe elektriciteitscentrale, mede dienstig voor de productie van stoom. Een groot deel van deze investering werd gefinancierd met gemeenschaps-geld. Dit heeft zich enkele jaren later, namelijk in 1998, herhaald bij de bouw van een centrale met warmtekrachtkoppeling (WKK) op de site Amylum, andermaal substantieel medegefinancierd met overheidsgeld.

Anderzijds bleef Electrabel jaar na jaar met allerlei acties stoomcliënteel aantrekken, zodat zelfs heden ten dage heel wat werven voor nieuwbouw en vernieuwbouw bezig zijn met de installatie van stoominfrastructuur.

En dan kwam plots de donderslag bij heldere hemel, namelijk een ongemotiveerde, éézijdige, consumentonvriendelijke en gewraakte beslissing om vanaf eind 2003 tot uiterlijk eind 2006 het be-

staande stoomverdelingsnet integraal af te bouwen. Van duurzame dienstverlening en duurzame energie, waar paars de mond van vol heeft, gesproken !

1. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering inzake de inmiddels nutteloze investering van meer dan 2 miljard frank bij de bouw in 1991-1992 van de nieuwe en sinds 1996 afgeschreven polyvalente elektriciteitscentrale in Aalst ?
2. Hoeveel gemeenschapsgeld werd destijds gespendeerd aan deze investering ?
3. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering inzake de investering van 1,5 miljard frank bij de bouw in 1998 van een centrale met warmtekrachtkoppeling binnen de site Amylum, medefinancierd door Electrabel en de overheid ?
4. Hoeveel gemeenschapsgeld werd destijds gespendeerd aan deze investering ?
5. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering inzake de éézijdige beslissing van Electrabel (en dus ook van contractant Amylum) om de duurzame energielevering van stoom vanaf 2003 tot en met 2006 finaal af te bouwen en te ontmantelen ?
6. Kan de Vlaamse regering, behalve de energetische, ook de sociale gevolgen van deze beslissing inschatten ?
7. Waren de Vlaamse regering en/of de betrokken administratie op de hoogte van de hierboven en in de bijlagen vermelde feiten en/of genomen beslissingen ? Zo ja, wie was hiervan wanneer op de hoogte ?
8. Werden onderhavige dossiers inmiddels reeds besproken, hetzij in de Vlaamse regering, hetzij binnen de diensten van de bevoegde minister, hetzij binnen de Vlaamse administratie ?

Zo ja, werd hieromtrent ook op federaal niveau overleg gepleegd ?
9. Heeft Electrabel haar beslissing tijdig en dienstig voorgelegd aan de bevoegde bij wet ingestelde instellingen en/of adviesorganen ?
10. Kan de Vlaamse regering zich akkoord verklaren met de éézijdige ontmanteling van deze duurzame energievoorziening ?

Zo neen, neemt de Vlaamse regering de nodige initiatieven om de warmtekrachtkoppelingcentrale met bijbehorende stoomdistributie in de bestaande site Aalst te behouden ?

Zo ja, staat de Vlaamse regering dan mee in voor de kosten van de omschakeling op andere energiebronnen ?

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Antwoord

De bouw en exploitatie van afstandsverwarmingsystemen is een complexe economische aangelegenheid. Er zijn hiervoor grote kapitaalsinvesteringen nodig, waarbij economische vooruitzichten op lange termijn in overweging moeten worden genomen. De consequenties van een genomen beslissing kunnen niet gemakkelijk worden teruggedraaid wegens de grote kosten die ermee gepaard gaan. De situatie op het ogenblik van beslissing is ook niet eenvoudigweg door te trekken naar de toekomst. Energieprijzen veranderen, technologie evolueert en afnamevooruitzichten van een warmtenet zijn moeilijk in te schatten, zeker wanneer het industriële afnamen betreft.

In de jaren '50 was het zo dat voor verwarmingsystemen geen grote evoluties werden verwacht. Centrale systemen met schaalvoordelen wegens hun grootte, zoals afstandsverwarming, genoten de voorkeur boven verspreide kleinschalige kachels of kolengestookte centrale verwarmingssystemen, die op zichzelf slechts lage rendementen hadden. Deze voorkeur was en is echter alleen gepast voorzover er een voldoende afnamedichtheid mogelijk is, zoals in de steden, en voorzover de afstanden tussen warmteproductie en warmteafname niet te groot zijn. Behoudens stadsgas, dat eveneens centraal diende te worden aangemaakt, was er destijds geen noemenswaardige concurrentie.

Dit veranderde met de opkomst van petroleum en aardgas, zodat stadsverwarmingssystemen niet verder werden uitgebouwd.

Na de tweede petroleumcrisis werden begin de jaren '80 en ook later nieuwe studies ondernomen die het mogelijk economisch voordeel van centrale warmteproductie onder de nieuwe economische omstandigheden onderzochten. Deze leidden toen tot de conclusie dat afstandsverwarming alleen economisch realiseerbaar was wanneer zij in com-

binatie met elektriciteitsproductie zou plaatsvinden. In die tijd kwam daarvoor alleen stoomaftap in een klassieke elektriciteitscentrale of met een tegendrukstoomturbine in aanmerking. Het meest economisch verantwoorde, of misschien wel het enige economisch verantwoorde, was de aansluiting op reeds bestaande warmtenetten. Het feit dat zich op 31 oktober 1984 een incident voordeed in de klassieke warmtecentrale van Aalst, was een bijkomende opportuniteit om deze door de toen beste beschikbare technologie te vervangen. Tenslotte zouden anders toch nieuwe investeringen dienen te gebeuren. De aandacht ging dus vooral naar het zoeken van een oplossing voor het toen ontstane probleem dat de afnemers blijvend en zo snel mogelijk dienden te worden bevoorrad, en niet naar een optimale toekomstgerichte dimensionering op basis van de warmtevraag. Hieruit besluiten dat dit een nutteloze investering is geweest, is evenwel fout. De warmtebevoorrading moest contractueel worden voortgezet en de beste beschikbare technologie werd hiervoor ingezet. 86 % van de warmteproductie ging naar de industrie, de overige 14 % naar de overheid, kleinere bedrijven, woongelegenheden, horeca, enzovoort. De totale warmteproductie bedroeg 2.600.000 gigajoule per jaar.

Behoudens studiekosten met betrekking tot de economische haalbaarheid van afstandsverwarming in het algemeen, en dus niet alleen voor het geval van Aalst, werd er bij mijn weten eind de jaren '80 – begin de jaren '90 geen overheidsgeld besteed aan investeringen in afstandsverwarming.

In 1996 verandert de economische situatie door de gewijzigde en verminderde warmtebehoefte van de belangrijkste afnemer, met name Amylum, die wegens haar korte afstand tot de warmteproductie bovendien de voor het net meest rendabele afnemer was. De rendabiliteit van de hele installatie werd, en wordt ook vandaag nog, dus vooral door deze afnemer gedragen. Zoals gezegd, was de aansluiting in 1989-90 van de elektriciteitscentrale op het stadswarmtenet veeleer een opportuniteitsbeslissing om andere investeringen te vermijden, en op die manier een globale economische balans voor te leggen, dan een beslissing om sowieso een stadsverwarmingsnet met een elektriciteitscentrale uit te baten. De voornaamste functie van de WKK-elektriciteitscentrale was wel degelijk de bevoorrading van de firma Amylum. De gewijzigde warmtebalans van 1996 was het gevolg van een nieuw en verbeterd productieproces (granulair koolproces) bij Amylum, waarbij ook een andere stoomkwaliteit en dus ook een ander stoomproductieproces nodig was. Dit leidde in 1998 tot de indienstname

van een nieuwe WKK-installatie op de terreinen van Amylum zelf. De warmtebehoefte anno 1998 bedroeg nog slechts 1.650.000 gigajoule per jaar, waarvan ook slechts 79 % (tegenover 86 % in 1990) door de industriële afnemers werd afgenomen.

Opnieuw om het bestaande stoomnet en de bestaande contractuele verbintenissen niet te hypothekeren, werd de voor Amylum noodzakelijke stoomproductie gecombineerd met afnames voor het Aalsterse stoomnet. De investering van 1998 was dus eveneens hoofdzakelijk bedoeld voor het bedrijf. De aansluiting op het warmtenet is slechts een afgeleide om geen andere investeringen te moeten doen. Ook in die periode werd voor de op dat ogenblik beste beschikbare technologie gekozen : een gasturbine voor de elektriciteitsproductie, met nageschakelde hogedruktrommelketel en bijstookbranders, die ditmaal uitsluitend op aardgas werken, verder nageschakeld door een tegendrukstoomturbine om de stoom op "netniveau" te brengen, terwijl gelijktijdig nog bijkomende elektriciteit kan worden geproduceerd.

De investering bij Amylum werd gesubsidieerd in het kader van de ecologiesteun van de Vlaamse regering. De investering in een gasturbine/generator, die voor 100 % werd gefinancierd door Electrabel, werd niet gesubsidieerd. Voor de gezamenlijk tussen Amylum en Electrabel gefinancierde investeringen werd slechts het gedeelte in aanmerking genomen dat betrekking heeft op het vermogen dat rechtstreeks Amylum ten goede zou komen. Dit is een investering van 6.575.000 euro of 17,5 % van de totale investering van 37,5 miljoen euro (1,5 miljard fr.), waarop dan 15 % ecologiesteun werd toegekend, zijnde 986.000 euro.

Van de 1,5 miljard frank werd uiteindelijk dus exact 39.443.400 frank door de overheid geïnvesteerd. De expansiewetgeving bepaalt dat het recht op de steun vervalt en de subsidie volledig moet worden terugbetaald in geval van vervreemding of wijziging van de bestemming of het gebruik van de gesubsidieerde investeringen, indien deze feiten zich voordoen binnen een periode van vijf jaar die ingaat op de datum van de volledige realisatie van het investeringsproject. Voorzover mij bekend, werden of worden de gesubsidieerde investeringen echter niet gewijzigd, noch vervreemd. Mocht dit wel het geval zijn, dan zal uiteraard inderdaad worden teruggevorderd. Aangezien het project beëindigd werd op 30 oktober 2000, loopt deze mogelijke invorderingstermijn nog tot 30 oktober 2005.

De afbouw van het Aalsterse warmtenet is uiteraard een andere zaak. Waar tot nu toe de beslissingen omtrent de te gebruiken warmteproductiemethoden steeds op de meest economische en ecologische wijze hebben plaatsgevonden, is dat niet het geval voor de uitbating van het warmtenet zelf. Telkens opnieuw was de beslissing om het warmtenet te blijven uitbaten afhankelijk van het feit dat dit net er nu eenmaal is. Zoals gezegd, zorgden vooral de industriële afnemers voor de rendabiliteit van het geheel. Wanneer hun aandeel in het net daalt, en bovendien de netbehoefte ook globaal dalen, ontstaat er een economisch probleem. De warmtebehoefte van het net, dus exclusief de warmte van de zogenoemde "rechtstreekse klant" Amylum, is ten opzichte van 1998 verder gehalveerd tot 800.000 gigajoule per jaar, waarvan niet minder dan 400.000 gigajoule energetische verliezen. Deze verliezen waren er vroeger ook, maar maken nu de helft uit van de totale warmteproductie, wat onaanvaardbaar wordt.

Stoom is op zichzelf ook geen duurzame energiedrager, wel integendeel: stoom gebruiken om uiteindelijk lagetemperatuurtoepassingen te voeden, is eigenlijk niet verantwoord. Vooral niet in de huidige situatie, waar steeds minder warmtevraag nodig is wegens de betere isolatie van ons gebouwenpatrimonium. Niet voor niets zijn de huidige, gewone, verwarmingssystemen steeds gebaseerd op lagetemperatuurwarmteproductie. Lagetemperatuurwarmteproductie is naast en samen met isolatie de meest efficiënte vorm van verwarming van gebouwen.

In het verleden werden wat het stoomnet betreft dus na de jaren '90 vooral beslissingen genomen om sociale redenen, niet om ecologische redenen en zelfs niet om economische redenen: klanten mochten niet worden afgekoppeld. Om sociaal-economische motieven kan de redenering, in de tijd waarin wij nu leven, worden omgekeerd. De toenemende oneconomische en onecologische consequenties maken het niet langer sociaal aanvaardbaar dat een niet-aangepaste technologie in stand wordt gehouden. Er zijn nu goedkopere en ecologisch meer waardevolle alternatieven in de vorm van de lagetemperatuurverwarmingstoestellen beschikbaar. Meer nog, door het absoluut in stand willen houden van het stoomnet, worden de economische en ecologische voordelen van het aardgasnet gehypothekeerd, doordat niet voor ten volle 100 % van dit net gebruik kan worden gemaakt. Het verbruik van gas is bovendien ook veel nauwkeuriger te meten dan stoomverbruik, wat ook een element van sociale aanvaardbaarheid inhoudt. Bovendien, door het samen laten bestaan op de

zelfde plaats van een performant en gebruiksvriendelijk aardgasnet, ontstaat er een blijvende en steeds toenemende concurrentie voor het stoomnet, dat hierdoor zijn economische schaalvoordelen verliest en dus enorm kostelijk wordt. Deze kosten worden hoe dan ook doorgerekend aan de eindklant. Mits goede afspraken omtrent de omschakeling is de ontmanteling, in de eerste plaats van de minst ecologische en de minst rendabele delen, vooral vanuit sociale overwegingen te verdedigen. De minst ecologische en meteen ook de minst economische delen van het stoomnet zijn die welke het verst van de centrale productieplaats zijn gelegen.

De voorgenomen gefaseerde sluiting was de Vlaamse regering niet bekend en er werd daarover dus ook geen overleg gepleegd. Vanuit het oogpunt van het energiebeleid hoeft Electrabel ook geen toelating te krijgen. Wat niet betekent dat Electrabel haar contractuele verplichting naast zich kan leggen om, naast elektriciteit en eventueel gas, ook warmte te leveren aan haar warmteklanten. Volgens de normale procedures van het handelsrecht zullen hier dus maatregelen moeten worden genomen. Het is niet de bedoeling dat de Vlaamse regering mee investeert in de omschakeling, evenmin als zij dat heeft gedaan in de ontwikkeling van het warmtenet.

Ik zal met Electrabel contact opnemen opdat zij een bevredigende oplossing zou uitwerken, met respect voor de contractuele verbintenissen tegenover de klanten, de betrokkenheid van het gemeentebestuur en het OCMW om de sociale aspecten niet uit het oog te verliezen, en ook met de netbeheerder van het aardgas om voor de nodige aansluitingen te zorgen bij de klanten die voor aardgas zouden kiezen.

**Vraag nr. 295
van 25 april 2003
van mevrouw SONJA BECQ**

Gevaarlijke punten – Vlaams-Brabant

De minister heeft aangekondigd dat hij de zogenaamde "zwarte punten" in de diverse regio's wil wegwerken.

In 1997 telde de provincie Vlaams-Brabant 118 zwarte punten: 79 in Halle-Vilvoorde en 39 in het arrondissement Leuven (schriftelijke vraag van 21 februari 2002; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1554). In de loop van mei 2002 was er sprake van zo'n 128 zwarte punten

in Vlaams-Brabant, in 2003 werd door de gouverneur over 137 zwarte punten in de provincie gesproken.

1. Op grond van welke parameters worden zwarte punten vastgelegd ?
2. Als zwarte punten "fluctueren", welke momentopname vormt dan de basis voor het wegwerken ervan ?
3. Welke punten worden in het arrondissement Halle-Vilvoorde beschouwd als zwarte punten ?

Graag de timing en de gevolgde procedure voor het wegwerken van de zwarte punten : start- en einddatum van uitvoering, evenals de kostprijs.
4. Hoe wordt het budget voor het wegwerken over de verschillende arrondissementen verdeeld ?

Antwoord

De lijst van de gevaarlijke punten werd vastgesteld op basis van de ongevallenstatistieken – aan mijn administratie bezorgd door de politie – van de jaren 1997, 1998 en 1999.

1. Een gevaarlijk punt is een lokatie waar in de laatste drie jaar drie of meer letselongevallen gebeurd zijn en waarvoor de prioriteitswaarde, die een gewogen som is van het aantal doden, zwaar- en lichtgewonden, minstens 15 bedraagt.
2. Zodra een punt geselecteerd werd als gevaarlijk punt, blijft dit punt in de selectie behouden totdat er nagegaan werd welke veiligheidsmaatregelen er mogelijk zijn en deze geïmplementeerd werden.
3. De punten die voor het arrondissement Halle-Vilvoorde zullen worden aangepakt in 2003/2004 zijn aangegeven op de kaart met gevaarlijke punten voor de provincie Vlaams-Brabant. Deze kaart is terug te vinden op de website van Wegen en Verkeer : <http://www.wegen.vlaanderen.be/wegen/zwartepunten/zp-vbr.pdf>

De projecten die gepland zijn voor het jaar 2003 worden halverwege 2003 voorgelegd aan de gemeentelijke begeleidingscommissies, waarna de definitieve studie kan worden aangevat. De start- en einddatum voor de werken die in 2003 aanbesteed worden, zijn gesitueerd in 2004. Concrete gegevens hierover zijn pas later beschikbaar. De exacte kostprijs is bekend na de

afronding van de ontwerpplannen. Het geprogrammeerde bedrag gaat uit van een gemiddelde kostprijs van ruwweg 500.000 euro per gevaarlijk punt.

4. Het budget is verdeeld per provincie en bedraagt 20.000.000 euro. In de provincie wordt de prioriteit vastgesteld volgens de prioriteitsfactor die gebaseerd is op de zwaarte van de ongevallen, en niet per arrondissement.

Vraag nr. 296

van 25 april 2003

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Pijplijn Antwerpen-Feluy – Verlegging

Enige tijd geleden maakten de NV Zeekanaal en de afdeling Zeeschelde bezwaar tegen een stedenbouwkundige aanvraag van de Nationale Maatschappij der Pijpleidingen NV voor de omlegging van de Antwerpen-Feluy-leiding voor ethyleen, afgewerkte vloeibare koolwaterstoffen en propyleen in de kruising met de Schelde in Kruibeke en Bornem en in de kruising met de toekomstige ringdijk.

Verder overleg met de Vlaamse Milieuadministratie en de betrokken gemeenten werd wenselijk genoemd.

Kan de minister verduidelijken welke bezwaren er waren ?

Heeft het vermelde overleg plaatsgevonden en waarin heeft dat eventueel geresulteerd ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bossuyt (vraag nr. 296) en Dua (nr. 165).

Gecoördineerd antwoord

Zowel de NV Zeekanaal als de afdeling Zeeschelde hebben bezwaren geuit tegen de stedenbouwkundige aanvraag van de Nationale Maatschappij der Pijpleidingen voor de omlegging van de Antwerpen-Feluy-leiding in kruising met de Schelde in Kruibeke en Bornem.

De opmerkingen betroffen voornamelijk de diepteligging van de leiding op de voorgestelde kruisingsplaats en de vrees dat deze leiding door een krabbend anker zou kunnen worden beschadigd.

De afdeling Zeeschelde heeft evenwel aan een gespecialiseerd studiebureau hieromtrent een studie

opgedragen. Uit dit nader onderzoek blijkt evenwel dat de diepteligging ruim voldoende is en de vrees dan ook ongegrond is.

De bezwaren tegen de stedenbouwkundige aanvraag werden dan ook ingetrokken.

Vraag nr. 297
van 25 april 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Omnipas 65+ De Lijn – Reisbeperking

Onlangs werden aan de 65-plussers door De Lijn nieuwe abonnementskaarten bezorgd. Deze bevatten de bepaling dat de kaart op werkdagen niet mag worden gebruikt vóór negen uur.

Begrijp ik het goed dat, wanneer een 65-plusser het openbaar vervoer gebruikt vóór negen uur, hij of zij gewoon moet betalen? Wat is de sanctie wanneer iemand dit niet heeft gedaan?

Wat is de reden van deze beleidsommezwaai?

Antwoord

Er is geen enkele beperking om de Omnipas 65+, het gratis netabonnement van De Lijn voor de Vlaamse 65-plussers, te gebruiken bij De Lijn. De 65-plussers worden wel aangespoord om bij voorkeur na negen uur te reizen, gelet op de grotere capaciteit op de voertuigen en de grotere garantie op een zitplaats.

Met de Omnipas 65+ kan de Vlaamse 65-plusser ook gratis rijden met de bussen en trams van de TEC in Wallonië en met de bussen, trams en metro van de MIVB in Brussel. Bij de MIVB mag hij of zij enkel gratis reizen vanaf negen uur op werkdagen, en onbeperkt tijdens het weekend en op feestdagen. Deze beperking bij de MIVB geldt overigens ook voor de Brusselse 65-plussers.

(TEC : Transport en Commun ; MIVB : Maatschappij voor Intercommuniaal Vervoer Brussel – red.)

Vraag nr. 298
van 30 april 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Basismobiliteit – Vlaams-Brabant

Het decreet "basismobiliteit" bepaalt dat in een aanbod van geregeld vervoer moet worden voorzien in de week en in het weekend. De bedieningsregelmaat, evenals de afstand tot de halte en de dal- en spitsuren hangen af van het vervoersgebied. Zo is voorzien in een maximale afstand tussen 500 m (grootstedelijk) en 750 m (buitengebied).

Welke inspanningen werden hiertoe reeds geleverd én welke afspraken werden hierrond reeds vastgelegd?

1. In hoeveel gemeenten in de provincie Vlaams Brabant (met uitsplitsing tussen de arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven) is de situatie verbeterd in de zin van de doelstellingen sinds 2002?
2. Welke projecten, in voormelde regio, zijn definitief vastgelegd voor afwerking in 2001 enerzijds en in 2004 anderzijds?
3. In welke gemeenten (dorpen) werd gekozen voor de optie van een belbus?
4. In welke gemeenten is er een optie voor een overeenkomst met een taxibedrijf?
5. Welke gemeenten (dorpen) blijven verstoken van busvervoer in het weekend (voorbeeld St.-Brixius-Rode in Meise, ...) en krijgen vóór eind 2004 geen oplossing?

Antwoord

1. Sinds 2002 is er een project basismobiliteit vastgelegd in acht gemeenten van het arrondissement Halle-Vilvoorde en in veertien gemeenten van het arrondissement Leuven.
  2. Projecten voor uitvoering in 2003
    - Leuven-Tervuren-Brussel
    - Belbus Begijnendijk
    - Hoegaarden-Tienen
    - Diest-Tienen
    - Regio Vilvoorde
- Projecten voor uitvoering in 2004
- Londerzeel-Brussel
  - Landen
  - Regio Leuven
  - Weekendbediening Pajottenland

3. In volgende gemeenten voorziet De Lijn in een belbus : Aarschot, Begijnendijk, Bekkevoort, Boutersem, Diest, Glabbeek, Hoegaarden, Keerbergen, Kortenaeken, Linter, Scherpenheuvel, Tielt-Winge, Tienen, Tremelo, Vilvoorde, Zoutleeuw.
4. De Lijn onderzoekt de mogelijkheden om de taxi in te schakelen in gebieden met een kleinere vervoersvraag. Op dit moment is er geen project in Vlaams-Brabant dat hiervoor in aanmerking komt.
5. De norm basismobiliteit voorziet in een minimumaanbod openbaar vervoer tijdens het weekend.

Vraag nr. 299
van 5 mei 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Wegenwerken Oost-Vlaanderen – Stand van zaken

In de provincie Oost-Vlaanderen worden momenteel een aantal wegenwerken uitgevoerd.

Graag had ik van de minister de stand van zaken gekregen met betrekking tot een aantal ontbrekende schakels en de bijbehorende prioritaire wegenwerken.

Wat is de stand van zaken, wat is de verdere planning en wat is de kostprijs met betrekking tot volgende werken :

- N49 (vak Maldegem-Antwerpen) : omvorming tot hoofdweg ;
- R4 West (vak N49-E40) : ombouw tot weg primaire net I ;
- R4: vaste oeververbinding tussen R4 West en R4 Oost (Rodenhuizetunnel) ;
- toegangscomplex R4 met B402 (Flanders Expo) ;
- R4: uitbouw buitenring vak Zwijnaarde-Merelbeke ;
- omleiding N60 in Ronse, verbinding met A8 ;
- E40 (vak Zwijnaarde – grens Vlaams-Brabant) : aanleg vierde rijstrook ;
- N41 : doortrekking Aalst-Lebbeke, ontubbeling Lebbeke-Hamme-E17 ;

- N255 Ninove-Edingen : heraanleg (2de ring rond Brussel) ;
- N16 brug Temse : ontubbeling brug of aanleg brug ?

Antwoord

N49/vak Maldegem-Antwerpen : omvorming tot autosnelweg

De omvorming tot autosnelweg is aangepakt vanaf Antwerpen in de richting van de kust. Op het eerste vak Antwerpen-Zelzate is de omvorming voltooid, op het bouwen van de brug ter hoogte van de kruisstraat in Moerbeke-Waas na. Hiervoor is op het goedgekeurde driejarenprogramma in 2005 een bedrag van 4 miljoen euro opgenomen.

Op het vak Zelzate-Maldegem is momenteel het knooppunt N49-R4 in Zelzate (westelijke oever) in uitvoering. De kostprijs bedraagt 25 miljoen euro. Voor de verdere ombouw van de N49 is de MER-studie zo goed als afgerond (*MER : milieueffectrapport – red.*). Inzake verdere programmatie verwijs ik naar het meerjarenprogramma 2003-2005 dat neergelegd werd in het Vlaams Parlement.

R4 West : ombouw tot primaire weg I

Momenteel zijn belangrijke structurele onderhoudswerken in uitvoering met de heraanleg van de oostelijke rijbaan tussen de N458 en de N49. De kostprijs bedraagt 4,95 miljoen euro.

De MER-studie voor de aanleg van de knooppunten op de R4 West is voltooid. In 2003 is in een bedrag van 8,5 miljoen euro voorzien voor de bouw van het ovaal in Wippelgem en 2 miljoen euro in 2004 voor de aansluiting met de N458 in Wippelgem. Ook de bouw van het knooppunt in Wondelgem, de aanleg van laterale wegen met fietsvoorzieningen en de bouw van fietsersbruggen is ingeschreven in het meerjarenprogramma 2003-2005. Voor meer details verwijs ik naar het meerjarenprogramma 2003-2005 dat neergelegd werd in het Vlaams Parlement. De verdere ombouw tot primaire weg I vergt nog circa 25 miljoen euro.

R4 : vaste oeververbinding tussen R4 West en R4 Oost (Rodenhuizetunnel)

De aanleg van de Rodenhuizetunnel is geen beleidsoptie meer. Geopteerd wordt nu voor de aanleg van de Siffertunnel.

Toegangscomplex R4 met B402 (Flanders Expo)

De brug over de Ringvaart is reeds geruime tijd voltooid. Op korte termijn is de start gepland van de resterende grond- en wegenwerken van het complex. De kostprijs bedraagt 5,50 miljoen euro.

R4 : uitbouw buitenring vak Zwijnaarde-Merelbeke

Het streefbeeld is uitgewerkt. Een aantal administratieve procedures dienen nog doorlopen te worden vooraleer de werken uitgevoerd kunnen worden (MER, RUP, onteigeningen, etc.). Er zijn hiervoor al middelen opgenomen op het indicatief driejarenprogramma 2003-2005 (*RUP : ruimtelijk uitvoeringsplan – red.*).

N60 in Ronse

De streefbeeldstudie is lopende. Na afronding van de streefbeeldstudie zal in de loop van 2004 de MER-studie voor de omlegging van de N60 uitgevoerd worden.

E40 (vak Zwijnaarde – grens Vlaams-Brabant) : aanleg vierde rijstrook

De aanleg van een vierde rijstrook op het vak Zwijnaarde tot de grens met Vlaams-Brabant is momenteel nog niet geprogrammeerd.

N41 : doortrekking Aalst-Lebbeke, ontdubbeling Lebbeke-Hamme-E17

De noodzakelijke kredieten voor de doortrekking Aalst-Lebbeke zijn ingeschreven in het meerjarenprogramma 2003-2005. Vooraleer er werk gemaakt kan worden van de doortrekking, dient deze optie evenwel nog bevestigd te worden in het provinciaal structuurplan voor Oost-Vlaanderen.

Voor de heraanleg van het wegvak Lebbeke-E17 zijn de werken sedert april gestart ter hoogte van de "Duivenhoek" in Elversele (Temse). De kostprijs bedraagt 5,5 miljoen euro. De heraanleg van het eigenlijke wegvak tussen de E17 en de Durmebrug in Temse is gepland voor 2004, voor een bedrag van 5,2 miljoen euro. Ook de heraanleg in Hamme ter hoogte van Biezestraat en Noordstraat is gepland voor het indicatief driejarenprogramma 2003-2005.

N255 Ninove-Edingen : heraanleg (2de ring rond Brussel)

De opwaardering van de N255 als tweede ring rond Brussel is geen beleids optie.

N16 brug Temse : ontdubbeling brug of aanleg brug

De ontdubbeling van de brug in Temse dient te worden beslist in het kader van de streefbeeldstudie van de N16 Mechelen-Sint-Niklaas, die nog lopende is en in de loop van 2003 afgerond zal worden.

Vraag nr. 300
van 5 mei 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

A12 Meise – Geluidshinder

Het stijgend auto- en vrachtverkeer veroorzaakt een toenemende geluidslast, vooral voor bewoners langs de voornaamste hoofdwegen. Een aantal maatregelen werd reeds genomen, die een gunstig effect hebben gesorteerd. In andere gemeenten hebben de bewoners reeds uiting gegeven aan hun ongenoegen, maar zonder enig resultaat.

Dit is onder meer het geval in Meise, een gemeente die doorkruist wordt door de autosnelweg A12 en waar de bewoners bij dag en bij nacht (in mindere mate misschien) de windrichting gemakkelijk kunnen aangeven. Maar ondanks herhaalde verzoeken, blijft een oplossing voor de geluidslast achterwege.

Er werden reeds talrijke geluidsmetingen aangekondigd en uitgevoerd. Er zouden recentelijk – in september van vorig jaar – nogmaals metingen plaatsvinden. Acht maanden later is men blijkbaar nog niet veel wijzer geworden.

1. Door welke instantie werden deze metingen uitgevoerd ?

Werden zij reeds beëindigd of wanneer verwacht men dat dit het geval zal zijn?

2. Hebben deze metingen reeds aanwijzingen verstrekt over de ernst van de huidige geluidslast ?

Stroken deze resultaten met de vroegere vaststellingen die totnogtoe geen aanleiding gegeven hebben tot concrete beslissingen vanwege de bevoegde diensten ?

Antwoord

1. Op 13 juni 2002, 13 september 2002, 8 oktober 2002 en 20 november 2002 werden geluidsmetingen uitgevoerd door de afdeling Wegenbouwkunde van de administratie Wegen en Verkeer,

zowel ten westen van de A12 (Kon. Astridlaan, Nieuwelaan, Wilgenlaan) als ten oosten van de A12 (omgeving Kapellelaan en Nekker). Op meerdere plaatsen worden nog LAeq-waarden gemeten van meer dan 70 dB(A) (*LAeq : continu equivalent geluidsniveau ; dB(A) : A-gewogen decibel – red.*).

- Als eerste prioriteit zal voor de woonzone "De Nekker" de dimensionering van een geluidswerend scherm uitgevoerd worden. Momenteel worden noodzakelijke topografische metingen uitgevoerd, teneinde de hoogte van geluidschermen te dimensioneren.

Pas na de dimensionering van een scherm kan de verdeling van de kosten voor de verschillende partijen vastgelegd worden en kunnen er verdere stappen gedaan worden in de administratieve voorbereiding van het dossier (afsluiten van module 5 bij het mobiliteitsconvenant).

Teneinde het eveneens storende "rolgeluid" te verminderen, werd in 2001 reeds overgegaan tot de vervanging van het oude en lawaaijige "platenbeton" door een nieuwe geluidsarme betonverharding.

Vraag nr. 301
van 9 mei 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bornembus – Rendabiliteit (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 158 van 10 januari aangaande de zogenaamde Bornembus deelde toenmalig minister Stevaert mee dat op dat ogenblik het globale project Klein-Brabant werd geëvalueerd. Daarop zou dan de meest geschikte exploitatievorm gekozen worden (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 28 februari 2003, blz. 1656).

- Kan de minister meedelen of die evaluatie reeds werd afgerond en welke besluiten er eventueel werden getrokken ?
- Is er inzake de meest geschikte exploitatievorm reeds meer bekend ?

Antwoord

- De evaluatie heeft aangetoond dat zowel het aanbod als de exploitatievorm dient te worden bijgestuurd. Het dossier is in voorbereiding en

wordt in juli 2003 aan de openbaarvervoercommissie voorgelegd.

Het project Klein-Brabant zal samen met de GEN-as van Vlaams-Brabant uitgewerkt worden (*GEN : Gewestelijk Expresnet – red.*). Met deze aanpak ontstaat voor het gebied een rechtstreekse relatie met het noorden van Brussel.

- Als exploitatievorm wordt in eerste instantie gedacht aan standaardbussen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 27
van 24 maart 2003
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Adviesraden – Stand van zaken

- Welke adviesraden, comités, commissies, hoge raden, en dergelijke ressorteren onder de bevoegdheid van de minister ?
- Hoeveel en welke van deze adviesraden, comités, commissies, hoge raden, en dergelijke heeft de minister in deze regeerperiode afgeschaft ?
- Hoeveel en welke van deze adviesraden, comités, commissies, hoge raden, en dergelijke heeft de minister in deze regeerperiode opgericht ?
- Hoeveel leden telt elke bestaande raad, commissie, ... ? Graag ook een opsplitsing naar het aantal mannen en vrouwen in elk orgaan.

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael nr. 27, Landuyt nr. 60, Vogels nr. 151, Vanderpoorten nr. 86, Dua nr. 147, Van Mechelen nr. 108, Van Grembergen nr. 135, Gabriëls nr. 87, Vanhengel nr. 28, Bossuyt nr. 275).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minis-

ter van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 30 mei 2003, blz. 2449 – red.)

**Vraag nr. 28
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteiten – Omzendbrieven

Heeft de minister tijdens deze legislatuur zijn administratie en de overheidsdiensten in het algemeen door middel van omzendbrieven reeds herinnerd aan de wijze waarop zij de faciliteiten dienen te interpreteren en toe te passen in hun contacten met de bevolking van de faciliteitengemeenten en in hun werking ter plaatse ?

NB Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael nr. 28, Landuyt nr. 61, Vogels nr. 158, Vanderpoorten nr. 90, Dua nr. 154, Van Mechelen nr. 114, Van Grembergen nr. 145, Gabriëls nr. 94, Vanhengel nr. 31, Bossuyt nr. 283).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 30 mei 2003, blz. 2465 – red)

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

**Vraag nr. 165
van 4 april 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Revalidatiecentra – Erkennung en subsidiëring

Het Vlaams Fonds erkent een 63-tal revalidatiecentra die enkel aan ambulante revalidatie doen. Gedurende de voorbije dertig jaar hebben zij een

bijdrage geleverd om personen met een handicap zoveel mogelijk in het gewone werk- en woonmilieu te laten functioneren, eventueel met additionele revalidatiehulp.

De algemene erkenningsvoorwaarden van het Vlaams Fonds zijn van toepassing op de revalidatiecentra, ofschoon er verschillende voorwaarden zijn die niet van toepassing zijn voor andere ambulante diensten. Zo moeten zij een reglement van orde hebben, een protocol van verblijf, opvang, behandeling of begeleiding en een procedure voor collectieve inspraak, drie erkenningsvoorwaarden waar andere ambulante diensten niet aan moeten beantwoorden. Ook van een klachtenbehandeling en een procedure voor individuele inspraak worden deze diensten niet vrijgesteld. Tevens dienen deze centra te voldoen aan de eisen opgelegd door het kwaliteitsdecreet.

De revalidatiecentra ontvangen trimesteriële onderhoudstoelagen van het Vlaams Fonds, toelagen die bij de kostenberekening door het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv) afgetrokken worden. Het subsidiëren van een bijkomend personeelslid voor de taken opgelegd door het Vlaams Fonds in plaats van het uitbetalen van onderhoudstoelagen, zou in dit kader aan de revalidatiecentra veel meer ruimte geven (financieel, minder administratie, grotere dienstverlening, ...).

1. Waarom moeten revalidatiecentra als ambulante diensten voldoen aan eisen voor erkenning waar andere ambulante diensten niet aan moeten voldoen ?

Wordt eraan gedacht om deze eisen te wijzigen ?

2. Werd de denkpiste zoals in de vraagstelling geformuleerd om personeelskosten te subsidiëren in plaats van onderhoudstoelagen, reeds geëvalueerd ?

3. Welke plaats ziet de minister deze revalidatiecentra in het toekomstige beleid voor personen met een handicap innemen?

Antwoord

1. De revalidatiecentra zijn inhoudelijk zowel gericht op gezondheidszorg (het terugbrengen naar de oorspronkelijke mogelijkheden) als op de gehandicaptensector (maximale recuperatie van mogelijkheden). Gezien deze specificiteit nemen ze een aparte plaats in binnen de door het Vlaams Fonds erkende voorzieningen.

In het BVR van 15 december 1993 tot vaststelling van algemene erkenningsvoorwaarden van voorzieningen die door het Vlaams Fonds worden erkend, zijn zij niet gerangschikt onder de ambulante voorzieningen (*BVR : besluit van de Vlaamse regering – red.*). Zeker voor de extramurale centra kan men zich inderdaad de vraag stellen of dit niet ten onrechte is. Gelet op de besprekingen in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid (zie 3), lijkt het niet opportuun om de bestaande reglementering op dit ogenblik te wijzigen.

2. Revalidatiecentra hangen voor financiering van de revalidatie vooral af van het Riziv (federaal). Het subsidiëren van personeelskosten door het Vlaams Fonds is nooit voorwerp van discussie geweest, aangezien de vraag nooit gesteld is.

Op de begrotingspost van de revalidatiesector zitten wel voor ongeveer een derde van het totaal de lonen vervat van ex-DAC-werknemers (28,5 FTE in 2002) (*DAC : Derde Arbeidscircuit ; FTE : fulltime equivalent – red.*).

3. Bij het uitstippelen van het beleid met betrekking tot de revalidatiecentra moet rekening gehouden worden met verschillende aspecten.

De revalidatiesector omvat tal van centra gebonden aan ziekenhuizen. Een deel van deze "intramurale" centra richt zich tot personen met een handicap. De "extramurale" richten zich in hoofdzaak tot kinderen met een gestoorde ontwikkeling. Het feit dat deze centra vooral van het Riziv afhangen, mag niet over het hoofd worden gezien.

In het kader van Beter Bestuurlijk Beleid wordt momenteel onderzocht of een bevoegdheids-overheveling binnen de Vlaamse overheid inzake revalidatie geen beter bestuurlijk kader zou bieden, zodat een specifiek beleid mogelijk wordt, zowel voor "extramurale" als voor "intramurale" centra (aansturing door Zorg & Gezondheid en inspectie door het agentschap Toezicht).

Vraag nr. 166
van 4 april 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Problematische opvoedingssituaties – Screeningslijst

Een team wetenschappers heeft een screeningslijst samengesteld die zorgverleners moet toelaten om

te ontdekken of er in een gezin een problematische opvoedingssituatie bestaat. Wie acht scoort op die screeningslijst heeft een probleem volgens Kind en Gezin.

Een aantal van de criteria is erg vaag. Zo zijn er stellingen als "de ouder lijkt lusteloos", of "de ouder geeft blijk van weinig zelfvertrouwen", of "de ouder volgt de gegeven adviezen over de zorg van de baby niet of onvoldoende op", of "de ouder gaat met de baby om vanuit algemene opvattingen hoe je met baby's moet omgaan, zonder rekening te houden met het bijzondere van dit kind".

Een screening is uiteraard een momentopname. Die kan gebeuren op een moment dat de ouder het even niet ziet zitten, maar dat betekent uiteraard nog niet dat men in dat gezin een problematische opvoedingssituatie aantreft.

1. Wordt de conclusie van problematische opvoedingssituatie getrokken na één keer invullen van de screeningslijst, of wordt die conclusie pas getrokken nadat een gezin meermaals acht scoort op die screeningslijst ?

Met andere woorden, baseert de hulpverstreker zich op een momentopname, of op momentopnames bij verschillende gelegenheden ?

2. Wie zal deze screeningslijst hanteren ?
3. Werd de test uitgetest vooraleer hij wordt ingevoerd ? Zo ja, op welke schaal? Wat waren de resultaten ?
4. Wegen alle 31 vragen of stellingen even zwaar ?
5. Wordt voorzien in een evaluatie van het hantieren van deze schaal ? Zo ja, wanneer ? Zo neen, is een dergelijke evaluatie niet wenselijk ?

Antwoord

1. Allereerst wordt aangegeven dat het instrument waaraan de vraagsteller refereert geen screeningsinstrument is (de schaal wordt immers niet systematisch voor elk gezin ingevuld) en evenmin een diagnostisch instrument (op basis van de schaal kan er geen diagnose worden gesteld). De schaal is bedoeld als een hulpmiddel voor regioteamleden bij het zo objectief mogelijk kijken naar opvoedingssituaties, meer specifiek naar risicofactoren in de opvoedingssituaties (met mogelijk risico op fysieke mishandeling en verwaarlozing als specifiek aandachtspunt).

Het instrument is opgevat als een hypothesetoetsend model. Dit wil zeggen dat de veronderstellingen over de relatie tussen ouder en hulpverlener, de opvoeding en de omgang met de baby die afkomstig zijn van éénmalige observatie, worden getoetst aan de hand van bijkomende observaties, en dat niet louter eerste indrukken de scoring bepalen. Men gaat er met andere woorden van uit dat eerste indrukken erg vertekend en vertekenend kunnen zijn. Daarom moet men tijdens volgende contacten met het gezin informatie verzamelen om de eerste indruk te toetsen. Pas na verschillende contacten met het gezin wordt er gevraagd een item te beoordelen.

2. De schaal zal worden gehanteerd door de regio-teamleden.
3. Een eerste versie van de schaal werd uitgetest door een groep van 40 regioverpleegkundigen. In totaal ging het om 391 ingevulde schalen. Doel van deze testfase was het reduceren van het aantal items, het ontwikkelen van de eindversie en het verzamelen van gegevens over de betrouwbaarheid en validiteit van de eindversie.

Resultaten van de proefperiode

- De eerste versie werd op basis van twee criteria gereduceerd tot 31 items. Ten eerste werden alle items waarvan de prevalentie (d.i. het "voorkomen van één, twee of drie scores) lager was dan 5 % weggelaten. Ten tweede werden de items verder geselecteerd op basis van de mate waarin een item een statistisch significant en inhoudelijk zinvol onderscheid maakte tussen mishandelende en niet-mishandelende ouders.
  - Uit onderzoek naar de betrouwbaarheid van de schaal bleek dat de schaal een hoge interne consistentie had en dat de gemiddelde overeenkomst tussen regioteamleden in het beoordelen van de items eveneens hoog was.
  - Uit onderzoek naar de validiteit van de schaal bleek dat alle factorschalen (m.n. verstoorte ouder-kindrelatie, communicatieproblemen en psychologische problemen) een voldoende hoge interne consistentie vertoonden en dat de schaal goed discrimineert tussen al dan niet risico op mishandeling (kortetermijnpredictieve validiteit).
4. In de schaal worden er kernsignalen onderscheiden. Dit zijn de items waarvoor de grootste

scoreverschillen tussen mishandelende en niet-mishandelende ouders werden gevonden.

Positieve scores op een of meerdere van deze items dienen de hulpverlener te alarmeren.

5. Er zal worden voorzien in een evaluatie van het gebruik van deze schaal. Het concrete tijdstip daarvoor is nog niet bepaald.

**Vraag nr. 167
van 4 april 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Vlaamse Zorgkas – Automatische aansluitingen

In Vlaanderen is iedereen verplicht om zich aan te sluiten bij een zorgkas en dus ook om de premie voor de zorgverzekering te betalen.

Als men zich na het verstrijken van de overgangsperiode niet vrijwillig bij een erkende zorgkas heeft aangesloten, is men ambtshalve aangesloten bij de Vlaamse Zorgkas.

1. Hoeveel Vlamingen hebben in 2002 nagelaten hun premie te betalen ?
2. Hoeveel Vlamingen werden als gevolg van hun weigering om te betalen automatisch aangesloten bij de Vlaamse Zorgkas ?

Antwoord

1. Volgens de voorlopige berekeningen zou het gaan om ongeveer 275.000 personen.
2. Alle personen die weigeren te betalen, worden ambtshalve aangesloten bij de Vlaamse Zorgkas.

**Vraag nr. 172
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan Vlaamse Rand – Buitenschoolse kinderopvang

Tijdens de hoorzitting aangaande het Actieplan voor de Vlaamse Rand in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand werd door de vertegenwoordiger van de provincie Vlaams-Brabant gewezen op het probleem dat rijst voor de buitenschoolse kinderopvang wanneer Vlaanderen geen erken-

ningen en subsidies meer geeft. In dat geval zal de provincie geen investeringstoelage meer kunnen toekennen.

Heeft de minister dit probleem reeds onderzocht ?

Antwoord

Het probleem waaraan de Vlaamse volksvertegenwoordiger refereert, is mij bekend: het gaat erom dat een provinciale subsidie aan een initiatief voor buitenschoolse opvang (IBO) afhankelijk wordt gesteld van een erkenning van de voorziening door Kind en Gezin. En dat is niet altijd evident, omdat er momenteel minder middelen beschikbaar zijn dan dat er vragen voorliggen. De Vlaamse Gemeenschap kan evenwel slechts in beperkte mate middelen vrijmaken voor de realisatie van nieuwe plaatsen. Daardoor kunnen niet alleen voor de Vlaamse Rand, maar ook voor de rest van Vlaanderen niet alle gevraagde subsidies worden toegekend.

Totnogtoe liep het geven van subsidies parallel met het toekennen van erkenningen. In principe bestaat de mogelijkheid om erkenning en subsidiëring te ontkoppelen. Het toekennen van een erkenning zonder subsidie kan de poort open houden om toch de provinciale investeringstoelage te kunnen toekennen.

Dit is evenwel niet altijd de oplossing, omdat het laten werken van een buitenschoolse opvang niet vanzelfsprekend is zonder subsidie. Toch kan worden overwogen om van deze opening behoedzaam gebruik te maken. Kind en Gezin, dat terzake bevoegd is, onderzoekt de situatie en neemt op korte termijn een beslissing.

Anderzijds kunnen andere instanties die op een of andere wijze bereid blijken de buitenschoolse opvang te subsidiëren, hun aanbod bijsturen en niet alleen koppelen aan erkenning én subsidiëring, maar ook aan erkenning zonder subsidie.

Ik wil er, in de marge van dit antwoord, op wijzen dat de buitenschoolse opvang niet alleen door initiatieven voor buitenschoolse opvang wordt verzekerd, maar ook door vele andere sporen in de gesubsidieerde opvang en in de zelfstandige opvang, door scholen, door projecten, ...

Wellicht is het mogelijk dat de cofinancierders zich eveneens iets sterker richten op een meersporenbeleid inzake buitenschoolse opvang.

(De antwoorden op de hiernavolgende vragen gericht aan mevrouw Mieke Vogels, werden verstrekt door haar opvolger terzake, mevrouw Adelheid Byt-tebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – red.)

Vraag nr. 173 van 11 april 2003 van de heer KOEN HELSEN

Europees Jaar Gehandicapten – Project VZW CJMIB

Op 8 oktober 2002 diende de VZW CJMIB in Antwerpen een aanvraagdossier tot subsidiëring in bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. De subsidie werd aangevraagd voor Haleakala, een onderdeel van CJMIB.

Haleakala betekent "huis van de zon" en is een ambachtelijk atelier waar andersvaliden op een kunstzinnige manier en met professionele begeleiding van een zinvolle dagbesteding genieten. Het is een "open atelier", dat wil zeggen, men is er steeds welkom om samen met de andersvaliden te werken.

In het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap organiseert Haleakala crenamiddagen met kinderen vanaf het eerste leerjaar, om zo tot een nog betere integratie te komen met validen. Een verjaardagsfeestje wordt meer dan zomaar een feestje. Onder deskundige begeleiding van andersvaliden en begeleiders bieden zij op woensdagnamiddag een gamma van verschillende activiteiten. Op een gezellige, ontspannende en creatieve manier leren jongeren andersvaliden beter kennen, en omgekeerd.

Deze manier van werken is enorm bevorderend voor de sociale integratie van personen met een handicap en is ook enorm verrijkend voor de lage-reschoolkinderen, die op een ludieke manier leren dat er ook mensen zijn die een tikkeltje anders, maar daarom niet "vreemd" of "eigenaardig" zijn.

1. Passen dergelijke initiatieven in de geplande ondersteuning in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap ?
2. Werd in bovenvermeld dossier al een beslissing genomen ? Zo ja, in welke zin ? Zo neen, wanneer mag een beslissing worden verwacht ?

Antwoord

1. Dergelijke initiatieven passen volledig in de filosofie van het Europees Jaar 2003 van Personen met een Handicap.
2. Het projectvoorstel waarvan sprake in de vraag werd niet in aanmerking genomen. Er werd medio 2002 een oproep gedaan voor het indienen van projectvoorstellen in het kader van het Europees Jaar 2003. Deze oproep had een groot succes, aangezien er iets meer dan 500 projectaanvragen werden gedaan.

De projecten werden gescoord op de volgende vijf criteria :

- kwaliteit van het partnerschap,
- continuering naar de toekomst,
- uitstraling,
- lokale betrokkenheid,
- creativiteit.

Gezien het beperkte budget dat beschikbaar was voor Vlaanderen, konden uiteindelijk maar 140 projecten van de meer dan 500 geselecteerd worden.

Deze beslissing werd genomen op 4 november 2002 door de intersectorale stuurgroep die in het kader van het Europees Jaar 2003 werd opgericht. Alle projecthouders werden per brief op de hoogte gebracht van de genomen beslissing.

Vraag nr. 180
van 25 april 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Neutrale ontmoetingsruimten – Bevoegdheid

In de Beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen werd bepaald dat er meer transparantie, duidelijke profilering en taakafbakening zou komen voor initiatieven op het raakvlak Justitie-Welzijn, zoals de neutrale ontmoetingsruimten (Stuk 150 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 45).

De dienstverlening aan gescheiden ouders om in het raam van "neutrale bezoekersruimten" hun bezoekrecht uit te oefenen, hoort logischerwijze thuis in de dienstverlening aan personen, maar wordt toch gesitueerd op het raakvlak Justitie-Welzijn.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 169 van 29 mei 2000 verklaarde de minister dat ze op termijn wilde komen tot duidelijke afspraken en voldoende financiële ondersteuning (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 17 november 2000, blz. 421).

1. Werden er reeds verdere afspraken met de minister van Justitie gemaakt ?
2. Gaat de minister ervan uit dat de dienstverlening via neutrale bezoekersruimten een Vlaamse bevoegdheid is ?
3. Op welke wijze wordt vanuit de Vlaamse overheid bijgedragen tot de ondersteuning van die projecten ?

Graag kreeg ik een overzicht van de bestaande neutrale bezoekersruimten, met vermelding van het moment waarop zij zijn opgericht, waar zij zijn ondergebracht, hoeveel personeelsleden ze tellen, over welk budget ze beschikken en door welke overheid dit ter beschikking wordt gesteld, evenals van het aantal begeleidingen dat zij sinds hun ontstaan op zich hebben genomen, en volgens welke federale/Vlaamse regelgeving zij hun dienstverlening aanbieden.

Antwoord

De neutrale ontmoetingsruimten werden gecreëerd en gesubsidieerd op initiatief van de FOD Justitie, en dit vanaf 1996 (*FOD : federale overheidsdienst – red.*). Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook verwijzen naar de federale overheid voor haar vragen rond de precieze details van de geschiedenis en de huidige organisatie van de neutrale ontmoetingsruimten.

Reeds enige tijd wordt overleg gepleegd met betrekking tot deze problematiek tussen het kabinet van de minister van Justitie en de kabinetten van de verschillende betrokken ministers van de gemeenschappen en de gewesten.

De dienstverlening die de neutrale ontmoetingsruimten realiseren, gebeurt voor het overgrote deel op doorverwijzing van justitiële instanties. De subsidiëring vanuit de FOD Justitie is hier essentieel op gericht.

Waar het gaat om een "vrijwillige" dienstverlening aan personen verwickeld in een echtscheidingsproces, zijn er duidelijke raakvlakken met de bijstand aan personen, en in een aantal gevallen zijn er linken naar de bijzondere jeugdbijstand zichtbaar.

Het bevoegdheidsvraagstuk vraagt uitgebreid onderzoek, aangezien het hier niet om een eenduidig Vlaamse of federale bevoegdheid gaat. In een arrest van de Raad van State over onder meer de rechtsgrond voor de subsidiëring van de neutrale ontmoetingsruimten door de federale overheid wordt gesproken over een verstrengeling van bevoegdheden op dit vlak. Als dit zo is, dan is onderzoek nodig naar de wenselijkheid en de mogelijkheid voor de Vlaamse Gemeenschap om de neutrale ontmoetingsruimten over te nemen.

Daarom heb ik, in de vergaderingen tussen de verschillende partners, het standpunt ingenomen dat, zodra er duidelijkheid bestaat over ieders bevoegdheden, ik zal werken naar een samenwerkingsakkoord tussen de staat en de Vlaamse Gemeenschap om te komen tot een aantal duidelijke afspraken op het vlak van doorverwijzing naar en financiering en organisatie van de neutrale ontmoetingsruimten. In de tussentijd vind ik dat uit het oogpunt van behoorlijk bestuur de federale overheid moet instaan voor de continuïteit van de projecten.

Onlangs kreeg ik van de minister van Justitie hierover een schriftelijke bevestiging. Intussen wacht ik de samenstelling van de nieuwe federale regering af om de werkzaamheden rond de uitwerking van een samenwerkingsakkoord te starten.

Vraag nr. 182
van 25 april 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Luchthavenakkoord – Milieu- en gezondheid

Door de beslissing tot concentratie van de nachtvluchten over de Noordrand groeit de ongerustheid over de gevolgen van deze beslissing voor de gezondheid van de omwonenden. Meestal wordt er verwezen naar de hinder wegens geluidsoverlast, maar meer en meer wordt ook aandacht geschonken aan de luchtpollutie.

Inzake geluidsoverlast bestaan er verschillende onderzoeken die verwijzen naar de gevolgen op het vlak van slaapstoornissen, stress, hypertensie en gehoorschade. Deze onderzoeken kwamen reeds aan bod in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen (cfr. 18/11/1999 – vragen om uitleg van de heer Eloi Glorieux en mevrouw Sonja Becq ; Handelingen Commissievergadering nr. 35, blz. 1 e.v.). Terwijl Agalev op dat moment bijkomend onderzoek vroeg, stelde de minister dat er reeds voldoende onderzoek bestaat dat de schadelijke effecten van geluidsoverlast aantoonde.

Op grond daarvan besloot de minister dat het niet wenselijk is vliegroutes te concentreren, maar dat spreiding een betere denkpiste is.

Toch werd inmiddels opnieuw een inventaris gemaakt van een bestaand onderzoek dat zich hoofdzakelijk concentreert op de lawaai-overlast. De overige aspecten komen veel minder aan bod. Nochtans bestaan er, aldus betrokken artsen, diverse onderzoeken over de negatieve gevolgen van kerosine en de luchtpollutie op de gezondheid van de omwonenden. "Door de grote verspreiding (wind) en de vluchtige substanties is de lokale pollutie door vliegtuigen moeilijk objectief te meten. Toch komen de chemicaliën terug naar de bodem als een streek op geringe hoogte wordt overvlogen, dat wil zeggen dat beneden het inversiepunt ... chemische pollutie veel meer invloed heeft op de globale mortaliteit dan de achtergrondpollutie, en verantwoordelijk is voor een verdubbeling van de globale mortaliteit". Ook de doorgedreven isolatie zou schadelijke gevolgen hebben voor de gezondheid.

1. Wat is de invloed van factoren als densiteit, grootte of hoogte van de uitstoot van kerosine (en spreiding die ermee gepaard gaat), en zijn er nog andere factoren die een rol spelen ?
2. Is er, in het algemeen, reeds voldoende onderzoek gedaan om de relatie tussen vliegtuigverkeer en luchtvervuiling aan te tonen ?

Zo ja, kan op grond hiervan gesteld worden welke de gevolgen zijn van het luchthavenakkoord en de concentratie van vliegverkeer voor de gezondheid van de omwonenden, of zijn de gevolgen van luchtvervuiling minder erg dan die van lawaai-overlast, vermits hierover minder onderzoek beschikbaar lijkt ?

3. Indien tot op heden onvoldoende onderzoeksgegevens voorhanden zijn, worden er dan op korte termijn, in het licht van de beslissingen die omtrent vliegtuigverkeer dringend genomen moeten worden, wetenschappelijke onderzoeksgegevens verzameld, teneinde op een wetenschappelijke wijze de randvoorwaarden en de gezondheidsimplicaties van het huidige of toekomstige luchthavenakkoord aan te tonen ?
4. Om welke redenen werd nooit een MER-rapport opgesteld naar aanleiding van het gesloten luchthavenakkoord (MER : milieueffectrapport) ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 182) en Dua (nr. 163).

Gecoördineerd antwoord

Alhoewel het niet geheel duidelijk is naar welke nieuwe "inventaris" van gezondheidsproblemen en luchthavens verwezen wordt, gaat het vermoedelijk om de literatuurstudie die uitgevoerd werd door het Steunpunt Milieu en Gezondheid. Deze was alvast niet bedoeld om nog maar eens duidelijk te stellen dat er mogelijke gezondheidsgevolgen zijn van de exploitatie van luchthavens. Dat is, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf zegt, inderdaad al voldoende aangetoond. De literatuurstudie werd uitgevoerd om als gestructureerde input te fungeren voor een kosten-batenanalyse van de nachtvluchten van en naar Zaventem. Deze specifieke aandacht voor de nachtvluchten, een problematiek die inzake gezondheidsbedreiging ook de bevolking erg na aan het hart ligt, impliceert op zich reeds een focus op de geluidsoverlast.

De enige duurzame oplossing voor de nachtelijke geluidsoverlast en de daaraan verbonden gezondheidsproblemen betekent een afbouw van de nachtvluchten. Het concentratiemodel van het federale luchthavenakkoord van februari 2000 is geen goede oplossing. Bovendien zou het aantal gehinderden afnemen en de huidige gehinderden zouden minder hinder ondervinden. Aan deze eis gesteld door de Vlaamse regering werd duidelijk niet voldaan, dat hebben de metingen van mijn collega-minister van Leefmilieu, Vera Dua, duidelijk aangetoond.

Om de bestaande toestand snel te verbeteren, werd daarom gekozen voor een (beperkte) spreiding van de nachtvluchten. Om vluchtroutes mogelijk te maken boven het Brusselse gewest, heeft de Vlaamse minister van Leefmilieu er bij de Brusselse regering op aangedrongen om hun geluidsnormen aan te passen. De nachtelijke geluidsnormen zijn intussen voor een jaar opgeschort.

Ik heb intussen aan het Steunpunt Milieu en Gezondheid de vraag gericht tot de opmaak van een kosten-batenanalyse van de nachtvluchten. Bedoeling is om de gezondheidskosten verbonden aan de actuele nachtvluchten in kaart te brengen.

1. De luchtvervuiling veroorzaakt door luchtvaart is complex. Naargelang de hoogte waar de stoffen worden uitgestoten, treden andere effecten op. Op grote hoogte wordt het broeikaseffect bijvoorbeeld versterkt. De spreiding van de stoffen die worden uitgestoten, heeft anderzijds ook een invloed. Broeikasgassen hebben een effect op wereldschaal, stikstofdioxide (NO_x) en vluchtige organische stoffen (VOS) worden

samen met de ozon die ze vormen op regionale schaal verspreid. De emissies die lokaal optreden, kunnen aanleiding geven tot gezondheidseffecten en geurhinder. Zowel ozon als stikstofdioxide en vluchtige organische stoffen kunnen over honderden kilometers afstand getransporteerd worden, zodat dit probleem niet per definitie groter is dicht bij een luchthaven (zie ook **bijlage 1** : broeikaseffect ; regionale problemen).

Op lokaal niveau kan de luchtvaart geurhinder veroorzaken bij omwonenden van luchthavens (specifieke kerosinegeur) en kan het luchtverkeer door de uitstoot van NO_x, VOS, SO₂ en deeltjes theoretisch leiden tot gezondheidsproblemen (SO₂ : *zwaveldioxide* – red.). Tot op heden kon echter weinig onderscheid gemaakt worden tussen luchtverontreiniging rondom luchthavens en andere stedelijke en industriële locaties.

2. Het steunpunt Milieu en Gezondheid voerde een literatuurstudie uit om de gezondheidseffecten van het wonen nabij een luchthaven in kaart te brengen. Hieruit blijkt dat het meeste onderzoek zich toespitst op geluidsproblematiek en gerelateerde gezondheidsproblemen.

Wat de luchtvervuiling betreft, is het niveau van luchtverontreiniging rond een luchthaven vergelijkbaar met dat in verstedelijkte en geïndustrialiseerde gebieden en wordt het grotendeels bepaald door wegverkeer in en rond het vliegveld. Dit wegverkeer is op zich ook gerelateerd aan de luchthaven. Wellicht zijn de gezondheidseffecten van deze luchtverontreiniging, zowel wat aard als wat incidentie/prevalentie betreft, vergelijkbaar met die welke in grootsteden of industriegebieden waargenomen worden en omvatten zij, wat langetermijneffecten betreft, onder meer longfunctievermindering, toename van luchtwegaandoeningen en longkanker (zie ook **bijlage 2**).

Het duidelijk aantonen van een relatie tussen de gezondheid van de omwonenden en de luchtvervuiling door het luchtverkeer is evenwel bijzonder moeilijk, deels omdat eventuele verschillen in voorkomen van ziekte en sterfte ten opzichte van andere regio's vaak niet eenduidig in verband kunnen worden gebracht met de luchtverontreiniging door het luchtverkeer.

Wat luchtverontreiniging betreft, kan op basis van de literatuur geen éénduidige uitspraak gedaan worden over de gevolgen van het luchthaven

venakkoord. Wel valt het op dat onderzoek inzake gezondheidsproblematiek van luchthavens zich vooral toespitst op geluidsemissies. Onderzoek met betrekking tot luchtverontreiniging richt zich vooral naar de problemen op wereldschaal, waarop de concentratie van vliegtuigen geen invloed heeft, wel de hoeveelheid vliegtuigen, de afgelegde afstand en het type vliegtuig.

3. Een eerste stap werd reeds gedaan door uitvoering van de literatuurstudie. Deze literatuurstudie geeft een beeld van de huidige stand van zaken. De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde resultaten komen hierin echter niet naar voor. Graag hadden wij daarom vernomen welke de bron van haar informatie is, opdat ze eveneens zou kunnen worden bestudeerd. De literatuurstudie is een eerste stap naar een kosten-batenanalyse van de nachtvluchten, waarbij de maatschappelijke en economische "kost" van de gezondheidsschade in beeld worden gebracht. Uiteraard gaat hierbij vooral aandacht naar geluidsoverlast.

Verder neemt de Vlaamse overheid deel aan de Europese studie "Developing an environmental health information network for large airport systems in Europe", waarbij men poogt voor alle grote Europese luchthavens een uniforme gemeenschappelijke indicatorenset te ontwikkelen, die enerzijds moet dienen om de huidige gezondheidseffecten in te kleuren, en anderzijds om een eerste aanzet te vormen ter monitoring van deze effecten.

Dit onderzoek is onderdeel van het "Programme of Community action on pollution-related diseases in the context of the framework for action in the field of public health" (Communautair Actieprogramma inzake met de milieuverontreiniging samenhangende ziekten binnen het kader van acties op het gebied van de volksgezondheid).

Het monitoren van milieugezondheidskundige indicatoren in de omgeving van de luchthaven laat toe veranderingen in milieukwaliteit en gezondheidstoestand te signaleren. Deze indicatoren moeten overheden, vliegveldbeheerders en bewonersgroepen in staat stellen om trends in milieubelasting ten gevolge van genomen maatregelen te volgen, en te evalueren of deze trends met betrekking tot de gezondheid in de gewenste positieve richting gaan.

4. De MER-plichtige activiteiten zijn voor het Vlaams Gewest vastgelegd in twee besluiten

van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 (BS 17.05.1989) (*BS : Belgisch Staatsblad – red.*). Overeenkomstig deze besluiten is het luchthavenakkoord niet aan de MER-plicht onderworpen.

In het kader van het recente decreet inzake milieueffect- en veiligheidsrapportage van 18 december 2002 zal voor de hernieuwing van de milieuvergunning voor de luchthaven Zaventem een milieueffectrapport worden opgesteld.

(Bijlage 3 : Onderzoek bij kinderen rond luchthaven Schiphol – red.)

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 94
van 4 april 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Franse universiteiten – Nederlands

Onlangs werd op één van de Franse openbare zenders aangekondigd dat ingevolge een maatregel van de Franse minister van Onderwijs, aan de universiteiten lessen in enkele vreemde talen zouden worden afgeschaft.

Onder deze maatregel zouden het Nederlands vallen en het Bretoens.

Melding werd gemaakt van het feit dat de lessen Nederlands zouden vervallen aan de universiteit van Rijsel (Lille) in Frans-Vlaanderen. Als reden werd opgegeven: budgettaire besparingen.

1. Heeft de Franse regering vooraf de Nederlandse en Belgische regering geïnformeerd over het stopzetten van de lessen Nederlands aan Franse universiteiten'?
2. Zijn er momenteel leerkrachten afgestudeerd aan Vlaamse universiteiten, verbonden aan Franse universiteiten om Nederlands te doceren ?

3. Is de Vlaamse regering betrokken geweest bij de rekrutering van deze leerkrachten ?
4. Wordt overleg gepleegd met de verantwoordelijke Franse instanties over mogelijke gevolgen voor de personeelsleden, maar ook andere ?

Werd al overleg overwogen met Nederlandse verantwoordelijken inzake onderwijs en vorming om een gemeenschappelijk standpunt in te nemen ?

Antwoord

1. De administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek heeft navraag gedaan of laten doen bij de Franse ambassade in Brussel en Den Haag, bij het Algemeen Secretariaat van de Nederlandse Taalunie en bij de directeur van de cel Neerlandistiek van de Université Franco-Néerlandaise in Lille III. Deze instanties hebben geen weet van een maatregel van de Franse minister van Onderwijs die tot gevolg zou hebben dat de universitaire studie van het Nederlands aan Franse universiteiten zou worden afgeschaft.

Integendeel, met de universiteit Charles de Gaulle – Lille III, waar de vakgroep Nederlands is ondergebracht, voert het Algemeen Secretariaat van de Nederlandse Taalunie intensieve gesprekken om het onderwijs Nederlands te versterken.

Meer nog, in het verslag van de eerste bijeenkomst van de Vaste Gemengde Commissie tussen de Vlaamse regering en de regering van de Franse Republiek van 24 maart 2003 in Parijs staat het volgende te lezen :

"Vanuit hun bezorgdheid om de taal- en culturele diversiteit en meertaligheid binnen de Europese Unie te bevorderen, zijn beide Partijen van mening dat de kennis van de taal van de partner een essentiële culturele drager is voor de wederzijdse kennis en de uitwisselingen, inzonderheid in de economische sector, en komen zij overeen die wederzijds te promoten".

2. Aan een aantal Franse universiteiten zijn lectoren afgestudeerd aan Vlaamse universiteiten, verbonden om Nederlands te doceren.

Dat is het geval in Angers, Lille I en Lille III en Parijs IV.

3. De universiteiten zijn zelf verantwoordelijk voor de aanstelling van de docenten. De Vlaamse regering komt niet tussen in het personeelsbeleid van de Franse universiteiten.

4. Het spreekt voor zich dat het Algemeen Secretariaat van de Nederlandse Taalunie, verantwoordelijk voor de "neerlandistiek extra muros" via de Franse ambassade in Den Haag en die het onderwijs Nederlands in Frankrijk op de voet volgt, attent zal blijven en bereid is de aankondiging van de Franse minister verder te onderzoeken, mits concreter kan worden aangegeven wanneer en op welke zender dit nieuws is aangekondigd.

Vraag nr. 95 van 4 april 2003 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Schoolverzuim wegens ziekte – Evolutie

Uit een lezing van een kinderpsychiater vernam ik dat het schoolverzuim van kinderen wegens ziekte gestaag toeneemt. Blijkbaar laten ouders een kind dat ziekteklachten heeft gemakkelijker thuis dan vroeger.

1. Is er de laatste jaren een toename vast te stellen van het schoolverzuim wegens ziekte ?
2. Wie registreert dit ?
3. Wordt ook geregistreerd wat de oorzaak is van het schoolverzuim ?

Zo ja, welke zijn de belangrijkste oorzaken van dat schoolverzuim ? Is daar een evolutie te merken ?

4. Wordt elk schoolverzuim gerechtvaardigd met een ziektebriefje ?

Antwoord

Basisonderwijs

Het huidige schooljaar is een nieuwe regelgeving omtrent de afwezigheden in het basisonderwijs van toepassing. De registratie van de afwezigheden gebeurt echter nog steeds in de school zelf in de afwezigheidsregisters. Het departement beschikt dus niet over gegevens in verband met schoolverzuim.

In de registers van de basisschool wordt inderdaad vermeld via verschillende codes over welk soort afwezigheid het gaat. Een opsomming van deze codes vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de omzendbrief terzake ("Afwezigheden van leerlingen in het basisonderwijs" BaO, 2002/11, publicatiedatum: 16/0812002).

In de vorige regelgeving werd de nadruk gelegd op medische attesten : voor elke afwezigheid van meer dan vijf dagen moest een medisch attest ingediend worden, ook al was de oorzaak van afwezigheid niet medisch. In de huidige regelgeving, van toepassing vanaf dit schooljaar, wordt er veel meer onderscheid gemaakt tussen de redenen van afwezigheid en de bewijsstukken die moeten worden ingediend voor de wettiging van deze afwezigheden.

Secundair onderwijs

De problematiek van de afwezigheden in het gewoon voltijds secundair onderwijs wordt geregeld door de omzendbrief SO 2002/06 van 15 augustus 2002 houdende "Afwezigheden en in- en uitschrijvingen in het voltijds gewoon secundair onderwijs".

De registratie gebeurt door de schoolsecretariaten zelf in het aanwezigheidsregister. De medische oorzaak wordt niet weergegeven of geregistreerd, enkel de afwezigheid om medische reden. Dit zou immers in strijd zijn met het medisch geheim en de wet op de privacy.

De controle op de afwezigheden gebeurt door de verificatiediensten ter plaatse. Het departement Onderwijs beschikt bijgevolg over geen nadere gegevens inzake oorzaken of omvang van het ziekteverzuim.

Niet alle schoolverzuim wordt gerechtvaardigd met een ziektebriefje. Afwezigheden waarvoor geen oorzaak zoals omschreven in bovenvermelde omzendbrief kan worden gegeven, dienen als "onwettigde afwezigheden" beschouwd te worden. In het verleden leidde elke onwettige afwezigheid tot een verlies van de hoedanigheid van regelmatige leerling, met alle gevolgen van dien voor school en leerling. Dergelijke situatie leidde vaak tot administratieve regulariseringen om de voordelen van regelmatige leerling niet te verliezen.

Indien scholen op de wijze zoals beschreven in bovenvermelde omzendbrief begeleidingsinspanningen leveren ten aanzien van de betrokken leerlingen, dan worden de problematische afwezigheden, na overheidsverificatie, als gewettigd beschouwd.

Dit betekent dat de leerlingen op 1 februari in aanmerking worden genomen voor toepassing van de schoolbevolkingsnormen en dat ze, op het einde van het schooljaar, in aanmerking komen voor de officiële studiebekrachtiging, conform de beslissingen van de delibererende klassenraden.

Vraag nr. 96 van 4 april 2003 van de heer FRANS RAMON

Onderwijs trekkende bevolking – Efecot

In het kader van mijn vraag om uitleg van 20 maart 2003 in verband met het decreet over gelijke onderwijskansen en het criterium "kinderen van trekkende bevolking" bezorgde de minister mij globale cijfergegevens (basisonderwijs, secundair) van leerlingen uit de trekkende bevolking (Handelingen commissievergadering nr. 177, blz. 10).

Graag had ik nog een paar bijkomende vragen gesteld.

1. Hoeveel van de 924 leerlingen die voor de telling van reguliere uren basisonderwijs (coëfficiënt 1,5) voldoen aan het criterium "trekkende bevolking", worden bij de betrokken diensten geregistreerd als Rom, Manoesj, Roma en Voyageur ?
2. Op de vraag welke ondersteuning het departement biedt aan lesgevers en scholen inzake onderwijs op afstand heeft de minister in haar antwoord van 20 maart 2003 gesteld dat scholen onder andere een beroep kunnen doen op de diensten van Efecot (European Federation for the Education of the Children of the Occupational Travellers). Daarnaast subsidieert het departement Onderwijs nog een aantal projecten die materiaal ontwikkelen voor afstandsonderwijs.
  - a) Over hoeveel personeelsleden beschikt Efecot voor deze opdracht ?

Heeft Efecot hiervoor een overeenkomst met het departement Onderwijs ?
  - b) Welke projecten die materiaal voor afstandsonderwijs ontwikkelen, subsidieert het departement Onderwijs ?

Vanaf wanneer staan deze projecten ter beschikking voor de ondersteuning van leerkrachten ?

Antwoord

1. Van de 924 leerlingen die in het basisonderwijs behoren tot de groep trekkende bevolking en in aanmerking komen voor de telling tegen 1,5, zijn er :

- 194 Voyageurs,
- 32 Manoeshj-zigeuners,
- 62 Rom's,
- 254 Roma-zigeuners,
- 23 andere (zigeuners op tijdelijke doorreis door België met een standplaats in het buitenland).

2. a) Efecot beschikt over een personeelsbestand van vier medewerkers. Als internationale organisatie werkt ze vooral projectgericht en is ze vaak partner in internationale samenwerkingsverbanden rond afstandsonderwijs, waar in de meeste gevallen ook scholen bij betrokken zijn.

Geen van de medewerkers is specifiek belast met een ondersteunende taak ten aanzien van scholen. Efecot wordt wel bevraagd door scholen voor informatie, materiaal, ... waarop ze zelf of via de ontwikkelde netwerken van scholen of andere organisaties ingaat.

b) Er zijn momenteel vier initiatieven die vanuit het departement Onderwijs ondersteund worden en die verband houden met het ontwikkelen van materiaal voor afstandsonderwijs :

Klocodaris : gericht op het ontwikkelen van materiaal voor afstandsonderwijs voor kleuters ;

Anywize : ontwikkeling van educatief lesmateriaal voor het onderwijs ;

(beide projecten lopen onder leiding van Spark Multimedia) ;

subsiëring van de werking van "De Schroef" (opvang van schipperskleuters) die inhoudelijk meewerken aan het project Klocodaris ;

Klascement : een site door en voor leerkrachten met onder andere on line lesmateriaal (www.klascement.be).

Alle projecten zijn nog lopende. Voor Anywize moet de ontwikkeling van nieuwe materialen afgerond zijn tegen eind 2003. Binnen dit project bestonden reeds materialen die gratis beschikbaar zijn gemaakt vanaf januari 2003 (webstek is www.Anywize.be). Het gaat over aanmaak van kant-en-klare lespakketten gebaseerd op internetbronnen voor alle onderwijsniveaus en ook voor het buitengewoon onderwijs. De pakketten worden door leerkrachten aangeleverd en kunnen van het internet gedownload worden. Klocodaris is in een opstartfase. Materiaalontwikkeling moet zijn afgerond tegen eind 2003.

Vraag nr. 99
van 25 april 2003
van de heer ANDRE MOREAU

Ondersteunend schoolpersoneel – Loon- en bevorderingsituatie

De oorspronkelijke tekst in verband met de mogelijkheid tot bevorderingen bij de personeelsgroep "ondersteunend personeel" werd uit de definitieve tekst van voorontwerp van Onderwijsdecreet XIV geschrapt.

1. Is het al dan niet juist dat dit gebeurde onder druk van de vertegenwoordigers van het personeel (de syndicale organisaties) ? Indien ja, welke was de reden ?
2. In het vroegere normenstelsel van het koninklijk besluit (KB) van 15 april 1977 bekleedden deze personeelsleden het selectieambt van directiesecretaris of opvoeder-huismeester.

Om welke reden(en) werden deze selectieambten binnen deze personeelscategorie zonder slag of stoot herleid tot het wervingsambt van opvoeder ?

3. Gaat de Onderwijsminister ervan uit dat de taakbelasting van deze personeelsleden inderdaad niet vergelijkbaar is met deze van hun collega's opvoeders ?
4. De loonstudie die in opdracht van de minister werd besteld, geeft aan dat de verloning van het ondersteunend personeel laag scoort.

Gaat de Onderwijsminister ervan uit dat de opvoeders – over het algemeen gesproken – zich terecht niet meer geroepen voelen om een veel grotere taakbelasting en verantwoordelijkheid op zich nemen zonder hiervoor enige financiële compensatie te krijgen ?

5. Naar ik heb kunnen vernemen, is de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van oordeel dat de hele problematiek van de betrokken personeelsgroep opgelost dient te worden. Men zou op zoek zijn naar de meest gepaste haalbare oplossing. Er wordt naar gestreefd om alles af te ronden eind 2003 in het kader van CAO 7 (collectieve arbeidsovereenkomst).

Welk is op dit ogenblik de stand van zaken in dit dossier in het kader van de CAO 7-onderhandelingen ? Is de echte wil aanwezig om hier tot een daadwerkelijke, concrete oplossing te komen ?

Kan de Onderwijsminister garanderen dat dit hangend onderwijsprobleem van "bevordering van het ondersteunend personeel" uiteindelijk opgelost zal geraken in het kader van CAO 7 ?

6. Wat indien dat probleem niet wordt opgelost in het kader van CAO 7 ? De vrees bestaat immers dat dit probleem onvoldoende steun zal krijgen bij sommige onderhandelingspartners.

Kan de Onderwijsminister (de Vlaamse regering) na een eventuele mislukking in het kader van de CAO 7 nog voor een aanvaardbare oplossing zorgen ?

Antwoord

1. De mogelijkheid tot bevordering van een personeelslid van het ondersteunend personeel werd gedeeltelijk in aanmerking genomen tijdens de onderhandelingen die werden gevoerd naar aanleiding van Onderwijsdecreet IXV. Meer bepaald het tekstvoorstel dat stelde dat de bevordering van een personeelslid tot een hogere weddenschaal mogelijk zou zijn los van het diplomaniveau, werd niet in aanmerking genomen.

Deze bepaling werd door de onderhandelingspartners beschouwd als discriminerend ten aanzien van de andere personeelscategorieën en werd eveneens beschouwd als een "voorafna-

me" of een vooruitlopen op de conclusies van de tweede fase van de loonstudie.

Tijdens de onderhandelingen werd dan ook beslist om de ingediende tekst niet in aanmerking te nemen en om de discussie met betrekking tot een bevordering los van het diplomaniveau te bespreken in het kader van een nieuw verloningsbeleid.

2. Het ondersteunend personeel is een personeelscategorie die met ingang van 1 september 1998 werd ingevoerd in het gewoon secundair onderwijs. Op termijn moest deze categorie de categorieën van het opvoedend hulppersoneel en het administratief personeel vervangen. Met ingang van 1 september 2001 heeft deze omzetting volledig plaatsgevonden, en dit ingevolge de bepalingen opgenomen in CAO 6. Het systeem om de betrekkingen van het ondersteunend personeel op te richten, steunt niet meer op normen, maar wel op punten. Elk schooljaar wordt aan de scholengemeenschap een puntenenveloppe toegekend die enerzijds gebaseerd is op het aantal leerlingen van alle scholen van de scholengemeenschap en anderzijds op de toegekende uren-leraar van deze scholen.

De scholengemeenschap verdeelt deze punten over haar scholen, die er op hun beurt betrekkingen in ambten van het ondersteunend personeel mee kunnen instandhouden of oprichten. De ambten van het ondersteunend personeel bestaan uit de wervingsambten van opvoeder en administratief medewerker. Aan ieder ambt zijn drie puntenwaarden verbonden die afhankelijk zijn van het diplomaniveau van het personeelslid dat in de betrekking wordt aangesteld. Hoe hoger het diplomaniveau van het personeelslid, hoe hoger de puntenwaarde van de betrekking.

De omvorming van het opvoedend hulppersoneel en administratief personeel naar het ondersteunend personeel houdt zeker niet in dat de selectieambten van opvoeder-huismeester en directiesecretaris niet langer worden erkend of gewaardeerd. Het klopt dat de selectieambten van opvoeder-huismeester en directiesecretaris verdwijnen door de omvorming naar de nieuwe personeelscategorie. De invoering van het ondersteunend personeel beoogt evenwel zeker niet de volledige gelijkschakeling van alle personeelsleden in deze categorie. De toekenning van een puntenenveloppe aan de school, gekoppeld aan het feit dat de puntenwaarde van een betrekking afhankelijk is van het diplomani-

veau, laat immers net een verregaande diversificatie toe binnen de categorie van het ondersteunend personeel. De inrichtende macht kan immers autonoom beslissen welk ambt ze wenst op te richten en welk profiel ze aan de betrekking wenst toe te kennen.

Daarnaast bestaat binnen het ondersteunend personeel nog wel degelijk een principe van bevordering tot de hogere weddeschaal 106. Deze bevorderingsmogelijkheid steunt volledig op de vroegere selectieambten van opvoeder-huismeester en directiesecretaris en is aldus in zekere zin bedoeld als vervanging van deze ambten.

3. Zie ook punt 2. Het bepalen van de taakbelasting behoort tot de autonomie van de inrichtende macht.

De aanwending van de puntenenveloppe laat de inrichtende macht immers toe om een evenwichtige personeelsformatie uit te bouwen, waarbij zij de opvoedkundige en administratieve taken optimaal kan verdelen over de verschillende personeelsleden.

4. De problematiek van de verloning van het ondersteunend personeel zal in het globale kader van een nieuw verloningsbeleid moeten worden bekeken. Daarnaast dienen scholen door een rationele taakverdeling ervoor te zorgen dat de taakbelasting op een gelijkwaardige manier wordt verdeeld over de personeelsleden van een bepaalde personeelscategorie.

Afspraken tussen scholen en in het kader van scholengemeenschappen en/of scholengroepen kunnen ook voor een meer gelijke spreiding van de uit te voeren taken zorgen.

5. In de Commissie werden, tijdens de bespreking van Onderwijsdecreet XIV, inderdaad een aantal amendementen over de mogelijkheid van bevordering van het ondersteunend personeel tot een hogere weddeschaal los van het diploma niet in aanmerking genomen.

De leden van de Commissie waren van oordeel dat deze problematiek in een breder kader thuishoorde en dat dit paste binnen de discussie over een nieuw verloningsbeleid.

6. Dit kan nu moeilijk worden besproken. De gesprekken rond CAO 7 moeten nog beginnen.

**Vraag nr. 100
van 30 april 2003
van de heer GILBERT VANLEENHOVE**

Leerkrachten verzorgingsopleidingen – Aanrekening stage-uren

Leerkrachten die instaan voor de verzorgingsopleidingen aan secundaire technische scholen, hebben naar verluidt géén regel die ondubbelzinnig bepaalt of hun stage-uren als een lesuur van 50 dan wel van 60 minuten dienen te worden aangerekend.

Kan de minister derhalve de correcte duur meedelen, en ook de geldende bepalingen terzake ?

Antwoord

Stages worden momenteel als een vorm van praktijkonderwijs beschouwd. Ik verwijs hiervoor naar het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 1989 op de vakbenamingen in het secundair onderwijs. Dit impliceert dat een opdracht "stagebegeleiding" ook ten aanzien van het betrokken personeelslid als een praktijkles wordt opgevat, onder meer voor de toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 1989 op de bekwaamheidsbewijzen, de bezoldiging en de prestatieregeling. De prestatieregeling wordt uitgedrukt in een aantal lessen per voltijdse betrekking. Het onderwijsdecreet 11 van 31 juli 1990 legt vast dat onder een lesuur een prestatie van 50 minuten wordt verstaan.

Vermits daarenboven extramurale stagebegeleidende uren door de school worden geput uit het door de overheid jaarlijks gefinancierd of gesubsidieerd pakket uren-leraar (tenzij uren die de inrichtende macht zelf bekostigt), bestaat er geen enkel verschil tussen de omvang van een door een leraar gepresteerd uur binnen dan wel buiten de school.

Anderzijds en voor alle duidelijkheid wordt het principe van een "klokuur" (60 minuten) wel gehanteerd op het vlak van de arbeidsregeling voor de leerling-stagiairs, aangezien zij vanuit het statuut van "gelijkgestelde werknemers" zo optimaal mogelijk in het uur- of werkrooster van het bedrijf of de organisatie die de stage verleent, moeten kunnen worden ingepast.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 169
van 30 april 2003
van de heer KARLOS CALLENS

Stort Lendeledede – Beschermzone

In aansluiting op de schriftelijke vragen terzake van collega Carl Decaluwe zou ik graag een paar bijkomende vragen stellen (vraag nr. 136 van 3 maart 2003 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 16 mei 2003, blz. 2289).

De 15 meter beschermzone uit de oude vergunning BMV/00009325/600 die eindigde op 22 april 2003 werd niet opnieuw opgenomen in de nieuwe vergunning van 25 oktober 2001 en het beroep van 26 april 2002.

1. Wat gebeurt er vanaf 22 april 2003 met de bescherming van de omwonenden die aanpalend zijn en waar er wordt gestort op minder dan 10 meter van de perceelgrens en op minder dan 50 meter van de huizen ?
2. Wordt de 25 meter beschermzone opnieuw ingevoerd ?
3. Komt er een verlaging van de hoogtelijnen tot het maaiveld ?
4. Is de toestand conform de Europese richtlijnen over de afstand tussen de woonzone en de stortplaats ?
5. Waarom worden er steeds uitzonderingen verleend op het te storten afval, en wordt die bijzondere voorwaarde nageleefd door de uitbater en opgevolgd door de Milieu-inspectie ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking – red.)

1. Er wordt gestort maximaal tot op 15 meter van de perceelgrens, conform de geldige milieuvergunning en bouwvergunning. De dichtstbijgelegen woning bevindt zich op circa 51 meter, de andere woningen liggen op circa 70 meter van de stortplaats. al deze woningen zijn gesitueerd

in de Kuurnestraat. De bescherming naar de omwonenden bestaat onder andere uit :

- groenscherm ;
- talud ;
- prioritair afwerken van vak C dat dichtst bij de woningen is gelegen ;
- mobiele installatie voor geurbestrijding.

Door de afdeling Milieu-inspectie werd in de loop van 2003 reeds tweemaal de afstand gemeenten tussen de stortzone en de perceelgrens. Op 5 februari 2003 bedroeg de afstand tussen de stortzone en de perceelgrens 30 meter en op 18 april 2003 31 meter. In deze 30 meter zit een gedeelte buffertalud, waar voorlopig klei wordt gestapeld die gebruikt zal worden voor de eindafdekking en het groenscherm, zodat er in de praktijk geen afvalstoffen gestort kunnen worden binnen de zone van 25 meter. Uit de vaststellingen van de afdeling Milieu-inspectie blijkt dat deze zone gerespecteerd werd.

2. Bij ministerieel besluit BMV/00009325/600 van 8 oktober 1993 was de volgende bijzondere vergunningsvoorwaarde opgelegd : "binnen de strook van 25 meter breedte gelegen langsheen de tuinen van de zich in de omgeving bevindende woningen mag enkel bodem-as van huisvuilverbrandingsinstallaties, bouw- en afbraakpuin worden gestort". Uitspraak doende over de beroepen aangetekend tegen de beslissing 34025/7/1/A/3 van 25 oktober 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende verlenen van de vergunning aan de NV Stevan, Heulsestraat 87, 8860 Lendeledede, om een stortplaats categorie 2 gelegen in 8860 Lendeledede, Heulsestraat 87, verder te exploiteren, werd voornoemde bijzondere vergunningsvoorwaarde niet meer expliciet opgenomen in het ministerieel besluit AMV/00008841/1004 van 26 april 2002.

Volgens het dossier blijft het echter onverminderd de bedoeling om in die beschermingsstrook van 25 meter enkel volgende afvalstoffen te storten :

- as van huisvuilverbrandingsovens ;
- puin.

Ik onderzoek momenteel of het opportuun is om de voorwaarden van de milieuvergunning

alsnog aan te vullen met een gelijkaardige beperking. Dit kan worden gecombineerd met de beslissing over het te realiseren eindreliëf, die ik op korte termijn zal nemen. Gelet op het antwoord onder punt 1 moet ik echter benadrukken dat de beschermzone van 25 meter in de realiteit een voorwaarde is die qua impact op de geurverspreiding een veeleer gering belang heeft.

3. Het is onduidelijk waar het maaiveld is gesitueerd. Wegens verschillende afgravingen is het oorspronkelijk maaiveld niet meer exact bekend. Binnen de beschermingszone van 25 meter worden er boven het huidige maaiveld geen afvalstoffen gestort. De maximumhoogtelijnen van de stortplaats zijn vastgelegd in het BPA "Bergkapel nr. 14" van 23 mei 2002 (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*).

Ik moet in toepassing van de opgelegde bijzondere vergunningsvoorwaarden van het ministerieel besluit AMV/00008841/1004 van 26 april 2002 nog een beslissing nemen met betrekking tot de mogelijke verlaging van het eindreliëf. Deze beslissing is de tweede maatregel die er moet voor zorgen dat de stortplaats eind 2006 dicht gaat, zoals beslist door minister Dua in april 2002, en waar ik uiteraard ten volle mee instem. Samen met de versnelde aanvoer van afvalstoffen moeten beide maatregelen ervoor zorgen dat die sluiting ook effectief in de praktijk kan worden gerealiseerd.

Voor de versnelde aanvoer heeft de exploitant trouwens de nodige stappen ondernomen door het aanvragen van een milieuvergunning voor de aanvoer van baggerspecie.

4. De EG-richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen bevat geen bepaling waarin een concrete minimumafstand wordt opgelegd tussen de woonzone en de stortplaats.

Bijlage I bij deze EG-richtlijn "Algemene voorschriften voor alle stortplaatsklassen" bepaalt wel dat er rekening gehouden moet worden met voorschriften betreffende :

- de afstand tussen de grens van het terrein enerzijds en woon- en recreatiegebieden, waterwegen, watermassa's en andere landbouw- en stadsgebieden anderzijds ;

- de aanwezigheid van grondwater, kustwater of natuurbeschermingsgebieden in de omgeving ;
- de geologische en hydrogeologische gesteldheid van het gebied ;
- het gevaar van overstromingen, verzakkingen, aardverschuivingen of lawines op het terrein ;
- de bescherming van het natuurlijke of culturele erfgoed in de omgeving.

Er kan alleen toestemming voor een stortplaats worden verleend als blijkt dat de eigenschappen van de stortplaats met betrekking tot bovengenoemde voorschriften, of de te nemen corrigerende maatregelen, geen ernstig gevaar voor het milieu opleveren.

Deze vermelde aspecten zijn allemaal onderzocht geweest in :

- het milieueffectrapport MER/CAH-261 "Uitbreiding van de klei-ontginning annex stortplaats" op 7 juni 1996 ;
- de actualisatienota milieueffectrapport "Verderzetting klei-ontginning van vak C van Stevan NV te Lendeledede" conform verklaard onder het nummer MER/CAH-454 van 21 mei 2001 ;
- actualisatie van het milieueffectrapport van de NV Stevan voor de site in Lendeledede conform verklaard onder de conformiteitscode MER/CAH-564 van 18 december 2002 ;

en zijn ten slotte beoordeeld in de milieuvergunning verleend door mijn voorganger, minister Dua.

5. Artikel 5.2.4 van het Vlarea bepaalt inderdaad dat bepaalde afvalstoffen niet meer gestort mogen worden :

met ingang van 1 juli 1998 :

- selectief ingezameld oud papier en karton ;
- selectief ingezameld groenafval ;
- selectief ingezameld groente-, fruit- en tuinafval (GFT) ;
- selectief ingezamelde verpakkingen ;

- selectief ingezamelde metalen verpakkingen ;
- selectief ingezamelde kunststofflessen en kunststofverpakkingsafval ;
- selectief ingezamelde drankverpakkingen ;
- huishoudelijke afvalstoffen, met uitzondering van niet-recupereerbaar gesorteerd grofvuil en de afvalstoffen voortkomende uit het onderhoud door gemeentelijke diensten ;
- ongesorteerde bedrijfsafvalstoffen ;

met ingang van 1 juli 2000 :

- gesorteerd brandbaar grofvuil ;
- gesorteerde brandbare en/of recupereerbare afvalstoffen voortkomende uit het onderhoud door gemeentelijke diensten ;
- gesorteerde brandbare en/of recupereerbare bedrijfsafvalstoffen.

(Vlarea : Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer – red.)

Artikel 5.2.6 van hetzelfde Vlarea voorziet echter in de mogelijkheid dat mijn ambt bij gemotiveerd besluit individuele afwijkingen kan toestaan op voormelde verbodsbepalingen. Het betreft hier afwijkingen, die overigens per beslissing slechts voor maximaal twee jaar kunnen worden toegestaan, die zijn gemotiveerd uit het oogpunt van afvalbeheer.

Door de afdeling Milieu-inspectie worden er jaarlijks een aantal stalen genomen van de gestorte afvalstoffen, zodat er wordt nagegaan of de aangevoerde afvalstoffen voldoen aan de aanvaardbaarheidscriteria voor categorie 2-stortplaatsen opgenomen in Vlarem 2.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 89
van 28 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Socialehuurberekening – Invaliditeit 66+ (2)

Om een vermindering te krijgen bij de berekening van de huurprijs van een sociale woning en van de onroerende voorheffing, dienen gepensioneerden die langer dan één jaar op ziektevergoeding – en dus invalide – waren bij hun pensionering een geschikt attest als "ernstig gehandicapt" te kunnen voorleggen. Het attest "invalide bij oppensioenstelling" van het ziekenfonds is hiertoe niet meer geldig.

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij is weliswaar de enige instantie die deze attesten als "ernstig gehandicapt" niet erkent. De Belastingdienst voor Vlaanderen doet dit bijvoorbeeld wel voor de toekenning van fiscale verminderingen, zoals onder meer in het geval van invalide gepensioneerde eigenaars voor de onroerende voorheffing van hun woning. Eigenaars van een woning kunnen terugvallen op de vermindering van onroerende voorheffing, want hier wordt het attest 66 % dat afgeleverd wordt aan invaliden bij hun pensionering, wel in aanmerking genomen.

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 47 van 17 januari 2003 stelt de minister dat de reglementering van het sociaal huurstelsel "persoon ten laste" definieert als degene die erkend is als ernstig gehandicapt, onder de voorwaarden die de minister, op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen, gesteld heeft. Omdat personen uit de ziekteverzekering die de pensioenleeftijd hebben bereikt, geen invaliditeitsuitkering meer ontvangen maar een uitkering van het Pensioenfonds, moeten ze een attest kunnen voorleggen van de dienst Tegemoetkomingen aan Gehandicapten. In dit attest wordt bevestigd : ofwel een arbeidsongeschiktheid van ten minste 66 %, ofwel een vermindering van het verdienvermogen tot een derde of minder, ofwel een beperking van de zelfredzaamheid van minstens 9 punten. De minister wijst op de mogelijkheid dat er een verschil bestaat in de graad van invaliditeit wegens arbeidsongeschiktheid en invaliditeit na oppensioenstelling. Zo staat het in het antwoord (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 28 februari 2002, blz. 1714). In de praktijk lijken de huisvestingsmaatschappijen de richtlijn van minister niet te volgen. Zo zijn er enkele maatschappijen die hun invalide gepensioneerde huurders opnieuw aanschreven letterlijk als volgt : "Vandaag kregen wij het bericht van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap dat dit attest van het ziekenfonds toch als een geldig document wordt erkend".

1. Aangezien invalide gepensioneerde eigenaars wel het attest van het ziekenfonds kunnen aanwenden voor vermindering van onroerende

voorheffing en sociale huurders niet langer, ontstaat er een discriminatie.

Hoe verdedigt de minister deze situatie, wetende dat het veelal om mindergegoede mensen gaat ?

Waarom wordt voor sociale huurders niet het systeem van de onroerende voorheffing bij eigenaars overgenomen ? Zou dit niet het eenvoudigste en de meest duidelijke manier zijn ?

- De voorwaarden voor 66 % invaliditeit zijn bij het Ministerie van Sociale Zaken anders dan bij het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv). De voorgestelde oplossing is daarenboven omslachtig en duurt ongeveer een jaar.

Impliceert een doeltreffend sociaal huisvestingsbeleid dan dat deze betrokkenen nog eens in een dergelijke administratieve molen geduwd worden ?

- Hoe verklaart de minister het paradoxale feit dat de bouwmaatschappijen hun huurders informeren over de geldigheid van het attest van het ziekenfonds en zich hiertoe baseren op een bericht vanuit het ministerie ?
- Bij de vermindering van onroerende voorheffing is de invaliditeit die in aanmerking wordt genomen deze van vóór de 65ste verjaardag.

Wat gebeurt er met sociale huurders die korting genoten vóór de leeftijd van 65 jaar op basis van hun attest Riziv en pas na hun pensionering een nieuwe geneeskundige controle aanvragen ?

Zullen zij dan verder in aanmerking komen voor de huurvermindering, want hun nieuw attest zal dateren van na hun 65ste verjaardag ?

Antwoord

- Voor de toepassing van de socialehuurreglementering heeft een erkenning als gehandicapte een invloed op de inschrijvings- en toelatingsvoorwaarden (inkomensvoorwaarde) voor het verkrijgen van een sociale woning en op de vaststelling van de te betalen huurprijs. Bij de vaststelling van het inkomen wordt het inkomen van familieleden tot de tweede graad die erkend zijn als ernstig gehandicapt immers niet in aanmerking genomen. Daarnaast wordt met "per-

soon ten laste" rekening gehouden bij de vaststelling van de IC-formule (voor de eerste 2 personen ten laste), alsmede voor de kortingen die worden toegestaan op de basishuurprijs (vanaf 3 personen ten laste) (*IC : inkomenscoëfficiënt – red.*).

Ik heb inmiddels een initiatief genomen om een oplossing te kunnen bieden aan het gestelde probleem.

In het ontwerp van het nieuw sociaal huurbesluit wordt voorgesteld om als persoon ten laste te beschouwen (onder meer) : de kandidaat-huurder of de huurder die zelf en/of het gezinslid dat erkend is als ernstig gehandicapt, onder de voorwaarden die de minister bepaalt. Die bepaling zou de huidige vervangen, waarin wordt gesteld dat als persoon ten laste wordt beschouwd (onder meer) : de kandidaat-huurder of de huurder die zelf en/of het gezinslid dat erkend is als ernstig gehandicapt, onder de voorwaarden die de minister, op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen, gesteld heeft.

- Zie antwoord onder punt 1.

- Zonder de concrete gevallen te kennen, kan ik niet oordelen over de draagwijdte van hetgeen uiteengezet wordt.

Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger mij kan meedelen over welke socialehuisvestingsmaatschappijen het gaat, zal ik de zaak verder uitzoeken.

- Zoals ook reeds werd geantwoord op de parlementaire vraag nr. 47, moeten de socialehuisvestingsmaatschappijen ervoor zorgen dat zij voor dergelijke huurders tijdig een geldig attest aanvragen, zodat er geen onderbreking is op het ogenblik van de huurprijsherziening.

Vraag nr. 91

van 28 maart 2003

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Sociale woning en integratieplicht

In het Actieplan voor de Vlaamse Rand kondigt de minister aan dat zal worden onderzocht of er aan de toekenning van een sociale woning, in het kader van de inburgeringstrajecten of meer in het alge-

meen, een plicht tot integratie kan worden gekoppeld.

Kan de minister mij een stand van zaken geven ?

NB. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Van Grembergen (vraag nr. 143).

Antwoord

Tot op heden werden terzake, wat de Vlabinvest-woningen betreft, nog geen stappen ondernomen.

Ik ben er evenwel van overtuigd dat de huidige toewijzingscriteria, de tijdelijke voorrangsregeling én de toewijzingsprocedure terzake voldoende waarborgen bieden.

Verder wil ik erop wijzen dat, door het afsluiten van projectgebonden samenwerkings- en financiersakkoorden met de socialehuisvestingsmaatschappijen in het kader van het realiseren van geïntegreerde projecten, de tijdelijke voorrangsregel ook geldt in deze socialehuisvestingsprojecten.

De inburgeringstrajecten, ter uitvoering van het inburgeringsdecreet, zullen alleen van toepassing zijn op de nieuwkomers van buiten de Europese Unie. Bovendien is er in dit decreet niet in een koppeling voorzien met het toekennen van een aantal sociale rechten. Het toekennen een sociale woning zal dan ook niet gekoppeld kunnen worden aan het volgen van een inburgeringstraject.

Los van dit inburgeringsdecreet wordt momenteel de laatste hand gelegd aan een eerste ontwerp van een uniform sociaal huurbesluit. In dit nieuw sociaal huurbesluit is het volgen van inburgeringstrajecten als voorwaarde voor het verkrijgen van een sociale woning niet uitdrukkelijk als zodanig opgenomen.

Vraag nr. 93
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voorkooprecht – Vlabinvest

Het voorkooprecht zou een belangrijk instrument kunnen zijn in het streven naar de handhaving van het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand rond Brussel en in de strijd tegen de sociale verdringing van de lokale bevolking.

Dit streven wordt bemoeilijkt door het feit dat Vlabinvest terzake geen begunstigde is.

Neemt de minister initiatieven om Vlabinvest de volle bevoegdheid te geven om gebruik te maken van het voorkooprecht ?

Antwoord

De werking van Vlabinvest is het voorwerp van een externe doorlichting.

Deze doorlichting heeft onder andere als bedoeling om de werking van Vlabinvest te optimaliseren.

Het toekennen van de bevoegdheid om het recht van voorkoop uit te oefenen aan Vlabinvest, is een element dat hierbij in overweging kan worden genomen. Dit veronderstelt echter ten eerste een decretale wijziging van de Vlaamse Wooncode en ten tweede dat Vlabinvest als zelfstandig actor zal blijven staan.

Het zelfstandig bestaan van Vlabinvest als actor in het sociaal huisvestingsbeleid is echter een element dat in de doorlichting onderzocht zal moeten worden.

Bovendien zal het voortbestaan van Vlabinvest ingepast moeten worden in de nieuwe organisatiestructuur van het beleidsdomein RWO (*Ruimte, Wonen en Onroerend Erfgoed – red.*).

Vooralsnog is hierover nog geen beslissing genomen.

De resultaten van de doorlichting zullen een element zijn dat bij de beslissing een rol zal spelen.

Ik erken dat dit een belangrijk instrument kan zijn in het streven naar een handhaving van het Vlaams karakter van de Vlaamse rand rond Brussel en in de strijd tegen de sociale verdringing van de lokale bevolking.

Middels een doorgedreven samenwerking met de plaatselijke socialehuisvestingsmaatschappijen tracht Vlabinvest binnen het huidige juridische kader gebruik te maken van de voordelen die het voorkooprecht biedt.

Vraag nr. 95
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Gesprek over provinciaal grondbeleid

Teneinde regulerend te kunnen optreden inzake huisvesting in de Vlaamse Rand rond Brussel, werkt de provincie Vlaams-Brabant momenteel aan een eigen grondbeleid.

Als ik het goed heb, was er op 13 mei 2002 een onderhoud gepland met de minister.

Kan de minister de resultaten van dit onderhoud meedelen?

Antwoord

Ik ben begaan met de huisvestingsproblematiek in de Vlaamse rand rond Brussel en ben daarom geïnteresseerd in het eigen grondbeleid van de provincie Vlaams-Brabant om terzake regulerend te kunnen optreden.

Over het specifieke onderhoud waarnaar verwezen wordt in de vraag, is mij echter niets bekend.

Vraag nr. 96 van 4 april 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Woonuitbreidingsgebieden

In het maart-nummer van het VVSG-tijdschrift Lokaal pleit de burgemeester van Hoeilaart ervoor dat woonuitbreidings- en reservegebieden zouden kunnen worden aangesneden wanneer het initiatief uitgaat van een openbaar bestuur (VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten). De eigenaars van bouwgronden blijken vaak niet bereid die op de markt te brengen. De jaarlijkse belasting op onbebouwde percelen is immers kleiner dan de waardevermeerdering van de gronden. Deze toestand belet het gemeentebestuur om een eigen lokaal woningbeleid te ontwikkelen.

In een gemeente als Hoeilaart, gelegen in de Vlaamse Rand, betekent dit natuurlijk een grote handicap om de lokale bevolking woongelegenheden in eigen streek te bieden.

Werd in het kader van het beleid m.b.t. de Vlaamse Rand deze denkpiste reeds onderzocht en zo ja, wat waren de conclusies?

Antwoord

Ik ben zeer begaan met de huisvestingsproblematiek in de Vlaamse rand rond Brussel en beaam

dan ook het pleidooi om woonuitbreidingsgebieden slechts aansnijdbaar te maken bij initiatief uitgaande van openbare besturen.

De nieuwe omzendbrief van 25 oktober 2002 regelt de modaliteiten voor het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden ; terloops : de procedure voor het aansnijden van woonreservegebieden werd er niet in opgenomen.

Met de nieuwe omzendbrief kan aansnijding van woonuitbreidingsgebieden nu met of zonder woonbehoeftestudie ; een beoogde procedure zonder woonbehoeftestudie vormde de basis tot herziening van de voorheen vigerende omzendbrief van 8 juli 1997.

De in rubriek vermelde problematiek nu stelt in eerste instantie de gemeente voor concreet uit te werken maatregelen ; zij dient een gericht sociaal grondbeleid te voeren om woonoplossingen aan te reiken, een actief ingrijpen van de lokale overheid is daartoe noodzakelijk.

Gemeenten beschikken nu reeds over een aantal bruikbare instrumenten voor het voeren van zowel een grond- als een woonbeleid, waaronder :

- de introductie – of verhoging – van een gemeentelijke heffing op onbebouwde percelen, zodat bouwgronden in particulier bezit en langs uitgeruste wegen vlotter op de markt komen ;
- het maximaal inzetten van gronden in eigendom van erkende socialehuisvestingsmaatschappijen tot de mogelijkheid behoort ; ook ruil van minder goed gelegen met beter gelokaliseerde gronden ;
- het opstellen van uitvoeringsplannen, BPA's of RUP's in combinatie met onteigeningsplannen, teneinde te bewerkstelligen dat niet-uitgeruste en toch inbreidingsgerichte gronden effectief bouwrijp kunnen worden gemaakt ;
- het realiseren van kleinere bouwpercelen met een maximale omvang van 500 à 600 m² en een beperking van het openbouwingsstype ;
- het optimaal inzetten van de lopende subsidie-regeling van het Vlaams Gewest voor sociale woonprojecten, voor verwerving van gronden en gebouwen, voor bouwrijp maken van gronden en infrastructuurwerken, voor bouw en renovatie van woningen en in voorkomend geval voor verbetering en aanpassing van gebouwen. Deze subsidies zijn onderling combineerbaar

met andere subsidies : hetzij van het Vlaams Gewest, hetzij van andere instanties, in zoverre er ze voldoen aan de behoefte en aan de criteria omschreven in het ministerieel besluit van 13 december 2000 ;

- het in toepassing brengen van voorkeurecht van bouwpercelen, bestemd voor woningbouw en gelegen in speciaal afgebakende gebieden waar socialewoningbouw wenselijk is : cfr. erkende woningbouwgebieden, na gemotiveerd voorstel van de gemeente.

(BPA : bijzonder plan van aanleg ; RUP : ruimtelijk uitvoeringsplan – red.)

De gemeenten in de Vlaamse Rand zijn bevoegd om deze en andere instrumenten in te zetten voor het voeren van een lokaal woonbeleid naargelang de plaatselijke situatie en noden.

Elke aansnijding van woonuitbreidingsgebied nu vormt het voorwerp van een gemeentelijk initiatief ; elk aanvraagdossier moet immers een toelichtende nota bevatten m.b.t. het gemeentelijk woonbeleid. De aanvraag dient te passen binnen de reeds genomen eigen planningsinitiatieven en/of de op een hoger niveau opgestarte of lopende planningsprocessen. Tevens zal een bijgaand rapport de flankerende maatregelen weergeven en aantonen op welke wijze ernaar gestreefd wordt een gezonde sociale mix te realiseren.

Vraag nr. 97
van 18 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Sociale huisvesting

In het begin van 2001 beloofde minister Van Grembergen, die toen nog bevoegd was voor Huisvesting, dat de Vlaamse overheid een aantal woningen in de gemeente Voeren zou opkopen teneinde ze voor sociale huisvesting te gebruiken. Een en ander had te maken met de grote financiële put die het vorige Waalsgezinde gemeentebestuur had achtergelaten, maar ook met de grote nood aan betaalbare woningen voor de lokale bevolking.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 11 van 18 oktober 2001 liet de huidige minister weten dat de onderhandelingen met de partijen betrokken bij de transactie nog niet waren afgerond en dat de transactie derhalve nog niet was uitgevoerd (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 1 februari 2002, blz. 854).

Kan de minister meedelen wat de stand van zaken in dit dossier is ?

Antwoord

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) besliste de eventuele verwerving van eigendommen in Voeren over te laten aan "Tongershuis" en "De Kleine Landeigendom".

Beide socialehuisvestingsmaatschappijen waren bereid alle – op één na – eigendommen te verwerven, mits de nodige subsidies om de operaties financieel haalbaar te houden.

Sedert deze besprekingen van eind 2001 zijn er wat de socialehuisvestingsmaatschappijen betreft nog geen verwervingen gebeurd.

Naar verluidt zou de gemeente Voeren via een andere transactie de financiële tekorten gelenigd hebben.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

* datum van afsluiting : 10/6

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
27	24.03.2003	B. Grouwels	<i>Adviesraden – Stand van zaken</i>	2606
28	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Omzendbrieven</i>	2607
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
66	11.04.2003	M. Van den Eynde	<i>Kampeertreinen – Vlaams Ecologisch Netwerk</i>	2533
67	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik bedrijfsleven – Brochure (2)</i>	2534
69	30.04.2003	F. Vermeiren	<i>Tewerkstellingsprogramma's – Evaluatie</i>	2534
70	09.05.2003	R. Van Goethem	<i>Instant A-kantoren – Evaluatie</i>	2536
71	09.05.2003	C. Decaluwe	<i>Bouwopleidingen VDAB – Veurne en Ieper</i>	2537
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking				
165	04.04.2003	A. De Martelaer	<i>Revalidatiecentra – Erkenning en subsidiëring</i>	2607
166	04.04.2003	P. Ceysens	<i>Problematische opvoedingssituaties – Screeningslijst</i>	2608
167	04.04.2003	P. Ceysens	<i>Vlaamse Zorgkas – Automatische aansluitingen</i>	2609
172	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Buitenschoolse kinderopvang</i>	2609
173	11.04.2003	K. Helsen	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Project VZW CJMIB</i>	2610
174	18.04.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gedetineerden – Bezoekbeleid</i>	2538
178	25.04.2003	S. Becq	<i>VIPA – Expertcommissie</i>	2540
180	25.04.2003	S. Becq	<i>Neutrale ontmoetingsruimten – Bevoegdheid</i>	2611
181	25.04.2003	S. Becq	<i>Vlaams Fonds – Subrogatie</i>	2541
△ 182	25.04.2003	S. Becq	<i>Luchthavenakkoord – Milieu en gezondheid</i>	2612
184	25.04.2003	A. De Martelaer	<i>Vlaams Fonds – Herkenbaarheid</i>	2542
185	25.04.2003	M. Van den Eynde	<i>Campagne "Vinnig Vlaanderen" – Tips voor bedrijven</i>	2543
186	25.04.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Psychiatrische verzorgingstehuizen – VIPA-bouwplafond</i>	2544
187	25.04.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Extra plaatsen 2003-2004</i>	2546
190	09.05.2003	S. Becq	<i>Rusthuizen – Prijswijziging</i>	2547
194	16.05.2003	I. Van Kessel	<i>Baarmoederhalskanker – Preventiebeleid</i>	2547
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
94	04.04.2003	F. Vermeiren	<i>Franse universiteiten – Nederlands</i>	2614

95	04.04.2003	P. Ceysens	<i>Schoolverzuim wegens ziekte – Evolutie</i>	2615
96	04.04.2003	F. Ramon	<i>Onderwijs trekkende bevolking – Efecot</i>	2616
97	04.04.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kraamzorg – Opleiding (2)</i>	2550
98	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Basisschool Komen – Leerlingenaantal (2)</i>	2550
99	25.04.2003	A. Moreau	<i>Ondersteunend schoolpersoneel – Loon- en bevorderingssituatie</i>	2617
100	30.04.2003	G. Vanleenhove	<i>Leerkrachten verzorgingsopleidingen – Aanrekening stage-uren</i>	2619

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

159	11.04.2003	E. Glorieux	<i>Luchthaven Zaventem – Waterzuivering</i>	2550
160	11.04.2003	F. Vermeiren	<i>Aquafinwerken Meise – Timing</i>	2552
163	25.04.2003	S. Becq	<i>Luchthavenakkoord – Milieu en gezondheid</i>	2553
166	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kasteelpark Ter Meeren (Zaventem) – Vrijwaring (2)</i>	2553
167	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel</i>	2553
168	25.04.2003	C. Van Eyken	<i>Riolering Zennebekken – Geplande investeringen</i>	2554
169	30.04.2003	K. Callens	<i>Stort Lendeledede – Beschermzone</i>	2620
170	05.05.2003	F. Vermeiren	<i>Land-, tuinbouw- en visserijproducten – Herkomst</i>	2557
171	05.05.2003	F. Vermeiren	<i>Steunpunt Duurzame Landbouw – Onderzoeksresultaten</i>	2560
172	05.05.2003	F. Vermeiren	<i>Centrum voor Landbouweconomie – Organisatie</i>	2561

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

118	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel</i>	2562
119	25.04.2003	K. Van Dijck	<i>Kleinschalige waterzuiveringsinstallaties – Bouwvergunning</i>	2562
120	25.04.2003	G. Vanleenhove	<i>Afbakening stedelijke gebieden – Betrokkenheid gecoro's</i>	2565
121	30.04.2003	F. Vermeiren	<i>Bedrijventerreinen – VRIND 2002</i>	2566
122	30.04.2003	J. Malcorps	<i>RUP Kievitplein Antwerpen – Functieverweving – Parkeerplaatsen</i> ...	2567
123	05.05.2003	J. De Meyer	<i>Herstelling voetwegels – Bouwvergunning</i>	2568
124	05.05.2003	E. Matthijs	<i>Schipdonkkanaal – Verbreding</i>	2569
125	16.05.2003	J. Penris	<i>Technopolis – Defecte opstellingen</i>	2570
128	28.05.2003	J. De Roo	<i>Bouwvergunningdossiers – Behandelingstermijn</i>	2571

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

151	18.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Fort van Breendonk – Bestuurstweetaligheid (2)</i>	2573
152	18.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Linkebeek – Taalgebruik informatievergadering</i>	2574
153	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem – Taalaanhorigheidsregister</i>	2574
154	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Linkebeek – Franstalige onderwijzers</i>	2575
155	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Taalkennis personeel (2)</i>	2575

156	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Hof van Cortenbach Mechelen – Onderhoud</i>	2576
157	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Historische panden Mechelen – Onderhoud (3)</i>	2576
158	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare bibliotheek Wemmel – Taalgebruik briefwisseling</i>	2577
159	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Taalgebruik advertenties</i>	2577
160	30.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VZW Mechelen-Karel V – Subsidiëring</i>	2579
161	30.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Historische panden Mechelen – Onderhoud (4)</i>	2579
162	30.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Historische panden Mechelen – Onderhoud (5)</i>	2580
163	30.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pand Drabstraat Mechelen – Onderhoud</i>	2580
164	09.05.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Franstalige theatervoorstellingen (2)</i>	2581
165	09.05.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kunstenfestivaldesarts – "Brussels manifest"</i>	2581

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

89	28.03.2003	C. Decaluwe	<i>Socialehuurberekening – Invaliditeit 66+ (2)</i>	2622
91	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Sociale woning en integratieplicht</i>	2623
93	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voorkooprecht – Vlabinvest</i>	2624
95	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Gesprek over provinciaal grondbeleid</i>	2624
96	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Woonuitbreidingsgebieden</i>	2625
97	18.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Sociale huisvesting</i>	2626
98	18.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Agentschap voor Buitenlandse Handel – Vlaamse inbreng</i>	2582
99	25.04.2003	A. De Martelaer	<i>Gemeenten zonder sociale huurwoningen – Stand van zaken</i>	2583
100	25.04.2003	A. De Martelaer	<i>Sociale huisvesting – Daklozen</i>	2593
101	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Prins Albertfonds (2)</i>	2594
102	25.04.2003	S. Becq	<i>Voorkooprecht – Vlabinvest</i>	2594
103	30.04.2003	F. Vermeiren	<i>Expansiesteun – Vaststelling regionale ontwikkelingszones</i>	2595
104	30.04.2003	F. Vermeiren	<i>Vlaams Woningfonds – Verzekering tegen inkomensverlies</i>	2596

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

293	11.04.2003	E. Glorieux	<i>A12 Meise – Geluidshinder</i>	2597
294	11.04.2003	A.-E. Bogaert	<i>Stoomnet Aalst – Afbouw</i>	2598
295	25.04.2003	S. Becq	<i>Gevaarlijke punten – Vlaams-Brabant</i>	2601
△ 296	25.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pijplijn Antwerpen-Feluy – Verlegging</i>	2602
297	25.04.2003	J. Sauwens	<i>Omnipas 65+ De Lijn – Reisbeperking</i>	2603
298	30.04.2003	S. Becq	<i>Basismobiliteit – Vlaams-Brabant</i>	2603
299	05.05.2003	J. De Roo	<i>Wegenwerken Oost-Vlaanderen – Stand van zaken</i>	2604
300	05.05.2003	F. Vermeiren	<i>A12 Meise – Geluidshinder</i>	2605
301	09.05.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bornembus – Rendabiliteit (2)</i>	2606